

J.240
Not.

MANVASE

það er.

Landbogar

Þorn / Huornen Radur eige
ad lipa Ehriftelega / og Dey
ia Gudlega.

Skripad i þysku Rmle

AS

D. Martino Moller
Med þæs eigen Formale

En nu vtlagt þeim til Ga
ens og Gooda / sem slæku vil
ia giegna.

Þryckt ad nyu a Moolum

Año. 1645.

Marcellus.

Æt margr vilde trua / að eilífi Líf
þe / þa munde hann eðle liggja Dæd
ur í Syndunum / í most Lífenu.

Nicomenus.

Annad hvert hlípur Málur að í þ
þa þier / eða grata þar (annars Nei
me.)

Clement.

A þeim mun allret Þáttum hla
sem allret vildu fála af að syniga.

Gregorius.

En hlípur for gleseno / sem glesur
þyrir upp jenn hafi er þomen að Mier
fenu.

Formaale hans sem Bof ena þefur gior.

Ali huad Wadurek Christi
ren a ap Gudo orde ad lara/va
rduetta z giora/þ er þaled z bñ
ded / tucimur Greinli/sem er.

Ad lipa Gudrækelega.

Ad denia Christelega.

Þetta hugrueggja samanbindur sa Kon
unglæge Spæmadr David / eitt / þ^r þa seiger
Drottinn fiendur oss ad hugleida/þ vi^o þf. 90
eignu ad denia/so ad njer verdu forslal^r

Goddan Amminning giorer og lyka sa vafe
Wadur Jesus Syrach / þar þann seiger.

Nand hellis þa giorer / þa hura um Syr. 7.
Þin Endadag / z munu allðrei giora
þad sem illt er.

Þuiad Gudrækelige Lyp og Framperda er ee
te annad en þetta/ad hura um siet þalluallt
Lyp/og sinn ovysann Dauda/þða sig Dagle
ga i rietrei Gudo Ryningu / lipa / sañre Jos
tan/þða syna Christelega Tru/vardreita sig
na Samuiskur/so ad þa (seiger Syrach) gior
rer allðrei neðud illt/þad er/þa lætr allðrei
þa Stund yper sig koma/giorer allðrei þ ne
ðud / ad þa hepi æti Tru z Traust til ad ver
ða Samuhialplegur / Og stykt kallast Christi

Formæle

efga að deyja/þegar Christen Madur hugle
 iter daglega/efke það allmaþa / að hann er
 dauðlegur/ og kann sig þyrer Daudannu efke
 að verja/þellður huxar hann æ og alla Tyni
 æ að skilia hier so vid þetta Lyp/að hann er
 viss vppa sumu eilöpa Sallubialp.

Ad slakre þellagre Konft Christelegs Da
 uða/þapa Geidngiar þordumdaga efke þar
 ritad/æ en er það huled þyrer þllum þeint sin
 efke vilja þapa æ hallda vorn Lerra Jesum
 Christum þyrer sin Endurlausnara. Þuad
 þo Geidner Vafenda men þape ap Reynslu ha
 llded/Ad epter ærlegt Lyp æ þraimþerde þome
 ærlegur Daude alla tynia. Lyka eirnen þa
 þome sinænarlegur Daude/epþer skamærlagt
 Lyp æ þraimþerde/Þa er þo mizg mykell æ þ
 or Misnumur æ mille þeibur samlegs æ ærle
 gs Seamþerdis/þid ytra þyrer Misnumur/æ æ
 mille christelegs æ gudæstelegs þraimþerdis/
 þess Riættlæta. So er æ lyka stor Misnumur
 æ mille ærlegs Dauda/æ christelegs Dauda.
 Augustus Reysare i Rom þapde þapt þa dag
 lega ofk/að þa mætte deyja vel/ En þier med
 me nte þa efke æfiad/en ad þa vagna sgu Se
 amþerdis / mætte epter sig læta ritt ærlegt
 æ þeidaælegt Nam. Þenn þegar þar kemur
 að Geidner Men slakre skulu deyja/þa er þar
 eingen þuggun æ þerðun/eingen Þon/þellður
 deyja þeir sem skynlausar Stiepnur/æða þeir
 taka enda med Augist æ skieþing/so sem Vir
 gilius skripar um Turnum. vitæque cultu ge
 mitu/fugit indignata sub umbras/

það

Даб е

Suggunarlaust með Glættu tvið!

3 heliu kappenu brepte wist.

Hver af tviemur þad/ ad i Heidenia Vafenda
 Maana Botum/ er eðe annad en spæld flog
 gun/vm Maansins Ræyd z Rymd/ þæs stutta
 Raddaga/og Daudans Grind z Heiskleifa/
 En vmhuggun z Sugarbot stendur þar eðe
 eitt Ord. Men af þeim þepur sagt/ Allt þu
 ad Maduren er/ þa er þñ ei aðlad en Rymd z
 Gæmug. Herxes Kongr/ þa þñ af Gæd ngð
 re leit yper allan sin otelianda Ger/ vngra z
 þraustea Strigdomaia/ þa er skripad þñ þape
 grated/ þa þñ hugleidd/ ad epter þuðrad ær
 mundeðe eitt Maas barn lipa/ af þñ otflu
 lega Ger. Sa Vafenda Spetings Aristoteles
 flagar yper Daudan/ og seiger/ A medal af
 la þss sin a Jorðuste er grimlegt/ z hrædelegt
 þa er eðe neitt hrædelegt en Dauden. Sigt
 at Suggunarlausar Rymder/ z harmaklagan
 er/ standa allunda i heidenia Maana Botum.
 3. 7. Ræðrer af þeim þapa boted sig ad ran
 saka/ og leita einhugro Ræda/ og Suggunar
 i giegri Vogn og skielpingu Daudans/ Gudre
 eðe munde eitthvad vera/ þuar med þeir gige
 te stillt Skielping Samuiskunir/ so þeir kyn
 ne þui betur ad lida Daudan/ enn þad þep
 ur eðe fómest leingra þyret þeim/ enn so sin
 Seneca seiger/ Sugleid þu Daudan jafnann
 z mæla þu hann vel vpp þyret þinum Sug
 skots Rugum/ so ad þu þess vilingre siert ad
 ganga vnder hann/ þegar þar tviemur.

1. Gam
2. 5.

En sáf þeir þann Mann nótum / sem var
 skripdur og braddur / þá hafi ætti að deyja / þá
 spottadu þeir hafi, og sögdu / Þu statti, hafi þu
 ekki huxað það pyrti / að þu ættir að deyja /
 Viltu nú hild þyrfta bræðast. Þaðann!

© 1997

Enn um eilápt Láp ad tala/ þa þapa þete
Plato Cicero og fleire Spékingar aðrir/ mi
þg a máliliga mædt þg og móða gírt/ ad be
vafa þ ad Sælir Maña væri ógudligar/ og
epter þetta Láp þepdi goðdra Maña Sælir
Kos og húsld/ i einþusrium þad. Enn var Lq
Taman/ ad þsi mundi vppri/ sa nocturn tagna
og verða Lipandi / þad þepur alldrei nðrú
þra i Hug nlc Giarta komab.

Cicero/ þiðist vera pulshugadur/ og latur sfi
þare þan þeigen þangad sem Sælernar eru/
seigfande/ O hugsfu byrðarlegur Dagur mi
þ vtra/ þegar eg skilþ við þetta sumu Láp/
og fremst i Sælnaða Selskap. Enn með þu
i þánum var eingin riett Tru/ eingin Verta
þins þelga Anda/ eingin Von nlc stóðug þug
gmi/ þa kunní soddan Lugarþeyste eðe þapa
Apl/ þad var allt ofþdugt og pulle epasemd
at/ so sem merka ma ap þans Ordum/ i sde
um stad/ þar hann seiger/ Sati eg vilt i þssu
ad eg þello Sælernar Ógudligar/ þa er mi
er su villa líup a tíar/ og eg lat eðe tala þa
na þra mter/ so leingi sem eg lípi.

Leingra eru þeidentr Men eðe komner/ og
þekfari Luggun þapa þeir eðe þeingib. Og
ætt sama þæti a moti deya allir Græsningar
þeir Truna þapa alleinasta i Minnum/
allir Ógudliger og Þreanarlausir Stolar/
sem eðe þapa sanna Tru a Medalsgangarann
Jesum Christum.

Get skulu allir Græsningar/ Vantnader a
Þreanarlausir/ a mjal Christína Maña víta

Formale

og vel merkia /ad þeirra Syrerðæmninga De
 iðge Dompsins/mú verda myflu þynge z star
 re/hellður en þeidená Maðia/þyrer þa Grein
 ad Liss þeilar Ewangeli þeitur lyst þeim/en
 Seibingium eðe/en þe þapa gunga jðran gis
 st/Þeir þapa breytt eptir þeim/ um hugia
Christur talar/**Þeir vilðu eðe** / þuiad so
 seiger Gud skaltur/**Matth. 10. Cap.** Þ
 ngætur er sem yður eðe meðtefur/og eðe hlyd
 er yðar Ordum / þa ganged vt ap þui sama
 Lisse eða Stad/z hristed Dupted ap yðar so
 tum. Sannlega seige eg yður/ Lande Sodo
 ma og Gomorra mun iðdanlegra vera a syð
 asta Deige/ enn þeim Stad. Hugr Eyrunn
 þeitur ad þeyra/sa þeyre.

Hier skal hugr Maður/ vel og vandlega
 hugleida þann mykka Misgun sem er a mil
 le þeirra Rietruundu / sem Joran gistra/ og
 þeirra smærri Ogutlegir Græsnarar/z Mun
 christner/ so mæted sem aðbræter beggia þeir
 ra Lyp z þræmperde/ og þeirra Endapag og
 Epilof/þuad þarla Naðsynlegt er ad hug/
 leida/so ad vlet lorum ad þetta Nað Guds
 z Giasku/sa off þeitur gicped sifi Son Jesum
Christum/med sguu G. Orde og Ewangeli
 z Þ þyrstu/ So mæted sem aðbræter Lyp z
 þræmperde Maðia/þapa þeir Vantruundu z
 Græsnarar gunga rietta Kyninga Gude/þe
 glæpa vppi Simenen so sem Kalpar/þa þe
 foma vt Scyli sinne / Þeir þapa Eagit ap
 Stiepnú Guds/z nytia þar/z þaða eðe Gu
 de ein

Formale

De einu sinne/ hugle þyrer sitt Lyp nie syn
 ar Gæpur / þeir huxa eðe þar um Gimerste
 nie cilyste Lyp/Þeir seigia so sem þar stend
 ut. Rige Gud sitt Gimerste/þegar þann læt
 ut off ganga vel hier i Geime. Þeirra Gært
 ans giind og Glete/er ad hapa Daga Goda/
 og lipa epter Gollðsins Munadsemdum. Og
 samnarlega hapa skynlausar Skiepnur betra
 Lyp og Framperde/ enn stæfer Menn sem
 þo eru skapader epter Guds Mynd. Enn sa
 Riettruade/og sa þann liper i samre Þdran
 þann þeðer sinn Skapara riettelega/pagnar **Act. 15**
 og gletst/vegna þess/ad þan er orden Riettru
 adur/neyter Gæpu Guds med þadlate/lopar
 z þræsar Gud þyrer þad/ad þu þepur alla G
 ute gæst so dasamlega/og stundar þar vppa
 Kætt og Dag/ ad þan meige Gude blyðst ve
 ra/ so ad þann med Utugleium DRÖTTINS
 meige Gud ciluplega lora z dyrka i Gimerste
 Þa Ogudleg Geimsins Þörn lesa era þe
 yra/ad Gud optliga strappi Synder /z Ogud
 lege Framperde/med illum Dauda z Unga
 nge/Þa meina þau/ad þad dugle nog/ef Ma
 dur byr sig so til sins Dauda/þegar þu stund
 dar ad þara er legt Framperde/liper eðe i of
 enberkar Læstum z Glæpum/so þu ma vel sei
 gia mæ pharisearanum/ Eg þadka þer Gud **Luc.**
 ad eg er eðe so sem adrer Mætt/ Reningiar/
 Ranglætt/GoordomsMætt/og meina so ad **17.**
 Gud fænn eðe/og ei meige þann med riettu
 synia so ærleium Mættum Gimerste.

Þar a mott þepur saðchristen z Riettruadur

Formale

Madur astundan þar a/ad lara ad beya vel
ps. 90 og **Christelega**/þan ydrast **Dagliga** sinu **Syn**
Syr. 7da af **Giarta**/huggar sig vid pullnadarboot

þorþienustu signu **Endurlausnara**/þyur gl
 aduara **Don**/þ pulle **Trunadartraust** þar a/
 ad **Gud** muni vera þynunt lqnsamur þ ærn

1. 14 an og medalgaungu signu **Sonar**/þ lper dag
1. 14 **laga** so/ad þn giect varþueitt rietta **Trw** og
 gooda **Samuiskiu** alle til signu **Dauda**.

Þegar **Scimstino** **Bornum** geingur vel/þ al
 it leitur/ **Lyndi** pyrer þeim/þa eru þaug nll
 og vel **Christin** / tala margt vnn **Trwna** a

psa. 40 **Gud**/þaug tieña sdruti hupnen þe skulu ve
 ra **þæugir**/þolinmobir/ **Þrossi** og **Morga**
 ngi/þeir eru oþræddir vnn sig/meina ad allu

vel muni þe bila nie þorgange/**Þn** þegat þa
 emugar tynni tiemur/þ **Morgangostormur**
 blas/þ dym a/þa dectur nidur sll þra hugak

þreisti/þa þitt þm so sm **Simuntin** vilie þra
 þa og **Jordiñ** sðetur/þalþir þapa þe þa þng
 ua hugan/og þo ad adrit vilie hugga þa/þa

kusa þe þui cði ad hlyða/**Sellour** syngia **Ge**
 beons **Ræde** m/ **Þolinmædi**/sm sagdi/**Þ**
Dom 6 **Gud** er med oss/þui geingur oss þa so illa :

þar þuert a mati þeyur **Þietteuzd** christi
 lige **Giarta**/þyrit laungu gigrt sin **Þeitning**
 þ þvest þar vid/ad **Mad**/þar ei ad komast/

Simiraki/þyret goda **Daga**/**Lufu** og vel get
 ngni þssa þeims/hellour pyrer **Þross** þ **Mæ**
 gang. þar pyrer/gangi þonum vel/þa tefur

þan þui vel/og þaðar **Gudi**/sem latur þan
 þa þuorandi verða **Landstino** giæda/ slet vid **Sy**
ndunum

ndannum/þiongr Gudi DRottni með ötta eg
 er gladur með hræðslu. En gangi þú í moti
 þæ þú þross og Morgang/ þa seigir þú miz Job. 3
 þinum sala Job/þu vilt þessum mizetud ap
 þendi DRottins það gæda/þu skulum vilt
 þa eðe lyða þ þilla? Linni og eðe þrossi og
 Morgangi/þa syngur þú með þíni gæda Daþsalms
 uid og seigir/þu dýgl þu þærif þrá a Matt. 10.
 þra þu til Morguns sædan/ milt þarta a
 Guds æst og mætt/þu st þk ei nie fræda. Þer
 þi Sorg og Morgangur ein þa þyngri/ þa
 seigir þú með S. þæle/Gud er trær og læt 1 Cor.
 off eðe milt þærifast/eð off er mögult ad lq
 þg. þu ad þollid og þlod er veytt þræðe/ z
 vleggur þross og Morgang þdræðs/ og a Rom. 8
 veræ þeg/ þa Trær þann z vilt viffiliga
 ad þu sm Gud elska/ þlæta allir þlætr ad
 þlæta til þins besta.

Þer allðarestar Syner z þe Þantræudu þeg iii
 ar þer sja og mættia/ad þer þlæta ad þara
 þuett z yþergiepa Romu z Þörn/Goz z Þig
 ner/Þollid z vrbingar/z þara naðter þ þuett
 þa tala þer til ad flaga/z ad þera sig þlla/z
 seigia/Þauðe Þauðe/þuad þærifur einu/ z et Syr 40
 þer verða eðasættir/þuglauser/z seigia sem
 sagðe. Þeifare Severus/ Þyðell er eg z veg
 legur/og mættugu z/Þg þeþe veræd alle þetta
 En þu eg skal deyta/ þa er eðert ap þillum þl
 utum sem milt giete þfalsþað.

Þar a mote þerur sá Rietteþrífene vrbæst
 þer gott. Þlætskippe/ þagnat z gledur sig
 yþergnæpanlegum Ræðrome Gude Gæsku z

Formale

Maðar/kann vel að ybergiepa og þorlatta al-
la stundliga blúti á hugrre standu/ og seiger
med Dauid Ronge/ Þó aðrer hafi nægd Ro-
ens Vagns/og Vifta/þá erri Gud Gleði z Sö-
gnudur migno Siarta.

9

Þegar Jöranarlausar Verallðar Syner
og Grásnarar verda Siuter/ þura þeir allei-
na þat vni/ að hugeru þeir þapa sýna. Sott
þeinged/ hafi þeir mætt Þreka eða eða neð
ud Öheirnamt/ Ög eru illa til Siðs/ að þad
þepur so til tekist

Matth
10,

En þeir Rieceruudu vita/ Að eðe þið mi-
nsta hær á þra Söðe/En að þalla an Guds
vicðar z Vilia/auk heilðir müdu þr sýna. Þr
isu mist þapa/ep þ þepde ei vered Guds vilie
þar þ giepa þeir skulldena sýnu Syndu/ z miz
kicna að þr miz sýnu syndu/ hafi þra Synda
strapp þorshulldad/ z vita að Gud miz sýnu þi
reingar þreife/vill þa loða z leida til Jöran
þr vita z cirneð þ/ z trua þu þullfölega/ að
þegar Gud vill/ þa mæta vicia Mánfno/
þa stoda z styrkia aller þluter þar til / að þ
þome þrað sem Gud þepur afsett. þr þ Sott
eða Siukðomur/ z eru þar þ vel til Siðs.

Jer. 10

z Cor.
10.

vi

Þeir Ögudlegu Verallðar syner þura eðe
þar vni sýna Saal/þyrri en þeir verda Siuter/
þa eð þyrsta lætast þeir vilia verda þromir.
Aður þepur þeim eingest Ökiepna vered so le-
eð sem Prestar/en nu þr þa þvad verda vill/
þa skipa þeir að þlaupa/ ræða og reña epreer
Þrekte. Aður þapa þr á þeirra Tungu eðe
aðað þeited en leider Prestar/ z Papar/en þa

þome

Sormale

Foma þúur Gliob/Seome Danumani/ Xruve
 rouge Guds Ords þienare/ hialpa miér z gl
 ep god Ræd/so eg verðe eðe sgrðænibur. En
 þæt vill optast ganga so til/ Ad þe sem Gu
 do Ræd z þæs Orð pyterlyta alla syna Daga
 þæt pa hana eðe þa þæt vilia.

En þa Rietruade Christi Madur/et alla
 Daga z alla tuma Rerubiven/ad þara ap þæt
 sum Seime/Gn latz allðrei ngðurn Dag eða Ps. 25
 tuma þæt yper sig foma/z allðrei lætur þæt
 stæ Garta vera/ þæt skidæ/ad þæt þurpe ng
 æra epafid ad hapa um syna Galhialp/Se
 llbur huar þæt er staddur/ þa kæn þæt m3 pullu
 Trunadartrauste z gruggre Von ad seigia so
 DRottin Jesu Christe/myn Guggu z Gledi/
 eg vante þæt a hugre stundu/kom þa þu vi
 lle/eg er til reidu/Og fome ngæi Ræss eða
 Smðdom/seiger þæt strax m3 þin G. Simeo
 ne/DRottin/lættu þin Pion para/ þæt þe.
 Apoc.
 21.
 Luc. 2
 vñ

Þegar þe Munchristu Geasnarar þurpa
 Ræda eða Gialpar vid/ þæt Smðome/þa
 leita þe Ræfningar huar þæt kæn / stundū
 þæt Galdrangsum/ eða þeim sem para med
 Ræner/Ristingar/Sorneskū/Særing/mæ
 ger seigia/ Vilie Gud eðe hialpa/ þa hialpe
 þæt añar/ eða hugr sem kæn/so miér batne.

En þa Gudhræde z Rietruade veit vel/
 ad gl Gilagudabyrkān/aller osepeliger Ræt
 nunga hatter/eru aluarlega þhodner/Gn þæt
 et Drægd z Dielar þins vonda Andā / þæt eðe
 kæn þæt ngðrum Mæie ad hialpa/med Sorne
 skū/Galdrer/Missningum/Rænum eða Rē
 Exod.
 20.

Þingum/þelldur gígrer þá þ vppa þa Grætt
ad.þá meige með þá þætte þa mátt z vallo
ypper þeirra Saulu/sá flatar Læfningar þig
gía z með Gónd hapa. Ja/ad vssu/ sa Ríct
truade veit þ z truar þui/ad betra er ad deya
Þusundsláum/ Drottne/þelldur en ad verð
a þeillbrygdur/ Dignussins Ragnu/ z lífa.
Þar þyrer leitast þá þeirra Ráða z Læfning
ga sem Gud hefur til sett/so ad þá þerfist ef
syss Guds. En kunn þá elingen Ráð/ angula
Læfning ad þæ/ eða ef Gud lætur iena Sle
ffan z foma þar til/ þa seiger þá/ Drottne
Jesu/þier er eg/gígr þu við mig eftir þíu
Matth 8. Vilja/þþ þu villt þa fastu ad hialpa mig/
en sic þier snáð þagelegra/Sic þa er eg þier
sem þu villt mán Gud z Drottin.

Veralldar syner þúxa/ synum Suldenn
þarla lætt om Guds Ord/ Þúrad þer þaga
eðe lagt þ vppa Glættad/vita eðe ad huga
sig við þa þesságu Stigen/ eðe þellu/ við þa
þeillaga Ragnomálið. Sumir lætta lesa þ
ver síer verallðsegar Lístertur/ Raðnebetur
Þeþentyr/þuar með þer vilja þamla. Það
ans Sugrenningu/ z læta síer eðe þítt lætt.

En Rícttrænadur Christen Mædur/er þroð
ur/ Guds Orde/veit vel ad líða z lífa/ súð
ur Ragnmæled z Evangelium/z rícttrægg m
þ ad þara. En gleði sig við þa Ragnar fast
mæla/sem þá hefur bunden við Gud/ Skat

1 Tim. neft/þá lang z þyr síer eftir Ragnomálið
2. Drottins/so þás Saul meige þar við endur
Actu/ þyggast z nærast/ z þerur Gleti z þuggu/ Ze

rranā

Formale.

vegan Christo. Sā huxar esse par um þessan
Geim/eda Geim síns skemtaner/hellur er þá
ræða alla týma um Lausnarað Jesu z eilípe
Lup/z gleður sig þar við allt i Daudann.

Jesare Grein/ þegar so langt kemur/ad
Madrur verðr ad deyja/z esse er aðad a þerðu
þa tekur sa Geidne eda Vantruade til / þast
legga ad Hlaga Mafskuniar Tymd z xreyð/
z kurtan Sorgar Alldur/hier i þessu Lape/
þad þā gíðer esse ranglega. Kā þā byr sig
esse til Daudans/gíðer huprte Jðran me yp
erbat/hellbur möglar z mæler Gude i mote/
ad þann gíðer orlett/ þar þann lætur Menn
esse leingur Lupa.

Þar þvert a mote huxar ríettuadrur Che
spen Madur um síñ Dauda/Lan harmar ap
Giarta þ pyrsta þall/ er þryggur z sorgande
vegna sína eiginlegra Synda og Misgíðrda/
og ad soðdan repfingar strapp Daudans þlye
ur yðer off ad koma/Syndasta vegna/z seigr
þer þyðer ap audmíðfu Giarta/Eg vil giarn
an þra Reide Drottina/þe eg þepe syndgæd
a þate þm. Og en aptur/ Ríettlætur er D
ott. n/og ríettur er þm Domur/Gíðandi so
Gude Þyðfa/ad þā gíðer off anguan Oríett
og byr sig so til/ og bðdur sínar salugu Dau
da fundar.

Þegar sa Vantruade huxar um Daudann/
þa þræðr þā/skíslpur og bþar/z er þræðdur
þyðer ognarlegre Daudans Mýnd/ Gollð og
Blon þann esse annad ad gíðra / þepur eings
en Ræð þinnur/þusad Dauden er mállegrar

A við

Mattu

q.

Mich.

7.

ps. 119

15

Sormarle

Nætturu Qvinu / sm Læpæd tætur ap off allu
 Enn sa Riætruade lætur vpp sin Truæ
 Xugu / og latur a Daudan / eðe epter Lægmæ
 le Guds / heildur epter þu heilaga Evangeli
 so / þepur Glede og Luggum / sijnum Endur
 lausnara Jesu Christo / hugar ad Þeiskleika
 Daudans þepur smættad þyrer off alla / z þep
 ur gíðet þann ad satum Suepne. Sann þepur
 þa gledelegu Von / ad þu munu eðe deyja / heil
 dur / soþna vtaþ / z eðe verða var við Þeisklei
 ka Daudans / vegna Sætleika þeirrar Lugg
 umar / sem þann þepur / Christo Jesu.

17. Þegar þeir Vantruudu z ogudlegu þura
 um / huad oskaplega liotan z vidurstyggelegu
 Daudan gíðræ Mænnu / Sann gíðræ þann stein
 dautu Luf / kastar þennum / diuþa Græp / z ey
 þu þu ohreinsæ Mollu / þa taka þeir til ad væ
 da daprer z hrygguer / þa þellu all Riætr / all
 Greysti / þeir taka adra Rædu / sm gíðede Þerx
 co Rongur / þa þann þeyrde talad um Daudu /
 sto þu ap þeirre Rædu / seigiande / Talum eðe
 um Daudan nie adra hryggelega hlute / heild
 ur huad gamu er z skienntelegt / Mæta er þu
 off heimskra Mæta tal / Eg skal lipa a medu
 eg lipu / þess er gíðtid sem gíðt er / Enn sa Ri
 ettruade þurur aþad / ster leingra þeann / veig
 en / gíðræ sig eðe þar ad þu / hugsu þeadeleg
 apskapleg z grím Daudans Mýnd er / þurur
 eðe þar um þu hugrnen Daudan vteitætur Luf
 amann / z hugrnen þann hlytur ad terna og þu
 na / heildur þeinkæ þann / og sier þyrer Lægsko
 to Sionæ setur / hugsu ad þann mun a sadi
 afta

Sormale

adsta Deige; Dyrðarlega þessi foma & vpp rí **Philip**
sa opþorgeingelegi & Inkur Dyrðarpullsi **Kofa**
ma Herrans Jesu Christi syns Lausnara. **3.**

Þegar þeir Vantruðu & Ogudhræddu vil **1111**
ta sm best búa sig til Daudans/ þa komast þe
rðe leingra en þ/ þe eru þrapster/ Sullhugad
er, seiglast eðle hræðast sm Dauda / aller ver
de ad deyja einusfiele/ þ. sic eðle ad gista nema **1. Reg.**
litla Stund / þar eptir sic þad vte. **15.**

En þeir Riectruðu/ & Riectlaatu tréysta
ei vppa sm þolldlegan þraustleik / þelldur a
þan styrk &. Andá sem med þeim er/ & vita
viffelega/ ad Fridur Guds / hugrs sinek þeir **Philip.**
þapa þ Truna þefugeo/ ugr & þære & þaleit **4**
are er en vor Skilningur/ þā mune varðueita
þeirra Gistru & Siste i Christo Jesu til ei
lyþrar Saluhialpar.

Þa Vantruade eða Ogudsege er med gllu **v**
Verulans þ Daudan þegar þā Nicmur/ þar
er eingeni Tru/ eingeni Don/ eðle ngðurt stad
þestlegt Ord/ vid huget þā meige sig stydia/
eingeni Luggum/ þuar med þā fust flet Giart
ta eða smna Samuiskú med ad stilla/ þeyr afi
ad huget vtaþ/ sm skynlaus Skiepna/ sm hugt
te þenur Mal nie Vit/ ellegar miz Vantru &
skielþingu/ & vðar stier einfiskis gods ap. Gude.

En þa Riectruade Christen Mad: þenur
stier Giarta pullt med Tru & Don til Guds/ **Rom.**
pullt miz ofseigjarleg Andvarpaner/ so þā er
allareidu meir & þramar i cilapu Lape/ en i
þessu fundlega. Þar med þenur þan þ hugg
marfamelega & safia Guds ord/ sem ei lygi/ &
B eðle

Sormarle

edc bregst/ þad geymer þā i sǫnu Giarta/ þar
vid þelldur þā sig/ þar vppa treystir þā stæd
þastlega / vitande ad þad mune skie / so sem
Orðen hlyda / og seiger þar pyrer med stōð
ugu Giartans trauste.

Joh. 8

Herra Jesu/ huor s þelldu þān Orð/
þā mū ecke sta Daudan eilǫflega.

vi

Sa Vantruade klagar/ þegar þā liggur þy
rer Daudanum/ þā sie allema/ þā sie ypergiop
en/ þorlættē/ Stændur z Viner þorðest þān/
einger villic þā hialpa.

Psalm.

73

Þar a mote seiger sa Riettruade/ Dætt
in/ þegar eg heþ þig/ þa birde eg hugste vñ
Gimē nre Jærd/ Og þo minn Sæl z mitt lyp
veyfest z vanmegnest/ þa etu þo minn Gud z
Suggū minns Giarta/ z mitt Slutskipte. Þu
ad þā veit vel/ ad Mannlæg hialp stodar ecke
i stætre xxyd/ hugsfu god sem þu er/ Og þe
gar sll Mannlæg hialp er wre/ þa truor þā vif
selega ad Gud mune hialpa þōnum/ Ja/ þad
þepur heilaga Prening i sǫnu Giarta/ z heila
ga Ringla i fringum sǫna Sortarsæng/ sem
væcta vppa þās Sæl.

Joh.

14

vii

Þegar þeir Ogudhræddu z Vantruudu þe
yra ad Sælen Mǫnns sie oðaudleg/ z epter
þetta Lyp sie aǫad Lyp/ þar þeir Riettlættu
minu hapa Sægnud z eilypa Glede/ en Ræng
lættir. eilypa Sverrdæming/ Rualer z Þæstir
þa bræðast þeir z skielpast wr mæta/ oska ad
stætt väre ecke satt/ og villdu giarnan ad þu
skylldu allðrei ap Dauda vpp rýsa. Þu þer

Van

Vantruad Siarta seiger þm/Þp so er/þa ve Matth
rdur þu eilýplega þyrerðambur / þar þ oska 23
þeir sler ad þeir þeþde allðrei þad der vered.

Þar þuert a mote/ eru Riettruund, Gudo
Sden glöð ap Siarta/ad þeim er aþaro Sei
mo tilbved citt Láp ad Lilþu/þar epter la
ngar þra Siarta/þess oska þau sler/z andua
rpa þar epter/ad Christur skule koma/og gís
ra snart enda a þessu auma Lape/so ad þ ei
lupa nætte vppþyrast/Þui þra Von er þull Rom. 2
uþs þar vppa/ad þ eilupa Laped er Ömrad
eulega betra en þetta.

Goddan Anticheses(þ er Misummar grei
ner millum godra Maða og Vandra)meiga
myklu þleire þínast z gigrast/ap huguþu merk
ta miz/ad þat er stor misummar a mille Gram
þerdis z Lipnadar Seidená Maða eða Van
truadra(þo þeir þape þeidarlega líkæd) og a
mille Gramþerdis riect Christens Maðs/þar
med i öðru lage/Þuad olufz arþgag hugrutue
ggju þapa vr þessu Lape/riectruader Christ
ner/z þr þðranarlausu Grasnarat/z Seimo
ins Syner/Þuad Meñ ættu aluarlega ad hug
leida/z læta eðe ap/ þyrer en þr þapa teint z
ransakad slappa sig/bugre þeir þapa þa sðu
z reettu Tru a Jesum Christu vorn Lansna
ra z Srellsara/Þa/cin riect Christen Maður
ette eðe sig til Sueþns ad leggja þyrer en ad
þa med Þæn z ætalle til Gudo/z med dagleg
re umhugsun z Þokan Christelegrar Truar/
og þyrer Mæd og styrk Seilags Mnda kiam
est so langt/ ad þñ elskade meir þad eilupa en
þad

það stundlega/ að þátt hefur niðre aft & Gir
nd til Rícttlæis/ en Synda & Ranglæis/ að
þá þætt rícttelega þra syndsamlega Lapp/ &
auma Distarueru þanntra Lappdaga/ þá þe gi
rnd & þorleinging epter eilápu Lapp/ og eilke
Jesum Christum ap Giarta/ & daglega vante
& biðie vni þans Tílkomu/ take vara a fignu
Ralle & Embætte med Tru & Dygd/ & sic al
la tigma reidubwen vpp að leysa/ og þara ap
þessum Geime/ þá þ það saða Sæutland De
ua/ dra Maða/ sem er Gimerge.

M; þessum þætte eigum vter aller að bura
off til eins Christelegs Dauda/ & alla Daga
að gístra off olyta Vantruudü Heidingü/ Ty
rkü/ papistü/ Gydingü/ jdranarlausü Græst
ueum/ & Verallðar Sonum/ ap hugrium sum
er vita eðte þar ap Gervanü Christo/ Sumar
vita nðtub/ en vilia þo eðte vita/ Sumar vie
a vel/ en vilia þo eðte medtíena þá þyrer sinn
Lauðnara/ Sumar eru þortunar vel Christ
ner/ Munenum/ en eðte/ Giartanu/ þe þrofa
siet ap Truie/ en lata þana þo eðte/ liose m
godum Verðum/ tala vni eilnpt Lapp/ en fien
na eðte þorum hugrnen Madur eige þar inn
að foma st. Enn skule Mesi alle þetta lara/
þa verða Mesi að lesa það/ þeyra þ & lara/ &
jðka sig þar þic. Þar er þ þende (lop sic Gu
de) í þeillaga Biblia / hugria hugr Madur
nla þaba/ & lesa sem vill. Þar eru & margar
æqiatlegar Bæfur/ vtgeinguar a almeðelegt
Modurmal/ w hugrium madur mæ taka all
ra þaða gagnlegan Lærdö/ & þeiliðamar hug
aner

Formale.

aner/ z godar Amíníngar sem naúðsynlegar eru/ til að lípa chrístelega/ z deya gúðlega.

Og þó eg veitne mig hín allra minsta z mál Jesu Chrísti þienara/ z þroose míc er að nóttrum hlut/ nema að Nád Gúðs/ seigiande að allre Audmykt miz S. þagte/ eðte eg/ þeller Nád Drottins síð miz míc er. z ec. Að foddan Nád mizins lausnara Jesu Chrísti/ þer eg þra þ þialp z. Anda skripað/ z vögaga laited þíán Bælling/ vñ chrístelegt Laps z þrámpet de z salugán Dauda z Ággang/ Vonande að stígt Verð míc verða Gúð til Þyrdar/ míc z mímú til Lærdoms z þuggú/ en einþaglsdú Sællú cil Laps leidricttingar/ z vnderunfu.

Þa vissu z Lærdú þid eg þerhallde til goda einþaglsda raðu/ Þú þesse Bællingz er eðte þ þa gígredur/ sem bæðe eru vjfer z Lærdet/ Se oder z þormenter/ z godra Þefa þiglsda þap a/ Gelldur þyter einþaglsda/ lytte lærda/ þa þid eg þe jðte þeríán Bælling/ z elske z leggie a Siartad þ þier stendur/ Þa veit eg vissfulega/ þer munn þa nóttrud gagn þier að. Þar z síð Þrestar eru eðte nalsæget alla tynna þíð síð fluker eru/ þa kán sa Siuke skalpur. að taka sler Sugganer vt þessum Bællinge/ eða læta lesa þ sler þ þá vil/ so þá blyse stóðugur i Trúste z Bóna atfallenu/ z bðde so sífiar salugu Scundar/ með von z þosenmæde. Þa Nád veite off þllum Mýskunfannur Gud þ þíá Son Jesum Christum/ Amen.

Þ íð

Mr. Mr.

Augustinus.

Misk Gud/ læt mig deyja/ so ad eg
meige sia þig. Eg hirde ekki ad lifa/
Eg vil heldur deyja/so eg meige sta
misk Lausnara Jesum Christum.

Bernhardus.

Ad sia ekki Gud / það yfergeingur
allar Melustis Kvaler z Þýslar.

Augustinus.

Oh huad sæll er er eg þa/ þegar eg
ma koma ad sia og skoda Guddomleg
an Dyrðarloma.

Lutherus

Ad sia z lifa Gud i Ninnastarðke
vni eitt Augabragd/þ mun betra ver
a en öll Beralðareskar Gleði/ þo ad
þu ætíð ad vara i þusund Aar eða
meir.

Heilsusamleg

og miog god og gagnleg Vnd
erviſſan/ huornen Madur ſkal ap
Guds Orde læra ad lifa Gudlega
z deya Chriſtelega.

I Cap

Nlyder vppa Thichald Þſſarar Bok^o
og ſkyrer þra/ Guðſu ad vier erū/ ei ad eins
Daudleger/ þelldur erū vier oviſſer þar vppa
hugnær/ huar og miz hugerū þætte vier
verðū vr þeſſū Geime burt kallder.

Seig þu miet i ſtuttu Mæle/ huad eg ſk
læra ap Guds Orde/ og allū þi þi Predikunum
og Rieðingū/ ſem eg heyre Mar og Dag :

psalm.

H Þ ſkalt læra ad lifa Gudlega/

90

Eccle.

12.

og deya Chriſtelega.
Þar til hialpe miet Gud / ad
eg giete ſo lifad þi^o i Geime/ ad eg me
ige lifa añars Geims eiliſſlega/ Am.

Huad er Gudlegur Lipnadr/ Eða huad
er ad lifa Gudlega?

Þad er ad þeckia Almættuga Gud Jer. 2.
riettelega/ z ſalpan ſig. pſa. 78

Þyrſt ſkaltu læra og vita/ Ad Gud Jer. 9
Drottinn er ein eiliſpur Gud i ſine Eſſ Matth
Deu. 6

Þiſ

entia 28.

Psalm 60
Job. 17
Job. 1
entia z Betu / eñ þrefur i Personu
fñ er Gud Almattugur Fader / Gud
Sonur / z Gud Heilagur Ande. Og
a medal þessara þriggia Persona hef
ur su s er i mided / þ er Sonureñ / ver
ed sendur i þenafi Heim / Og hefur se
fed a sig maktidmlega Mattu / og er
þrðeñ vor Endurlausnare.

Exod. 20

Þar næst hlytur husr z eirn Chris
ten Madur ad þeckia sialfafi sig riett
elega / z vita / ad vier eñ þ Guds Aug
lite annar Syndarar / z andstygeleg
er Slæpamæñ / verduger eilífur Glo
funar og Syrerðæmningar / ef ad vi
er gioru ecke aluarlega Þoran / z tru
um a Christu / z verðum nyer Meñ / el
fum Gud af öllu Mæra / z vorn sam
christen Naunga sem off sialfa / so lei
nge sem vier lifum.

Ephe. 2

Almattugur eilífur Gud Fader So
nur og heilagur Ande / þrefur ad
Personu / eñ ad Gudsdomlegre Betu /
Eg bid þig / flet þu mi ad þeckia þig
riettelega / so z lifa sialfan mig / og i
sig

stætre Kyrtingu að vara z þroast dag
lega/vppa þ að eg kynne so að haga
mínú vesolum z stuttú Lúðostundum/
að þier sje þægelegt z Loflegt/z mjer
stafu Nafkalauft þ Lúf z Gæl/ Afri.

Guad kallast að deya Chriftelega?

114

Að deya chriftelega/ er að enda sijn
a Lúðoaga; rieltre z sañre Tru;/ Ne
ndur að fela Nerranú Jesu Christo
sina Gæl/z með Martans Strnd og
forleingingu epler eilípre Gæluhja
lp/hægt z gledelega að sopna/z þ burt
að fara vt þessum Heime.

Luc. 2
Phil. 2
1. Tim.

Herri Jesu Christe/þu alleina ve
ist nær eg skal deya/ Eg bið/ gief
þu mjer chriftelega Daudastúd z tal
magna Gæl; þinnar Nendur/ Amen.

Acto.
7.

Liota aller Mesi að deya?

115

Þa vísselega/Þu so stendr Strípad/
Aller Mesi eiga einuflíe að deya/enn
þar eplera er Demureñ. Neyr þu þ
magn Gæl/z laet þier það til Mart
ns ganga/Eige aller Mesi eitt sijn að
deya/þa mun það z lifa henda þig/

Seb. 6

Þv

þu

Puiad so stendur stípað hía þeim vñ
 sa Máste. Syrach / Dag mjer / a Mor
 nun þier (seiger huor Framliden)
 Merk það vel Sál mín sem Ritnin
 gen talar / að einusíne eige Madur að
 deyja / en ecke i tuær reisur. Puiad ep
 so vøre msett / Men ættu að deya i tu
 ær reisur / Þa mætte bæta það i seirna
 Andlátenu / sem æ brast i þu fyrra /
 z deya þa betur / En það er ecke so /
 Quor hæn deyr illa einu síne / sa er að
 etláfú illa Daudur.

ORÐ Tíð mín Gud / læt þu mig
 læra / að mñner Dagar hafa enda
 og að mñner Lífðagar sínu msetter / so
 eg hlýst i burt að fara. Míð Gud / fi
 en þu mjer að hugleida / það eg hlýst
 að deya / so að eg verðe forfall / z lære
 þa riettu Konst / hñørnefi eg a að dey
 ia chriftelega / Amen.

psalm
 90.

En ep so vøre / að Gud openberaðe oss vor
 a Daudastund / so að vier mættum i riectam
 tagna bwaft við Daudanú / z verða reidubúer

Mñn Sál / þu stalt vita / Þier er
 ecke

ecke alleinasta þān Daudastund hū
en z ovitanleg/ heildur ariad fleira þ
Daudanum viduhtur / so sem skrifad
hafa þeir Gómlu. Fyrer oss Daudle
gum Mönnum er hulefi ecke ad eins
vor Daudastund/ heildur og eirnesi þ
huorium Stad a huorium Tūmaj
huorte styckan/ z mē huorium hætte
hafi grypur oss þ burt. Vm þessa flo
ra hlute ætte hū Madur vel ad hura.

D Nerra Gud/ huorsu vñdi z breidd Esa. 53
eru þānar Nuxaner fra vorū Nux
onum/ z þāner Beiger stærstader vor
um Begum? Ja ad vñsu / So hætte
sem þad Nimenesi er þra Torduke/ so
hæter og stærlæger eru þāner Beiger
hja vorum Begum / Beit z gieþ þu/
ad eg daglega kome fram fyrer þig/
med Martans riettu Trunadartrauf
te//og bidie þig vin Samluga Dauda
stund/hafande þad Traust/ad þu mu
ner ecke læta yfer mig koma ariad efi
þad mier gott z gagnlegt er fyrer Liff
z Saml.

Lugnen skal eg hid cumpallilegasta þu
ta um þa þíora aðurnepnda hlut?

i
Tqmen

I þess máta. Þríst er þier Sæla
mín ovitanlegt a húrtium Deige/ hū
re Stundu/eda a húrtiu Augabragdi
Gud vill þig burt kalla/ húrt þ verd
ur a Nottu eda Deige/ ad Kusilde da
gs eda ad Morgne. Ad vísu tñ Gud
aðvællilega ad láta oss fa ad vita þ
aður en þ skiedur/ en hñ vill ecke gis
ra þ. Þui hñ sier þ (mín Sæl) vier
aumer Men en so spillter z fordíarsf
áfer af Syndefle/ z stundū ecke añad
en þ sem er verallilegt z hollilegt/ so
ad ep vier vissum vora Daudastund þ
þa mundum vier ecke huxa mífed um
Gud/ nie ad elsta hñ z ottast eda hñ
ad tilbidta z afalla/eda giora noetra
Jdran forr en vor Daudastūd fíæme.
Sghilde Madur þa hid þríst giora
Jdran/ þa hann velt hñ a ad Deyu/
þa nide su Jdran misg vanstýckanleg
so sem þad gamla Málæke vattar.
Sein

Setn Jðran er staldan soñ. Þar þyr
er er off þ ecke skadlegt/ heildur gagn
samlegt z gott/ þo Gud læte off ei vit
a vora Daudastund/ so vier heildur li
þu i Ottá DRÖTins alla Daga/
so s Maltake vort hlíðar/ Þui dylst
ein Dag/ ad aller skulu Næðast.

Þ Nerra Gud/ Þuorsu hiegomlegz

Þlutur er Mafiskiepnan / eñ liper
þo athugalaust/ þur ecke þar vm sig/
Nan verður sem Job talar/ sæddur af

Rinnuñe/ lifer sama stund/ z er fullr ^{Jeb.} 14

Þymbdar/ Nñ rest: vpp s Blomstur z

rellur af/ z lqdur i burt s Skugge/ og

blápur ecke i sama stad/ Nafi heþ: sifi

afettan Ljama/ z hñs Manabardag

ar eru þ þier. Þu hefur sett hñ Tak

mark/ yfer þ klemst hñ ecke. DRÖ

tin min Gud/ þu sem epter þessu Gud

doms Rade lætur mig ecke vita mñna

Daudastund þ/ Lættu mig alidrei so þa

ad eg giore ecke Jðran og Yperboof.

DRÖttin þu dila mig þr. Stund ar s

eg skal burt fara/ Sics ad eg hæge z

Begde so mǫnnum Lífðögum / ad eg
Dag z Nott a huerre Siundu verde
funden Æidubwen / til ad skilia við
þetta auma Líf / Amen.

Stadur
enn. Þar næst veistu ei mǫnnum Sál / Quar
Dauden mune koma z taka sig burt /
hútt þu ert heima / eda i framande stad
huort þu ert vte eda jál / a Sio eda la
nde / a Eing eda Afre. Ad vassu mǫnnum
Sál / þitt Glas, renur alltíð / stendur
allbrei þyrri / Og eingest Madur veit
huort hǫn lifer þ vt. Dauden fylgier
off so sem Sluggen / hǫn sitz vm off hu
at hellst vier erum / z leitir við hvar
hǫn fœe off hœndlad / Ep þu villt nu
vera forsiast Þienare / so vertu bwen
við hœnum alla Tíma og stunder mǫnnum
sastre Martalis Idran.

Ep þu mier Drottin mǫnnum / ad eg
vite z vidurkiefie / þ eg i ollu stœðil
er aumur Madur z daudlegur / z ecke
i nœktrum stad ohrœddur þ Daudanū /
þuiad allstadar tekur hǫn vara a mier
og situr vm mig. Nialpa þu mier / ad
eg sem

eg þ eirn forsið þienare þie eðke var
bwen vid hñ/ þellur ad eg alla tñma
hure um hñ/ z þie reidubwen mñ rictt
re þoran/ huar þellst hñ þitter mig.

Þ þridia maata veistu ei minn Sæl i
hure þickan Drottinn kall þig/ Nuo
rt þu ert þa þopande eða vakande/ þat
ur z gladi/ eða grátande/ Drucken eða
aðrucken/ reidr eða fridsamur/ veran
de i veraðlegu Starfe/ eða andlegu.
Þar þ minn Sæl/ vacta þu þig/ og
lat Dauda eðke fña þig i nokre sod
dan þickan/ i þuorre þu villt eðke giar
ndn deya. Minstu þuad Syrach seig
er/ Nura þu um ad Dauda duelt eðke
z vel veistu þuorn Sattmala þu þe
þur vid Dauda þunded. Þa ad vñssu
minn Sæl/ i þuorn þanda maata/ eða
i þuorre þickan Gud fñtur þig/ so mñ
hñ z dæma þig.

Þ þin Gud z Drottinn/ vardueittu
mig þ Athugaleyse/ z öllu iðlu fr
amferde/ so ad eg lipe eðke epter Muð
z Maga/ sem þeir ogudlegu / þ þuor
te þuor

in
Stic
anen.

Ke huxa um Nimerike nte Meluste/
 Melldur veit þu mig þ / ad eg Rætur
 z Daga/lípe z hegde so mæmi Lífse z
 Framþerde/ ad eg a huxorre Guindus/
 ste til reidu þegar mæn Daudastund
 Liennur/ Amen.

lið *Sætt
ureð* 3 Fiorda mæta veistu ei mæn Geal/
 huort þier verdr audeð ad dena a þissi
 Gottarsæng/ eda mæ hūiu Gottarselle
 Gud vill þig i hurt falla/ þu veist ei
 þ/ huort þu munt þalla fyrir Bopnū/
 farast i Eldde/druckna i Batne/ verð
 a þyrer Skridum/ eda voreislegū Sk
 ada. Margur seiger so/ Þegar eg ve
 ið siukur/ þa vil eg iðrast z betra mig
 en hā veit þo ecke/ huort honum verð
 ur þess audeð ad liggja a síne Gottar
 sæng. Quorsu mærg Dæme hafū of
 er/ huad mærgum Dauden hefr brad
 lega hurt Fippt/ ædur en þad þeir ha
 þa Siufer orded?

Gud betre z naðe/ Quorsu falluallt
 er Líf vort aumra Mæna/ Eingeni/
 eda allþmet taka sler dagleg Dæme z
 Dparer

Dparer aðlara til Niarta/ Biet etum
 so s Sauder i Slattrun" riect/ þa einn
 edur afi" verdur vt leiddur vnder Sla
 trunarhngfeti/ þa huxa hiner s epter
 eru ecke par par vm. Fuglarnet s þo
 eru skynlausar/ þr forda sier Næstani
 z ep ein af þm verdur skoteti/ þa flyia
 hiner adrer i burt/ z fara þangad sm
 eingen hæste er. So ættu z Wesi ad
 gløia / Biet hofum dagleg Dæme þ
 Gionu/ huorsu ad Daudeti skytur Ba
 napplu sific epter þm z þm/ so þeir sa
 ða/ samt eru hin' adr' athugalauser.
 En nu minn Gail/ vactia þu þig/ for
 da þu þier/ z fly fra Syndenum/ z til
 Riectætesins/ wr Meluste/ til Nimeri
 tis/ wr þessum iðla z Dgudlega Nei
 me/ til þins Frelsara/ s er Jesus Ch
 ristus. Legge nu Daudeti Dr a Str
 eing/ z skote sific Banapplu ad þier
 minn Gail/ þa vertu ohrædd og okuð
 en/ z þo þu take Ljped af þier/ þa ha
 ðu þier med fastre Tru/ vid Hertug
 an Ljpsino þess elqsa/ hafi giefur þi
 E er meira

Konst ad

er meira z myklu betra/ en Daudenn
noekurn tjma kan ap pier ad lafa.

Par þ mæn Sæl/ drag þu ecke vnd
an þæna Þoran/ a medan þu gietz en
nu syndgad/ skiot þu ecke a Grest ad ve
rda fromur/ z bjð ecke miz þæna Þper
boot z Betran alit i Daudan.

Herra Jesu Christe min Endurla
usnære z Frelsare/ vardueittu mig
fra strængum z stríðum Síufdome/ z
hædelegum Dáida. Galt þu ecke yf
er mig i mænum Spndū/ z laet mig ee
ke Þoraarlauþa deya/ Gief þu m' hæ
ga Dáida stund/ so ad eg hape. Vit z
Skyn allt i Dáida/ til ad taðalla þitt
heilaga Næpn/ z a Mendur ad fela þi
er minna Sæl/ Amen.

II Cap.

Han kienet þa riettu Konst/
Ad dehta Christelegi/ z talat vin
þria Þarfa/ eða Greiner
Sakrar Þorann.

Med

WEd þui vier erñ allðrei ohædd
 er vñ off þ Daudanum / þa er
 Naudsyn ad aller Meñ / Þag
 er z gamler / smær z storer / hure dag
 lega vñ ad læra sem best þa Konst /
 Ad deya chriftelega z gudlega.

Þast liggur þar Magt a / z þad Ei
 ena off dagleg Dæme þra sem burt ve
 rda kallader / Þui seiger Syrach so / Syrach
39
 Nuxa þu vñ hñ / hñneñ ad hñ er Da
 enn / so hlytur þu i sama mata ad dey
 ia / 3 Dag mæ a Morgun þier. Þg
 en aptur seiger Syrach. Kongur i Syr. 10
 Dag / daud a morgun / þa mñn Sæl /
 Dauden er alijka so s Elættumadr i
 Tume / hñ burt sekz mæ Eianñ allt þad
 þ verdr / hñ hider ecke vñ huort þ er
 Gras eda Blomstur / Roos eda Lilia /
 hñ huxar ecke þar vñ / huort Liliuge
 esen eru vng / npræcñ z fæg / eins gi
 orer Dauden / hñ huxar hñke vñ Af
 þu eda elle / ei vñ Þort me Þanleik /
 Eckert Slot / eingenn Þessing eda Kast
 ale er so sterkr eda hær / ad hñ komest
 Eñ þar

þa ecke þā / hā lætur ecke þyða sig nie
 bláðka / mǫ Gulle eda Silfr / eda nock
 ruin Gæfurn / Og þo þu giæter giefid
 honum oll Heimfins Audæse / þa þær
 þu ecke af honum ad biða þān eda gi
 efa þter Grest halsa skund. Slækt æt
 te huor Madur ad huxa daglega / og
 legia sig ei til Suepns / fyr en hā he
 þur vel z riettelega lært þa Sælugu
 Konst / ad deya Ehriftelega.

Mǫ Gud z Fader / huad er Mad
 ureff nema Niegome / z ecke þar /
 Nano tǫme z Nerlegheit lijdur i þurt
 z Skugge / z hā veit ei huort hā mun
 deyravngur eda gamall / hā fān huor
 te med Magt nie valde ad veria sig
 þ Daudanū / Nialpa þu mi' min Gud
 ad eg i fra Barndome / huxv m þta
 aluarlega / z gange min Weg ostraff
 anlega / z brente epter þānu Orde.
 Styr z stioma miet med þānū Anda
 so eg trenste ei vppa māna Aftu / Neil
 brygde / Styrkleif / Ræfdom / eda huad
 heilst ariad vera fā. Giep þu miet ad
 eg dag

eg daglega Dags hure vm Merg og ^{Psalm}
 meining þíns Eardoms/ z þína Bod ^{119.}
 orða/ Dilest Gud/ z halde þíns Bod
 ord/ þui þ er skylda allra Mána. Þui
 ad allar giorder leidet Gud / líos for
 er Dom/ z þ leyni er/ bæde goft z ill.
 Misk Gud/ skripa þu þetta a Spialld
 Hiarta míns/ z gief ad eg ecke ad eins
 vite þetta/ heildur giore það/ z breyfe
 þar epter alla mína Lípdaga.

Luzenen skal eg þa bwa mig til Chrifteles
 go Dauda og Afgangs?

ij

Þa sake z riette vidbúningur til ei
 ns chriftelegs Dauda/ er Daglegt og
 chriftelegt jdrande Mís Trassiferde. ^{Matth}
 Villtu nu mín Sál þa Salugan chr ^{24.}
 istelegan Afgang/ þa giordu sanna jð ^{Sup. 12}
 ran/ z drag þana ecke vndan til seikie
 Dagakia/ Þuiad so seiger Ritningeñ/
 Þu vmlidur Mánaia Synder so ad
 þi betre sig. Og eñ aptur/ Quor hafi
 er stadfastur allt til æfeloka / þa skal
 verða Samuholpen.

Lopadur siertu DVITLinn minn
 E iij Gud

1. **Þeich** Gud/ad þu hefur eðke Girnd a vörum
 8. **Dauda**/nie vorre Glötü/hellðr villtu
 ad vier skulum snua oss til þæn z lipa/
 Nialpa þu mier miñ Laufnare Jesus
 6yr. 7 **so** eg sköte þui eðke a frest ad snua mi
 er til þæn/og dragé eðke vndan mænna
 Idran fra einü Deige til afars. Þui
 hefur þu lopad ad vera naðugz z myf
 kunsamz / en Morgundeigenü hefur
 þu mier eðke lopad / So gief þu mier
 ad eg giöte Idran a þessum Deige/z
 snue mier til þæn/so ad eg eðke verðe a
 Morgun/ huatþeptalega af Daudan
 um burt gripeñ.

h **Guad** er su rietta saña chrisstelega Idcan?
 Idranenñ er eðke afñad/en ad Maðr
 laate af Synðene/z snue fier til Guds
 af öllu Niarta. En þo er þun faleñ
 i þessum þrennur Greinum.
 1 **Þad** þyrsta/ Ad Maður jate z mñ
 freñe synar Synðer / og jörest þeirra
 af Niarta.
 2 **Þad** afñad/ Ad hñ falle eðke i Dr
 vilnan vegna Spndaña/hellður true
 a Jes

a Jesum Christum/sa ed bætt z bitaf
ad hefur fyrer vorar Synder/treyfstan
de med Huggun z Gledede Niartana vp
pa hñs Ræd z Mýskun.

3 Þad þridia/ Ad Madur late i lío
se sjana Tru/ mæ daglegte nýrre Nýd
ne z godum Verfum/ bæde fyrer Gu
de z so Moshunum.

Þá Gud z DRÖTtið/ vel ve
it eg / ad med eigenlegte Skynse
md/z sialps mñns eigen Skoptu fñ eg
ette ad giora sanna Þdran/eda ad snua
míer til mñns Guds z DRÖTins.
Eg bid þig/ kom þu við Niarta.mitt/
med þínum heilaga Anda/ So mñn
Þdran síe eingen hærne/z mñn Tru
eingen Niegome/ heildur sofi z aluar
leg/ So ad þun alla tíma mætte þeet
tast af sínum ríettum. Avortum.

Þeskyr þu þýrre míer/z gíor líofar þær þr
ar Greiner/sannrar Þdranar/z gíer míer.æ
vafan/bugnenen ég eige Daglega ad sda mig/
z þegda mñnu Framþerde/so sære Þdran vel
þæpe?

Syrste
Partur
Joran

Það vil eg giarnan gista. Syrste
Partur safrar Jdranar/er aluarlegt
Jdranarangur/Sorg z Nrygd/z Na
rmur giordra Synda/þt nema Mad
ur jaste og medfickie Syndena/ þa er
Truesi ecke rielt/z ecke aßad en Nraes
ne/P^r fyrer lærdu sprst/ad peckia þi
na Synd/z ad huxa vel vm Rieltlæt
tsreide Guds yfer Synd þisse / z læt
þissi Niartano Augur i liose med þess
um eda þuisthæum Ordum.

MR In Gud z DRDEtia/ Nerra Ze
su Ehriste/mikel ei skielving miß
ns Niarta/þegar eg huxa vm mænna
Daudastund / floor er Angist Sælar
enfiar/þegar eg hugleide þissi stranga
Rieltlætisdom/ Þuiad þ Daudanum
er eg alldrei oftræddi/ veit z ecke a þu
erre Stundu þu munt falla mig þyr
er þissi Dom.

Uuq/ Uuq/ þuorsu er miß Niarta
öldungio spilt z fordarpad/ þuorsu
hrædelega z hryggeleua þef eg synd
gad/ Quornck fañ eg aumur Madur
ad

ad standast þú Guðs Auglite? Minn
 Guð/sia þu/Þar hefur eg þinn N. Egu
 Bodord miet þú Augli/z i minne Sam
 mistu/vitande ad þau eru Regla þín
 eilípa Ríttisloftis/s vísar miet huorn
 en eg a líftur ad vera þínú Neilaga
 Bilia/so þramt s eg vil ecke verda ef
 leslega fordæmdur/Þitt Esgmál þad
 sýner miet þa hryggelegu fordjörpum
 z spilling minnar Mætturu/ z þa þi þor
 dæmanlega Glada/ huorn vier feing
 ed hópum af Falle Adams/ z so smi
 Arf teked epter þú/ So ad mitt Niar
 ta z Hugskot er med öllu gagnstæðle
 gi Guðs N. Esgmáli z þíns Bilia.

Þu i Sakleika síni eg z meðlíkne / Psal. 34
 ad eg er i Þpprunasýndene gietek og
 fæddur i Neimek / og af syndsamlegu
 Sæde er eg afladr / z i Syndene hefur
 minn Moder vid miet teked / z so sem
 Spæmadurek seiger / Allt Hopuðed er Esa. 40
 flukt / allt Nartad er frækt / Ja ad við
 su / Mille Næls og Nacta er einget
 Neilsa nie heilbrygde miz miet / so er al

It ap Syndene þordiarfad sem med mi
er byr. Skam þu Diofull/ Skam þu
heluðste Mordingie/ Quorsu saargræ
telega hefur þu vleiðed mig/ minn El
tning hefur þu forblindad/ minn Vil
ia hefz þu motþroanlegan giort/ mitt
Niarta z allan minn Mætt hefur þu
fært z sundur slited.

Rom. 7. **E**n Gud/ eg medkæne/ eg fin z for
merke/ ad i miet/ þ er i mannu No
æsa. 1 Ude byr eckert gott/ þ er allsaman ecke
nema Beniar/ Saar z Þrote/ Kaun z
Kyle. Og þo ad eg hefde allðrei synd
gad a Ape minne/ þa er eg þo samt Re
ideñar Barn vegna Þppruna Synd
areñar/ vegna huorrar eg yrðe eilífle
ga forkastadur þra þannu N. Auglite.

En Gud nærde/ hiet er ecke ad eins
Þppruna synden a ferdum/ hellsor he
fe eg syndgad fra blautu Barns bein
e/ z broted af þannu tñu Þodordū/ z all
ðrei þau hallded / z vegna minnar spill
trar Mætturu/ hepe eg ei neitt af þm
griatad hallded/ hellsor hefe eg þungle
ga z

ga z hrædelega þar a mose gíert mǫ
 syndsamlegu Girndli z Þysnū/syndsa
 legum Nuxonum Diddū z Giordum/
 syndsamlegu Grassiferde/ Athæpe/ Nr
 oope/ Kalle z Niegoma mose mǫnum
 Gude z Raunganū. Eg skil þ z cir
 nen z veit/ ad eingest Synd er so sinca
 z listel/ z þo þ sie ecke nema hin min
 sta Nuxan/ þa hef eg þar med porpi
 ent cilifan Dauda z endalausā Þyr
 erðænnung. Nier med þa er eg hræddr
 þoseltanlegu morgu leyndu Syndu
 mǫnum/ listla eirnen þ Bngdoms Sy
 ndum mǫnu/ sijn nu ad þessu siñe kyña
 mier ecke i hug ad palla. Ja ad vǫsu
 þar eru margar Synder z Misgiord
 er/ sem eg hese ecke hallded þ Synd/
 helldur Godgiord. All þetta nu vpp
 taled/ z tñ flehra mun seirna meir op
 enbert og augliost verda/ z fa siñ riet
 ta lit/ z verda Kóle suartara fyrir mǫ
 num Augum.

Quad er til ræda? Huvū auvū/ huō
 ri skal eg flyia/ huōri skal eg fara?
 E vj Wññ

Luc.
25.

Min Gud/ Ef þu villt gāga i Dom
 vid mig/so sem nu er eg/ þa verð eg vt
 skufaði fra þínu Auglite. Auðq misn
 Gæl/ þu Auættarlaust Eric z þvæd
 matleg ertu ad þu siert vpphøggueñ/
 z fōstud i eilāfan Eld. Þu ert sa for
 tapaði. Sonur/ þ þiā z ohlyduga Ba
 rn/ hūorneñ hefur þu pfergieped þiñ
 goda Fædur? Nefur eted Dras med
 Smiinum/ z kuolad þig i allskins illa
 luektande Sautendum z Spndū/ Nu
 orneñ villtu forsuara þig a þñi Dei
 ge/ þa þu hlytur ad giora Keifning
 fyrer allar þīnar giorder/ z þ hūors
 ongtiu Ord/sem þu hefur talad?

Matth
22.

Þu hifst ille Þion/ sem ert skuldugz
 vñ iqu Þusund Þunda/sem ofeltanle
 ga Þusundstium hefur syndgad Gu
 de a mote. Þu ert sa Dtrue Kæðsma
 dur/sem illa hefur fared med Gæpur
 Skynsemdar þiñar z Bits þīns/ Þo
 luadur ert þu/ þuad þu hefur ecke ha
 laded þad sem i Guds Løgmarle strif
 ad stendur.

Deute.
28

Bef

Bei/Bei miet aumū Masse/Quad
 hef eg giort/Quorsu særlega hepe eg
 syngad? O þu Reide Almættugs Gu
 ds fall þu ecke yfer mig/ Þu Grimd
 hins allra hæsta/miog ertu miet obæ
 teleg/hier er Meyd z Plæga/ Eymd
 z Angist a allar sjádur. O þu hin au
 ma syndsamlega/andstyggelega z illa
 luckfande Sæl/ Gramz ætte eg ad ve
 ra stalpum miet / ad eg er orðen slyf
 Guirðing þ mīnū Gude/ Ja ad vā
 su mīn Gud/overdugur er eg ad eg sēu
 le Madz Fallast/eda ad ganga um þā
 na Jord. Þad være eingen vndur þo
 Jorden opnade sig/z svelgde mig i sig ^{summa}
 sem Dathan z Abiram. 15.

Vertu hrygg z hrædd hin auma Sæl
 græt þu z veyna vesell Madz/blodug
 um Tæru ætfer þu med riettu ad gra
 ta þīna Synða vegna/z af öllu meg
 ne z mætte ætfer þu ad vā hryggi hr
 æddur/stialpande z sorgande/ Ef vei
 þānu hardsuðrudu Niarta/þ þā ei ad
 hrædast nie stelfast. Bei þānu sop
 E vñ ande

ande Niarta/ þ ecke þā ad vaſna við
 Guds ognarleg" heiting". Slikt ma
 heita daudlegz. Guefn/ hvarium eng
 var eldingar Reidarprumz/ Struggz
 nie Skielſing" ſtranga Guds Logma
 ls fa burt hrūded. En vaſna þu mīn
 Scal/ vaſna þu om ſāder z givz Jdr
 an' ſo ad þu verder ecke af Guds Rei
 de gripeſt i þīnum Syndū. Sia þu/
 Dagur Rottins er i nand z þ þīnū
 Dhrū/ ſo ſem Taſnara vill hā koma
 pper þig/ Sia/ Dauden grippur þig z
 a Augabragde þreſtiet hā þig i burt.

Þar þ giet eg ecke pagad/ Eg hlýf
 ad jata/ z þyrer mīnum Gude i liofe
 ad laeta/ allt huad mīer býr i Bríoſte.
 Gud glæfe eg hefde ghoz Bān i mī
 nu Hofde/ z ad mīn Augu vaxe La
 rabruſtur/ ſo ad eg Dag z Rott kyne
 ad ſprgta z grata mīn". Eynder/ Dh
 mīn Scal/ grāt þu/ laet Jdranaricm
 en reſa þier af Augum Daga z Ræ
 tur ſo ſem Læſ/ linn ecke/ z laet þīna
 Augahvarma ecke hūſlaſt/ Þuiad ſa
 allra

allra Næste er gramur vegna þinna
Synna.

Stal þa Mladur i soddan Angist z Harm
gruinlast z epa Guds rzard?

Þad forbiode Gud/ Hældur folger ^{Manar}
nu epter sa annar Partur Ehristeleg ^{partur}
rar Zdranar / sem er su saña z rietta ^{sañtar}
Tru/ a vorn Lausnara Jesum Ehrist ^{dran}
um/ sa ed bitalad z borgad hepur þ vo
rar Synnder / z oss hepz vid Gud forli
lad/ Nier skaltu hressa þig vpp apiz/
z læra ad hugga þig af Niarta i þñi
um lampa Lausnara Jesu Christo/ mæ
þessu eda þunliþkum Ordum.

Æstulege Gud z DNDIñ Jesu
Ehriste/ þu allra sctastæ Endurlau
snare/ storlega er mitt Niarta forðit
ed/ z þunglega luelst Emlin i mænli
Lskaa. Miñ Gud/ hñsu hepur þu su
ndurmarcd sñ mñn Wein s Leon. Eg
bid þig af Niarta/ ad þu forsmæer ei
mitt fundurmarcd z Nypgdarfulli Ni
arta. Miñ Fressar e/ riettu ad mñ þi
na Myslun" Nend/ drag þu mig vpp
E viij

1 Cor. 7. **Þ**u Gaur Syndasta / so ad eg soekue
 ei midur i ofmisked Diwp Nrygdareð
 ar. Ad soñu DRÖTtið / eg þacka
 þi min Gud / ad þu hefr æhrart mitt
 Niarta / so ad eg veit nu og meðliehe
 mǫna Spnd / z þu hefur giesed mier
 riettelegt Niarrans Angur / so ad eg
 er nu Daglega Nryggur ordeð / mier
 2 Cor. 7. **S**alspum til goda / Þui gudrækeleg Nre
 pgd verkar Þdran til Sæluhjalpar /
 huorrat eingest iðrast.

1 Tim. 2. **Q**uar mun eg nu eiga ad leila Nug
 unar fyrer minna Sorgpulla Sæl ?
 2. **Q**uar mū eg fíla Frid z Roo / þ fund
 3. **U**rðnosad Niarta? Eða / hia þier mitt
 4. **A**llræliupaste z sœtaste Lausnare / Þui
 Luc. 2. **A**d þu ert i Þeñan Neim komest / aum
 a fatæka Syndara Sæluholpna ad
 glora / z þar fyrer heiter þu Jesus / þ
 er Lausnare / Frelfare / Sæluhjalpare
 ær þui þu frelsar þitt Folt fra öllum
 sñnum Syndum.

Nier er eg mitt Frelfare / Og þo ad
 eg sit efið apstaplegur Sleppamadur /
 þa

Þá er eg þó með flokki þínum ídrandi Ní-
 rta. Eg hefe heyrt þína hugguafu-
 llu Gledalegu Ródd / þá þú kallaðer
 vpp hátt róddu / z sagðer / Komed til Matth
 mín aller þér s erfíðed z erud þreytt ^{11.}
 er / eg sk endurláfga þér / þú þessan má-
 ta tíem eg nu til þín Drottín / Já eg
 tíem til þín miz hrygguu sorgbitnu su-
 ndurslegnu Níarta / Endurláfga þú
 mínna annu Sál / græd þú mínna sár-
 a z syndugu Samússu. Þú heilaga
 Níartans Lambed Guds / s þarst Nei-
 mínns Syndur / z þær hefur burt tek-
 ed / þer þú nu z einnen mánnar Syndur
 z Illskur allar / z tað burt af mierz Sy-
 nd z Sekt / z fyrergief mierz allar mín-
 ar Misgjórdur.

Þú ert að sönu mín Endurlausna-
 re / þú ert sú einka Fornen / þýrter huor-
 ia eg er víð Gud forlástur. Þú ert lá-
 ka so sem Móyses vppfeste Eitorm ^{Joh. 3}
 en í. Eydemorðun / so ertu a Ríossen
 um vpp festur / vppa það að eg z aller
 þeir ed a þig trúu / skulu eðfe verða for-
 sap

tapder / heildur hafa og odlast eilíft
 Eðp. Þetta er mín Tru/ en eg bid þig
 mín Gud/ styrk þu mínna veyla Tru.
 Ad vassu mín Gud/ þu veist alla hlute
 þu veist ad eg true a þig/ z þo það fle
 veyt Tru/ þa set eg þo með þessare ve
 ytre Tru/ allt mitt Trúadartraust til
 þín/ Eg true og treyste þar vppa/ ad
 allar mínar otelíanlegar/ þungar og
 andstíggseleg^r Eynder/ síeu þyrer þitt
 Blod og þín Dauda vissulega bitað
 ar og bættar.

Ja/ Eg veit z true fullkomlega/
 mín Endurlausnare/ ad þín Hreið z
 heilag: gietnadur/ hreinsar mín synd
 saálegá Gietnad. Þitt heilagt Fram
 ferde bæter mitt syndsamlegt Athæpe/
 þín Eæðan z Minkun er mín Vpp
 hafning/ Þín Bønd eru mín Lausn/
 Þín Smeán er mín Heidr/ Vnder þú
 nar z Veniar eru mitt Skart / Þín
 Bileidsla er mín Trúleidsla i eilíft Ei
 ip/ Þín Þána. er mín Bitalingur/
 Þín Forþienan er mitt Lausnaruerd/
 Þinn

Þinn blodugur Daude er Forlætunat.
 Þúfur fyrir allar mínar Syndir/þín
 Nýdne er fullnadar Boð su rietta þ
 allar mínar Misgjörder. Þín Nid
 ur stigning er mín Endurlausn/ z Fr
 elsan fra Valde Helustana z Diof Rom. 4
 ulfins/ Þín Bpþrifa er mitt Rietslæ
 te/ z þín Minnapor görer mig þull
 oruguan z vissan þar vppa / ad eg er
 Erfinge Eilífs Lífis.

Ad vassu/mín líupe Laufnare/ allt philip. 3
 þetta hefur þu mjer skiept z gieped/
 z þín Minnestur Fader reiknar þ alle
 mína eign/eins z eg hefde það sialfz
 forþienad / z so sem eg hefde sialpur
 vtríett allt Endurlausnat Berked.
 Þar fyrir stalt þu nu mín Sam! ver
 a med godu Giede/kuðda ecke/helldur
 vera gladuor/þuiad þu hefur Fyrergi
 eþning allra þína Synða/ert þ Gude
 Rietslæt/hefz Nædugan Gud z God
 ur a Minnum/z er Erfinge eilífs Líf
 is/z hefr i Míarta þínu/Þant Min
 nestrar Arfleiðdar/ s er heilagur An
 Dá de/

Konst ad

de/ huor ed vitnar fyrer þínum Anda
í þíni Sölu/ ad þu siert, Guds barn.
Quor vill nu (mín Sal) gípa þí
nóttar sáker? Níer er Chrístur sa þ
þig hefur borgad z bitað/ Quor vill
klaga þig? Níer er Gud stálþ: sa þig
lausan z lídugan/ Neilagan z Ríett
látan seiger.

Es þu hugar um þá Skada s þu
hefur feinged af Falle hins fyrsta A
dams/ z es þu hugleider þa Spilling
z Fordíorfun í huoria þu hefur rat
ad þ Synð Adams / þa sagna z vert
glod mín Sal/ Þuiad þu hefr: í Chr
ísto Jesu þínum Endurlausnara/ my
llu meira aptur feinged/ enn þu nótt
urn tíma míst hefur/ í Adam vorum
fyrsta fedur/ Stor Þndur eru það/ z
huor káfi stíkt ad skíla / Vert þar þ
med goddu Gíede Sal mín / z hugle
id med fáam Orðum/ huad þu hefur
míst/ z huad þu hefur í staden feing
ed aprur.

Hugleid þyrst/ huorsu ad Diöplen
um

um hefr brugdest sitt flægdar Aform.
Nann hugade að koma þítt frá Guði
með öllu/ z sökua þítt niður í Grind
af Reide Guds z þíns Obláðu. Þar
í móte hefur þú líupe Lausnare Jes
us/ eðle allinafta stílt z stöduad þó
durðins Reide/ z þig við þá förlýkad/
z eilýpa Nád og Myrkun þítt útveg
að/ heildur hefur þá vpphæp þig
tillíkrar óvinnulegrar Dyrðar/ z
Sæmd/ að þu ert nú orðinn Guds bá
rn z Náð. xndel Med þú að þá hefr
tekted vppa sig vort Múld og Blod.

Stærri Soma og Neidur kunnur þu ec
ke að fag/ nema með þú mote/ þu hefr
der orðed stalfur Guð.

2 Satan hafde í sinne að koma þítt
vt Sælbær stad Minnestkrar Paradís
ar/ z ræna þig samfélagskap M. Ein
gla. Nær þúert a mote/ leidd þú La
usnare Jesus þig/ eðle allinafta aptr
í þá Minnestu Paradísar Sælu z ei
líft Líp/ heildur hefur þá gírt þig
ædre öllu Eínglum/ þú þá hefr eðle

a sig teled. Eingelsins Matturu/hellu
ur mañdomlega/vort hollu z Blod.

3 Satan hugdest ad suipta þig Líf
sins Fædu/z þad tolst honum/Þuiad
Gud DRÖTnið rak Máttið vör Þa
radíðs/Syndareñar vegna/so hñ stóll
de ei eta af Lífssins Tré; Paradíðs.
Þar aptur a mote er Chríst; stalfur
ordeð þñ þæða/z er stalf; ordið. Líf
sins Tré/þ myklu ædra z betra er en
hitt/vitbreidande sñna Krístu z Grein
er/so ad vier skulum friupa þar vnder
eta oss metta þar af/ z hapa Skíol z
Frid z Fagnud vnder hañs Skugga
elíflega.

4 Satan meinte ad taka fra þier al
lt Ríettlæte/felldu þig; Synder z El
cepe/rænte þig þñnu Dyrpruna ríettlæ
te/þar mæ þu varst skapadur/Ríettlæ
tur z Spndlaus/æpter Guds eigeð my
nd z Lífingu. En þar a mote hefur
DRÖTnið stéinð z gíepu þier aðad
Ríettlæte myklu betra/þ er sñna Forþi
enā z verðskuldun/sñna þullnad" Þo
ot z

de z Bitaling/ hvar þær verður gief
est z tilreiðnud þá Truna a hñis N. Ma
fn/ og er það Ríttlæte sem Gude Al
máttugum best þóeknast.

5 Satan hefur þá Fall Adams rænt
þig þeirre Guds Mýnd/ eptir hvarre
Guds Mýnd þu varst flapadur/ Næ
hefur veykt allan þínn Krapt z Styrk
leika/ leimstrad þig Sarrú/ z lated þig
halfoaudan eptirliggia/ so að þi' er
eck eptir Máttur nie Mægn til hins
Goda/ z ecke einn Eitur nie Limur er ep
ter/ til að gíora gott/ eda þá Gude kafi
að vera þógelegt. Og í söddan Má
ta hefdi vier aller Adams Ríðiar ord
ed að fyrreparast og forðiarpast/ hef
de þar ecke komed Boof a mose. En
Nerrafi Jesus Christus hefur stryðt
z flædt þig med sínu N. Ríttlæte/ z
hafi hefur grædt Sarr þann med sínu
um Blodugum Bndum z Sarrum/ z
med sínum N. Unda endursæder hafi
þig að mu/ z í söddan máta vidriett'
z endurnpar hafi Guds Mýnd z Bilæ
D iij te/ ept

te ept^r huorre þu varst i önduerdu þá
 padur/ Og a síðasta Deige mun þá
 forklara þíni fanytan Lífama / z gis
 ra þá lífsan sönnum Dyrðarsamlegu
 Lífama.

Snögt ad seigia/ Satans Stægd / a
 skundan z Vilie er / ad suipta þig öllu
 Neidre z Soma / z foma þier med fier
 i eilífa Glötun z Fyrerdæming/ Þar
 Kiémur nu Christur þier til Nialpar/
 tekur ei ad eins a sig þitt Hóld z Bl
 od/ gíster fullnadar Boot þyrer þig/
 þorlískar þig við Gud síð Nimmestá
 Þodz / z vtuegar þier Fyrtgerfning
 þína Gynda/ gíepz þier sítt Rietslæte
 z N. Andá z eilíft Líf/ heilðz vpphe
 fur þá þig til söddan heidurs / z slíe
 rar Dyrðar/ ad þu erst nu þá Gude þim
 nestum Þodur/ Rietslætur/ Gyndala
 us z heilagz/ Guds Barn/ Guds Er
 finge z Merrans Jesu Christi Brod
 er/ þíns Linnur/ þíns Brudz/ þíns Gam
 arfe/ eitt Musiere z Bustadur/ z Nei
 mele heilagrar Þreisingar / z Þerksa
 re þíns Neilaga Anda. Wm

Þm slátt má vel tala og seigia / so
sem stendur / Gudspjallenu. Allt gis
rde þá vel. Þar þyrir sie þánu Naf
ne Sop z Þyrd ad eiláfu. Míá Gud
míá DROTNi / Og true stadfast
lega ollum þánum Ordum og Þyrr
heitum / og flá nu huorsu sætlega og
huggunaríamlega þu endurnærir og
lýpþor mína Soul z Samuistfu. Þh
huad sæt er þánn Huggun / huorsu sei
ged er nu mitt Míarta / þíne Nád og
sætre Móstun.

Míá Gud / þu ert það ríetta Nád^o Joh.
Þort til eiláps Lífis. Þu ert Begun^{14.}
en Sálleitfureñ z Lífed / Eingefi tie
mst til Þodursíns nema þyrir þig.

Þu ert Begureñ / Þuiad i onguñ^{xc. 4}
aðrum er Heilsan / z eðert afiáð Na
fn er Mótunum giefed / þuoríu (eda
þyrir þuoríu) vier fustum ad verda Sa
luholþner / nema þyrir þitt Nafn.

Þu ert Sálleitfureñ / Þuiad þuorí^o Joh.
þá mstruer Ordum þánum / z eðe þe^{1.}
ldur sier vid þinn Eardom / sa þefur

önguá Gud/en sa s bláfi vid þín Læt
dó/hn hefur bæde þig z þín Födur.

Pu ert Lífed/ þi huor sem truer a
þig hafi hefur það eilífa Líf/ Enn
huor sem ekki truer a þig/ sa siet ekki

• Joh. Þ eilífa Lífed/ Nældur blápur Reide
5 Guds yfer hönum.

D Nerra JesuChriste / þu Eilífe
sane einfa Ninnu Stigie/æn hu
vrs ad eingen kienst til Födurfins/ve
it z gief þu mter það/ad eg æ z alla tí
ma hálde miet vid þig med ríettre
Tru/ z þ þig vppstíge i Nimeríke/z
eignest eilífa Saluhjálp.

vj

Mied þui ad eg er nu alldeilis z með öllu
vid Gud þorlífur/þyrer Christum/z er or
den þyrer sanna Tru Ríettlátur/ z i Vonene
alla reidu Saluhólpen/Mz eg þa lata z líp
a so sem eg vil/allt þar til Danden
kennur og kallar?

D Nei/nei mín Soul / i önguann
manta so / Þiudad hafer þu sanna Tru
i þínu Niarta/z ep þu ert endurfædd
er fyrer heilagā Anda/þa fær þu an
ad

ad Síne/adra Numan enndur hefur
þu haft/þuiad þa hñ er ríttalega end
urpæddur/þa hñ hefur Sínd z lást a
ad lífa nýan Lípnad / z su sanna z rí
etta Trúen/hun fordast Syndernar/
z allt ogudlegt Framferde/hatar þ z
hefur Andstygð a þui/ og Madur er
Syndene gramur z reidur/ fyr hana
z fordast so sem Næggorm z slápan
Andstotan/ En verðe so/ ad Ríttu
dur Madur verðr yferfallen af Döf
lenum/dette z hrase vegna sínar veyf
rar Nátturu/þa blípur þa eke ligg
iande i Syndene / heildur ihs hñ vpp
aptur jafnsnart / Flagar sítt Brot og
fast daglega þ Gude/ bídur um Náð
z Syrgieþning/ Frelsaran Jesu Ch
ristum. Þar þ er eke neitt fordæman
legt a honum/þ þui hñ heildur síer
við Endurlausnaran Jesum Christu
med sakre Trú.

Rom. 8

Þetta er nu su þridia Greinen eda
þridie Partur sákrar chrístelegr" Íd
tanar / og þetta heyrer heñe til med

riektu/ð er nyr Eifnadur/ný Nýðne ef
 ter öllum Guds Lagabodordū/í þeim
 jðkar Truð sig daglega/z öllu God
 um verkum/ við sín samhristerū Mañ
 ga. Og í þessu örtu daglega þig ad
 jðka/a þñan eda añan þuilañka hætt.
 Þácker giore eg þier miñ Gud Ním
 nestur Fader/ad þu skapad' mig ef
 ter þíne Mynd/z þegar eg var fallen
 í Syndena/z þína Xeide/ þa gapstu
 mier þín elskulega Son til endurlaus
 nara. Miñ Gud/Quornen giet eg
 fullþackad þier/þ þu hefur mi' veitt?
 Styr þu z stiorna mier med þánn. N.
 Anda/ so ad eg hase Girnd z Lyst til
 þína Bodorda/Þuiad med Mañafia
 Bodordū z Seiningum þiona Meñ
 þier forgiessins. Best þu mier þ ad eg
 life ecke leingur epter Mollidenu/hellu
 ur epter þýnn. Anda/beriest Kallmañ
 lega/ z bñhallde ættþ Truð z godre
 Samuistū. Nialpa þu mier til/ad eg
 verde eins siñadur sem miñ Nerra Je
 sus Christus var/huor ed mier hefur
 eina

Matth

15.

Rom. 8

z Tim.

1.

Phil. 2

eina Þyrtmynd eptersæted/ad eg ſku
 le fylgja hñs Þotsporū. Styrk þu mig
 í Krúne z vonefne/ ſo ad eg giete ſtað ^{Exhca}
 ed í mote Dioſſenum/z þylge ecke þe ⁶
 ſum dygdarlaus ſa Neime/Þu ad haſ
 hleypur ſitt Nlaup til Heluſtes. Þer
 þu mier þ/ad eg daglega þuinge z ^{Rom.}
 oſſpeſte mitt ſyndſamlegt Hóld/midur ^{12.}
 Eriſe og fepre Hóldſins Girnder/eg ^{Rom. 6}
 deye þra Þyndeſne Dag epter Dag/
 en ſtunde epter Dygdū z Mañkoſtū.
 Styrk þu mig þar til miñ Drottin/
 ad eg alla tíma oſteſt þig ap Narta ^{Deu. 6}
 z elſke þig af öllu me gne z mætte/z ^{þſalm.}
 þier einū haſe alla miñna Girnd z gl ^{18.}
 ede. Gief þu ad eg Skiepna þñn/þig
 miñ Skapara riettelega þecke/ ſie ſt
 aðfaſt:/fullhugad:/ z vādſæte vegna
 Dyrdar þñns N. Naps/z ad eg alla
 tíma ſie þitt Nagn mē allāde/mz ſonū
 Nartās liſtelæte. Gief þu ad eg alla
 tíma/haſe girnd z elſtu a þñnu Drði
 z ſie hlāden öllu þñnū Þodordū/ Añ
 Drottin Jeſu/Rueiſtu vpp Narta
 D vñ mitt

Psalm

19

mitt mǝ piſſe caſtar elſku/ ſo ad eg ha
fe z haſſde þig alla tǝma þ mǝ þyr
mǝtaſta Giefod/ z ad eg vel z vandle
ga hure þar vm/ huorſu þ er einſti
vert ad elſka Nemi þeſan. Miſſi Lauf
nare/ hneyg þu mitt Niarta til þǝn/
ſo ad eg þliſte Niegoma þſſa Nemi.
Bardueit mig þ hofre Borkſorg/ z þi
alpa mier ad eg ecke ſetie Tru nie tra
uſt a naekurn hlut forgeingelegan.

Matth

6.

Miſſi Endurlaufnare/ Gief þu mier
ſaſſa Þolemnæde i Kroſſe z Motgan
ge mǝnǝ/ ſtodugt ſiſſe z ſtaðfaſta Mu
ggǝ i þlǝ Freiftingǝ z Aſtrǝðǝ. Ma
lpa mier/ ſo ad eg vǝſſe ecke nie vruen
te i Oluckuſſe/ z ei helldur metneſt þe
g" vel geingr. Nneyg þu Niarta miſſi
til ſaſſrat Gudræſne/ z gief ad eg all
Stunder/ hure/ tale z giore/ þ þier er
þægelegt/ z þione þier mǝ hreinu/ god
ſidugu/ Gudhræddu z riettu Niarta/ z
godre Samuiſku.

Miſſi Gud/ Lat þu þiſſi N. Anda alla
Tǝma tieſſa mier/ ſo ad eg ſalle ecke
ap

af mǫnnum Beykleika/; Eyndes z El
cepe. Leid þu mig mǫ þíne Nægre Ne
nde/so ad eg hage mǫnnum Nuxunū Dr
bū z Stordū epter þannum Biltā.

Gud miñ / Nialpa þu mier/so ad eg
eðke verðe drambsamur nie rískelatur/
z ad mitt Narta z hugskot/ huerfe ei
fra þier/ ad Mufir z Tūga tale ei jlt
z ad Tūga mǫn legge ei þitt Napn
vid Niegōa/ ad eg lipe sparlega/ opalt
ei miñ Ekama so hñ vðe laustatur.

Veittu mier þ miñ Gud/ ad eg forsm
æ eðke miñ Naunga/ ei laske hñ nie
lyte/ eðke falle jñ j afkara Kall z Em
bætte/ leite eðke miñar Naringar eða
Atuiflu/oriettperduglega/ sic eðke Kr
ugrugur/ eingen Næsnare/ Emiad
rare/ Lat mig eðke þorsma þa þ eru
lístels hættar/ heldur vera godsamur
gustufagiarn/ hryggie eðke nie stjggie
þa Numu z Besolu.

Miñ Skapare / apina þu og burt
tak fra mier allan Strakskap/ Bonds
legt Alhæse/ jllmañlegt Framferde/

D viñ

Leie

Konst ad

Eete z Omekisku/Ohlydne/Reide/Al
girnd/Wfud/Neipt z Natur/z alla o
ffickanlega Breytne/gief mifer æ z al
la tjama eitt hlyded Niarta/z ad eg jð
te Kiterleikfins Berken vid min Sam
christen Naunga/ z sic Godhiariadur
vid huorn Mann z godsamur. Gief
Nad ad eg giallde gott þ þli/giore go
tt Alunū/veite heidur huornū Mafne/
epterþylgie godū Mōnum/ en forðest
þa þliu z Ogudlegu /Lat mig vara z
proast i Dpgdum z Mañkostum/ein
minka i ollu þui sem þli er/ z sic Þvi
nur allra Spnda/Lasta z lyta.

Nastu minnu Niarta þar til/ad eg
heðdest þitt heilaga Nafn/vppa þad
eg mætte reyna z ransaka sialfan mig
so eg gange a þm rietta Beigenum/
z late minna Trui i liofe/med allþons
godum Berkum z godre Chriftelegre
Þmgeingne.

Og ad sýðustu/leys mig z frelsa fra
ollu þliu Nlutum til Ekps z Galat/
og gief ad eg þyretlyte alla Zardne
sta

Þa hlute/en æftunde af öllu Martia/
ad na þeim Minnestu/ Amen.

Er það þa nog/Er ad Madur gígrer einufl vð.
ne Þoran med foddan Gætte / sem nu þerur
vered um talad / z loetur þ skic einuflæ
a Hare/eda tuisuar ? Andsuar.

Tonguan Mæta/ Þuiad Herrafl
Jesus kiefier off alla Daga z oaflatan
lega ad bidia/ Þyrergieþ off vorar flull
ber. Og S. Petur flripar so/ Wæd ^{1. pet.}
i Mæd z Kyflingu vors Herra Jesu. ^{2.}
Og S. Þaull bidur Gud/ z offar þeim
i Epheso Borg/ ad þeir mættu verda
flrfluer flrer Heilagan Anda/ i flfra Eph. 1
Mæflenuni. Dauid flripar z so i Pfa
lmenū/ Þar um (Syndafia flirergieþ ^{Psalm.}
ning) munu aller heilager þig bidia/ ^{32.}
i hæfelegan Tifma.

Hier þerur þu mæn Gæl/ ad ecke be
re. Þies einuflæ a æfe þiñe/ z ecke ein
uflæ a Hare eda tuisuar ad gíra Þo
ran/ z þar eþtera ad falla apti i Sy
ndernar vðfluitande og viliande/ Mæd
ur hlptur allur þinn Eifnadur ad vera
flfello

skapellid Idran/ z dagleg Idran" nper
bot. Þuiad þuor þellst chriftelegt Láf
erne er/ þar hlýtur z ad vera dagleg
Idran. Þuiad þar þertu þyrer heila
ga Skjrn endurpæddz/ z orðen Guds
Barn/ ad þa gamle Adam skule i þier
þyrer Daglega Idran z Þferboot ve
rða deþddur z drecttur/ so þaþ deye (þ
er/ þaþe onguan þrapt nie maati) mþ
sllum þānum vøndum Girndum. Eñ
þar a mote kome daglega frammi/ og
vpp rāse eifi nyr Madur/ þa þyrer Gu
de lifer/ þeilaglega z riettlelega. Þm
soddan Mæñ skrifar Salomon/ Þeg
ur Riettlaatra skān sem aþad Lios/ þ
sñ þramilqdur z lþser/ þangad til Þa
gureñ er.

prov.

4.

Þ Gud z Fader allr" Nædar z My
stunat/ þu sñ i Christo Jesu þef
ur kallad mig til þiñar eilāftrar Þyrd
ar/ z þepur veitt mier það/ ad eg þri
ella Tru/ Smacta sælleit þiñar Na
ðar z kynligar/ z er orðen Mustere z
Þwstadar þāno N. Anda / z Erfin
ge ei

ge eilíffs Eíffs í Boneíe/ Síyrdu mí-
er z síiorna alla tíma fyrer þáí sam-
a N. Unda þíí/ ad eg ætíð fráíígan-
ge í sanre Íóran/ stráde z stánde oaf-
lætanlega í mote öllum Síyñdú/vare
z þrooest í þííe Kyñíngu/ so sem nyr-
eda Nysæddur Mádur/ með öllu gud-
legu z chrístelegu Fráííferde/ z verde
þuí sterkarer í Trúíe/ þ eg lífe leíngi.
Gíep þu míer ad eg þrelse Gæl míína
z líte eéke a þáí aptur/ epter Gágnííí
dum z falluöllum Níegema Neíma
þessa. Eíí mig eéke para þ Nundana
þeír eð eta vpp aptur þ þeír þafa spw-
ed/ z eéke so þ Guíneíí/ þau eð epter þ
þau eru þueígeíí/ þa vellta þau síer z
vellta síg í sama Gaur þ fyrer/ so míí
þíð seínasta verde eí verra eíí þ þyrsta
Ad vassu míí Gud/ Míí Krápter má-
tur z Megn dúger þíer eéke til/ eg er
vín kóll þa mííííí varer. Enn þu er-
þáí sem í míer z með míer verkar bæde
vítían z ad fullkómna þ gott er/ z þíer
þagelegt. So þíð eg nú þíína Mýssá

Gen.

19.

Prover

28

1 pet.

phl.

Sex Bretnir

psalm.
353.

ad þu viliet styrkia/stadsesta/auka est
a z avaxta þ þitt Verð/sem þu i miet
hefur vppbyriad z stofnad/allt til mi
na Afeloka. Yfergies þu mig ekki/so
eg gleyme ekki þier/Tak ekki þra mi
er þinna Mond / Gud minn Hjalpar/
reyndu til DRÖttn / z ransaka mitt
Niatta/profa þu mig z reyndu til/ef
eg er allu Veige/z leid mig alla tímu
a a cilýfan ríttan Veg/Amen.

III Cap

Hefur jñe ad hallda/z talar um Sex
stierlega hlute/sem heyrta til etnum Christeleg
um z Gudrátelegum Lipnade/z þui St.
amperde sem Gude lýkar.

Þp eg nu lípe so/z geing þránn i Daglegre þo
ran z Orta DRÖttno/z þ fánn til ad bera
ad eg a þessum þraungua z misa Veige/þat
ad lida Kross z Morgang/Suornen skal eg
þa bera mig ad/so minn Tru vile ekki/z ad eg
villest ekki ap þeim rietra Veige ei
lýprar Sæluhjalpar?

Job. 3

AD vassu minn Sæl er þsse Spur
ning naudsynleg/þt þo so sic vi
er fleum endurfædder þ Þatned
Skpr

Christelega Lipnadar

Skyrnarefjar z N. Anda/ z erú þ Tr
 una ordner Guds Børn/ þa verú vier
 þo þessan dymmta edla Dyrgríp i jar Job. 2
 dneftu Kierú/ z veylum Ekama. Þ
 med er Dispullest olmur z grímur/ z
 leitar a allar síður a off/ med öllu sín
 um þusund Bielabrogdum. Heimur
 þesse gíepur ap síer mörg ill Epterdæ
 me/ þau ed vel i gied falla voru spndu
 spilla Nólde z Blode/ so þau hleppa
 z refia þar epter fullum þetú/ fest og
 frímodug/ z huxa ecke þar um/ ad þ
 er sa breide Alþar vegur/ sem liggz til
 Aþgrufis Helustis. Þar þ mæn Sæl
 ef þu villt vel z christelega enda þitt 1 Pet. 2
 Hlaup/ z ødlast ending þissar Truar
 sem er eistþ Sælubialp/ þa settu þess
 sa sex hlute daglega þier fyrer Sioner
 Ja/ geymdu þa i Niarta þánu / so ad
 þu þar epter vtender þína Ekf daga/
 nær Dauden Kiemur z Kallar.
 1 Hálltu þier þastlega við Guds Ord
 z lardu riettelega ad filia þad/ riette
 lega ad sundurdenla þad/ z riettelega
 G in ad fara

ad fara med þad.

2 Minstu daglega á þína N. þárn.

3 Gættu opt z Gudrækelega til Gu
ds Bords.

4 Lærdu ad haga z stjeyla þier vel z
Gudlega i Krossi z Mótgange.

5 Blíff við þitt Embætte/z þá Kal
lan/sem þu ert til Falladur.

6 Vert jðess i Bænnaakallinu/z bið
Gud oafstatanlega.

Mín líufe Lausnare Jesu Chrifte/
Nialpa þu miet/so ad eg Skilnin
ngslíftel Mátteskia/alla Daga fylge
þínu Orði / z hegde eptir þui mánu
Lífi z framsíferde/z trúlega halde þá
Móðar fastinnála/þ þu hefur i Stj
rnesci við mig vppreist/jed eg opt z ód
uglega mztake þitt heilagt Móld og
Blod/i Múking þínar Þínu/z þíns
Dauda/Róme Krossi z Mótgangi ad
Nondum/þa láttu mig hñ vera villu
glegá med Pólemmæde/þar med stand
a trúlega i mánu Kalle z Embætte/z
jðuglega bidia Gud i Anda z Gæflei
fa/

Ta / Ad eg mætte ala stuttan Aldur
mína Lífþaga i daglegre Þbran/ og
gudrækelegu Framferde/ þíona þíer z
mánum Náuga riðtelega/ z blífe stó
dugur i safire. Tru/ allt til enda z Af
elofa/ Amen.

Þýrðu wt þýrer mter þessa sex Glute/ so ad
eg skilic þa riðtelega/ og mætte hugsa og
breitra epter þeim/ a meðan eg lífe z

Þad vil eg giarnan gíora.

I Um Guds Ord.

Þýrft seige eg so/ Halls þíer þastle þad þý
sa við Guds Ord / z breyt epter þui rsta sm
alla þína Lífþaga/ i Ordü z giordü/ þeyrer
z öllu þínu Athæpe. Þuiad so seiger til eþel
Ritningeñ/ Ord þitt er Lykt mína So selegü
ta/ z Lios a mánum Begü/ Bilier þu Lipnar
mín Söal þýlgia þssu Liofe/ þa mütu de.
östraffanlega gāga/ z eðfe palla. Psalm
þu hlýtur vel z vandlega læra/ ad súd 119.
urðeila riðtelega Ord Rottins/ z vt
ta mímü a mille þss Lærdoms i nefn i Tim.
est Engmal/ og hins allars Lærdoms

sem kallast Euangelium.

Exod.
20.

Lögmaðl Guds (þer u tñu Guds Bo
dord) þau eru foddan Guds ord z Læ
domur / i huorium Gud bydur off z fti
par / ad vier siðu hñm lifter / bærde / Ni
artanu / z öllum Eidum z Eimum / z öf
lu voru Læffe z Frattiperde / þer ad stil
ia / Gud vill z hñ bydur / ad vier elftum
hañ of öllu Niarta / allre Samu / öllur

Matth
21.
Deu. 6
Leuit.
19.

Kroptum vorum / Og vorn Naunga
so sem fialpa off / huad öllum Men
um er omögulegt ad giora / þo samt
fñm ædur fkalstu daglega Dago hafa
þesse tñu Bodord i Niarta z Muñe /
so þu lærer af þñm ad þeckia þñna for
diarpada Natfuru / z þñnar Synðer /
þar næst fkalstu hafa þau so sem eina
Reglu / epter huorre þu ætt ad hegda
z breyta þñnum nþum Lifnade.

Rom. 3

Ecch.
20.

En Evangelii er foddan Ord z
Jop. 3 Lærdomur / i huorium Gud af ftiærre
Næd z Myfkun frambydr Fyrergetp
ning Synðana z eilæft Læp öllum þñm
sem trua a Jesum Christu / Þuiad um
hañ

hā bera aller Spæmēn Witne / ad þæt xcc.
 hāns Nafn skule aller fa Syndana þæt 10.
 giefning sem a hā trua. Þessa Næd
 ar Predikū mattu ei nocturn tǣma læ
 ta fōa fra þǣnū Nugsstots Augū vpp
 a þæt ad Narta þitt hāse vissa Nuggū
 i giegē Syndonū / z Freistingū ollum
 Diosulfino / z so ad þu tuffet med go
 du z Gladuæru Narta þig Gude i va
 lid ad giefan i ollum Nerdum z Mot
 gange allt i Daudan.

Merke þetta vel mīn Sæl / Bæder
 Lærdomarner eru Guds ord / bæder ha
 þa þeir þegar i Bpphæpe giefner og
 feingner vered Guds Ehrifne / z bæd
 er blīpa þeir z vid Magt haldast / z
 huorugan ma þar ap taka. Þar þæt
 lærdu ad hūza vel vī þa bæda / þo so
 ad þu giorer þeirra riectan Greinar
 mun / z viter i riectan tækelegan Tǣm
 a / huorn þra ad brwka / z riectelega
 med hā ad þara.

Þegar þu mīn Sæl / daglega hūz
 vī tǣnu Guds bodord / mī þessā hætte /

z laret af þeim ad þeckia z vita/hu
 rsu fiarlægur z fiarskadur þu ert þui/
 ad vera Gude lǫfur/ þu fter z so einn
 en/húsu þu ert vegna Adams Falls z
 Syndar/ i þíkk Mætturu z öllum þíu
 um Kröplu spílltur z fordiarþadur so
 ad þu gietur ecke halded nett af Gu
 ds Bodordum/ z hefur þess vegna mǫ
 þnum Syndum þorþient Reide Gu
 ds z eilífa Sýrerdæming / þo skaltu
 ecke vera miog örurænti nie efasam/
 heildur skaltu þakka Gude þ þín Bo
 dord/ z ad hñ med þíu hefur leidd þig
 til Kyðingar þíu Syndar/ Þuiad næ
 st þu ad þeckia Jesum Christum/ þa
 er eckert betra nie gagnlegra/ en ad þe
 ckia Synder synar / Þuiad Christur
 med sǫnum Belgjörningum smækar
 öngum Mæne vel/ nema þuiad eins
 ad hñ ædur þeckie Synder sǫnar riel
 telega/ z hafe skodad sig i Speigle gud
 legrar Reide z Lögmaðlsins.

Ef þu kome Satan/ z gjore þíu synar sy
 nder miog storar z andsýggelegar og
 skielpe þig mǫ breiðande Reide Gudo/

Eldde Meluñtis z eilífre Fyrerdæmin
 gu/ þa hugga þig med Næðarellar
 Predikun N. Evangelí/ z lifga þig
 med þessum og øðrum. Keitum Nugg
 unar Greinū heilags Evangelí/ So
 hefur Gud elstæð Neimeñ/ að hafi vt Job. 9
 gaf sin Eingieten Son/ til þess/ að all
 er þr á a hafi trua þfarest eðle/ heildur
 hape eilífst Lif. Jími/ So sanlega s
 eg life/ vil eg eðle syndugs Máns Da
 uda/ heildi að hafi betre sig z life. Jími Ezech. 18.
 Eg vil leysa þa vt Meluñte (s trua a
 mig) z vt Daudanū vil eg frelsa þa. Esa. 13.
 Item/ Quat Syndest yfergnæfer/ þar Rom. 5.
 yfergnæfer myllu meir Næðen. Jími 1 Tim.
 Það eru vísseleg Saniende/ z verdugt
 dýrmælt Ord / að Jesus Christus er
 fomeni i Neimeñ/ að giora þa Syndu
 gu Sæluholpna. Med þessum Orðū
 kalltu standa Diofkenū i mote stadfa
 sti i Trulle/ z þa mū hafi skia fra þr
 Þuiad þessar z adrar þuelstær Nugg
 unar Greiner/ eru sanar z obrygdanle
 gar/ z standa þier myllu stadþastare
 G vj 99

are z skodugre en Nimen z Jord/þi
hans Ord eru Samleikur z bregdash
eðle.

3. Nu ef Satan kemur vppa hina
adra Sjödu/læst þa Engell Eioffens
giorer þánnar Synder líftels verðar z
lausliettar/z ad eðle reidest Gud þm
so þunglega/huisslar þier i Mugskots
Eyrur/Synder sie hægt ad bæta/z ad
fa þær þgiepnar/Næð Guds sie gnog
þ Hende/z ef. Ef þu minn Sæl vak
ta þig/tru þu hñ eðle/huza þu hells
ur um það þunga z skarpa Logmal
Guds/ i hñu allar Synder verða mi
og so þunglega atlagadar/þar þ Eufia
þær eðle ad vera fyrer Gude so líftels
verðar/z líftbættar/sem Junktur Sat
on seiger. Þui læt þier um Mug fara
Þinnu z Dauda þáns liupa Lausnar
a Jesu Christu/z seig þu so i Niarta
þánu/ Skam þier Satan/þu Eigare
leidur. Eg sie vel z merke/huorsu þu
ngar z smarr vorar Synder hafa ver
ed Lausnaranu Jesu Christo/þa hafi
eitt

eitt síð gicet vnder Boluan Eogmalf
 ins/mína Spnda vegna/til að bæta þ
 þær/z þa hñ bar Guds Fodurs Reide
 þ mig/Þar fyrer so leinge sñ eg lípe
 skal eg hata huoríeina z eina Sy
 nd/z vera þeim af Niarta gramur/z
 fordast þær sem Standan sialfan/Lof
 z Dyrð síe mñnñ Lausnara Jesu Ch
 risto/ad hñ hefz eitt síð Leyst mig fra
 Spondnum / huoríar ad eru Bond
 Diopulsins; Stýllda eg flækia mig z
 siotra ad nyltu apsur i foddan Snorñ
 z Bondum? Þar síe langt fra. Þu
 vil eg syngia z seigia med David/Þr
 aft Snaran/z burt fluppum vier/Bl
 essad Guds Nafn vor Adstod er
 sem Heimen z Minna giorde.

Psalm.
124.

4 En ef Satan syner þier z þyrrer
 Hugskots Augu setur / Segurd þessa
 Heims z Dyrð/z loekar þig til að gir
 nast þar a/ Þa læt þier i Hug foma
 Guds aluarlegt Bodord/ z hura um Rom?
 Ord hins N. Póls/þar hñ setger/
 Stored ydur eike samlika þessum Net
 Crā me

Rom?
12

me/helldur vered vmskipsteleger/þi En
durnnā þdars Mugskots. D mæn Sall
vafra þig/ þier er ecke okunnugt þitt
Mollo z Blod/huorsu þ er verallileg
a sifrad. Þvinga þu þ/z hallt þui al
uarlega i Saume/med Orðum z hljo
dan gudlegs Eognæls/z þylg þut ec
ke. Þuiad Neimurefi hleypur sit M
aup i Meluste.

Matth
4

5 Kulle so ad falla/ad Satan brætle
þier/ad þu siert Satætur/Mugradur/
z lifder Neyd/þa seigdu so sem i Gud
spiallenu stendur/ Eeke lifer Madur
efi ap einusamā Braude/helldu af hū
tu þui Orde/ o fram hēfi geinged ap
Guds Mune. Og efi aptur/ þu DR.

psalm.
19.

6 Efi gleður mitt Marta/ þo hiner
adret hape nægd Bæns z Korns/þes
se Orð draga vnguan a talar / þuiad
so talar Gud/ Eg vil ecke læta bregð
ast miñ Sañleika.

psalm
89

7 Eþ brætlar hñ þier vm þāna Ey
nd z Neyd/z þad þu er Numur z of
ergicsefi/ þa skaltu standa hōnum i
mole

mote z seigia/satt er þ/eg er aumur z
 Satarkur/efn DRÖTtiñ hefur sorg og
 umhyggju þyrer mier/ Þar þyter þeg ^{psalm}
 ar eg hepe hñ z hñ er hia mier/ þa hñ ^{73.}

rde eg huorke um Nimen nie Jord/ þo
 bade. Enf/ z Sæl vamegnest/ þa er hñ ^{psalm}
 89.

Þuggu míns Niarta/ z mitt Mlustip
 le/ Nier vppa skaltu mín Sæl forla
 ta þtg so leinge sem þu liper. Þui so
 seiger DRÖTtiñ/ Eg vil ecke um
 breyta þui s frami er geinged af mín
 um Dulle. Og en aptz/ Eg hepe sua
 red/ z vil ecke taka þ aptur.

7 Ef Disfullen skilper þig med
 Daudas Fuðda z Næðstu/ þa skaltu
 skáda hñ, mote mæ riettruudu Niart ^{escl}
 a/ z seigia so/ So seiger DRÖTtiñ ^{26.}

Gud/ Þáner Framlidner skulu lifa/ z
 mæ sñli Enkomu vpp aptur rísa. Þ
 med þa true eg myskunsamlega þgief
 ning allra mína Synða/ Þpprisu ho
 Adfins z ciláfi Enf. Þetta heildeg alle
 samā viffelega satt/ skatt z skodugt/ z
 forlat mig med öllu mote hiet vppa.

E vil

þui

Luc.

22.

Mat.

40.

Þu ad Nimen z Þord forganga / enn
Guds Ord bregdast ekki / heildur vara
þau z blápa eilíflega. Og aller þeir
sín siet hallda þastlega við Guds Ord
z með þui vernda sig z veria / þeir mu
nu í Ordenu z miz Ordenu verda Sa
luholpner.

Jesus Christe þu Kongur Eilífs
Sakleika / Gief þu mjer þa Nád /
z veistu mjer þ / ad eg alla tíma hafe
mjer þ Augu / þitt heilaga Sakleika
ord Logmæled z Evangelium / z huf
e jafnan og brente þar epter. Lattu
þín N. Anda kenna mjer þitt Ord riet
telega ad skila / riettelega sundur ad
deila / z í riettan tíma með þ ad fara
Gief þu mjer ad eg þitt Logmæl dag
lega hafe mjer fyrir Augum / so ad eg
gleyme ekki mýnum Syndu / Skripa
þu í Niarta mitt / þín huggunarforn
u Þyrerheit / z lat mjer þau til Hugg
unar koma í öllum Sorgum Meind z
Mofgange / z ad þau fleu mín Skioll
dur z Veria / til ad fla fra mjer minn
Dógn

Dviñ Diosfuleñ. Sieu þau miñ Sta-
 fur z stod/ hvar vid eg ma mig stjodia/
 miñ Fada z næring i Quorstýns En-
 mdum z Nærmungu. Gief þu að eg
 með öllu geyme mig z vesie mig i þí-
 nu Orde(so þ þa Barned er vafed i sk-
 num Keipū)so að eg life eptur þui/dey-
 ie eptur þui / og vpp aftur ráse eptur
 þui. Og kúne nætur Efasmid að sta-
 mitt Niarta/vegna miñs Þeykleika/
 þa hialpa þu mi^ð að eg sie ei efasamz
 þitt Ord dregz mig ecke a tail^u. Miñ
 Gud/þu eilífur Safleikur/ eg veit z
 true að þu heildz þān Ord/þān Fyrer : Job.
 heit eru stodfost z stodug/ z þu ert vo 3.
 ru Niarta stærre z meire / z þān Ord
 eru ofallualltare en mitt Niarta er. Þ^u
 þ er eg ohræddur z með gedu Giede.

II 3m Skjurnena.

3 allare Grein skltu Soal mæn/dag þad añ
 lega miñast a þāna Skárn/ z huaga að sem
 þig þar vid / að i hene hefur DRO tilheyr-
 Ein þu Gud/þueiged þig z hrein er chri-
 3 stelegu
 sad lipnade

sad/giort þig að sǫnu Barne/ z bund
 ed einn eilífan Sattmála við þig/ að
 hǫn vllie vera þín nædugur Gud z Fa-
 der/ en þu skuler vera hǫns Barn og
 Erfinge / Sattlega minn Sál hefur
 þín Lausnare Jhesus / heilagre Ekkn
 nefnt þig með Nafne/ andur en þu þe-
 cktir. hǫn/ ja að vísu/ hǫn hefur giefed
 þér eitt Nafn/ z láted þig eptir sǫnu
 Nafne nefnast Christen/ til eins satt-
 leiks Merkis z Vitnisbundar / að þu
 ert Christi Broder z Samarpe/ z sta-
 llt fa' z odlast/ z eigande verda að öllu
 því sem hǫn hefur með sǫnu N. Blode
 þér kengt z vtuegad/ sm er Þyrergief-
 ning Spyðaða/ Níettlæted/ heilagast
 Anda z eilíft Líf.

Þar sýrer minn Sál/ so opt sem þu
 i þánum daglegum Bænū / les þína
 Truarjatning/ seigiande/ Eg true a
 Gud Fodur/ z et. Eg true a Jesu Ch-
 ristū hǫns eingieten Son/ z et. Eg tr-
 ue a N. Anda/ z et. Þa lant þú vera þín
 na huggū/ að þu ert vísselega einn af
 þeim

þeim/vm húa Þrottinn talar i Gud
spallenu seigiáde/ Nú þ truer z verdur
stjórdr/ sa sk verda Samluholpeñ. Þar marc
a mote gior^o þu þig frastilek Tyrkiu 16?

Gydingu/ heidnu Moñu/ z öllu egud
legu/vm húa Þrottinn talar/ Quor
ed ecke truer/ sa skal verda fordæmdr/
Ja/ soddan þinn Truarjatning æminn^o
þig/ ad þu vegna þinnar Skjmar og
þess Sættmála þ þu hefur vid Gud
bundet i Skjrnescert skuldugr ad li
sa ei epter Nollðsins vilia z, Girndu/
helldur ad þiona Lipanda Gude i Nei
lagleika z Rietslate/ so ad hñm lifte.

Þacker giore eg þier/ minn liuse Lau
snare Jesu Christe/ þ þessa þinna o
vnrædelega Velgiörninga/ ad þu ecke
alleinasta lieft mig þra Medurláfe li
pande koma/ helldr z so/ þa eg var da
udr i Synduñu / þa lieftu mig sa þa
N. Skjrn/ z hefur þar med jñe luckt
mig i þeim heilaga Sættmála/ hef
ur ad nnu andlega endurfædt mig þ
þinn heilaga Anda/ og stiled mig wr

psalm.
116.

1 pet. 1

Dispulsins Kuerlunn/ z giort mig ad
þínu Barne/ z Erfingia eiláfs Lás
madur efi eg nokurn tíma þekktu þig.
Mín Lausnare/ huad kafi eg ad endur
gjalda þier/ þ allt það gott sem þu he
fur veitt mier? Mín Lausnare/ eg bið
þig/ styrdu mier/ z vardueistu mig mð
N. Unda þínum/ So ad eg daglega
stodugur stande i þínu Næðar Satt
mála/ hugge mig þar vid/ z halde z
ende þ eg hepe trulega lofad/ ad apne
ita Dófenú/ z öllum hñs Verfum/
Bláfa alleinafta vid Gud/ Fordast al
la Afgudadyrkun/ hata Synder z Ó
æpe/ z allt Dispullegt Athæpe z spnd
samlegt. Ad eg alla tíma sie gloande
i Andanum/ gladuer i Bonætt/ þínu
Næpne þionande. Ja ad vāsu/ med
þui eg er pyrrer Skármæna/ orðefi ænn
nyr. Madur/ þa veit þu mier Styrk z
hialp þar til / ad eg hier epter gange
fram i nýnū chriftelegū Línade / ad
mitt Framferde bere Vitne þar um/
Þæde þ Gude z Móðum / ad eg hepe
hlaf

hlösed þa heilögu Skjrn nýtsamleg
a mör til Saluhjálpar. Vertu mín
Eldföge i gíegnú þessan Gýmdardal
z þýfer gíep þu mig allðrei/þangad til
þu leider mig i Ríste eilífrar Sölu z
Saluhjálpar / Amen.

III Um þa Heilögu Xu öldmálistíð DRÖtins.

I þridiu Grein skaltu Söul mín opt það þr
idra sñ
þeyrer
til chet
legum
Lijn a)
de.
z ofialldan/ með mikellre Gudræfne/
ganga til Guds Bords/ z hallda Xu
öldmálistíð DRÖtins/ i Míting Matth
26.
Marc.
14.
Luc.
22.
1 Cor.
11.
hñs Dauda z Þánu/ Þu þ er þ Bo
rdhallo/s DRÖtinn hefr tilþýttad
z bweð/þanda sñnú andlega nýfæddu
Börnü/Þar er su Gæðast/mz hýerre
hñ endurlíffgar z styrker sñn nýfædd
Börn/Þuad so talar þíñ Gud z Lau Matth
26.
Marc.
14.
Luc.
22.
1 Cor.
11.
snare/ Læðed z esed/þ er mín Lífame
sem forer yður verður gíepenn/til þýr
ergíefningar Gýndañna. Og en opt
ur/Þrekked aller hjer af/þessu Kallist
ur er eitt nýtt Testament i mñnu Bldo

de/ sem sýrur yður verður viðhelli til
Sýrergiefningar Gyndanna.

Hier heyrer þu mín Sál/ huad þín
DND Iñ z Lausnare lætur frast
bera á sitt Bord/ ei að eins Braud og
Vín/ heldur z so sít N. Lífama/ z sít
N. Blod/ þuad þetta Braud sem við
er bróttum / er Muttelning Mærrans
Christi Lífama/ z sa blessadur Kæli
kur húsni viðt blessum/ þa er hafi og
Muttelning Christi Blods.

1 Cor.
10.

Þar þú veit eg z true/ að mín DND
Iñ Jesus Christus sáttur Gud z
sáttur Mædur/ er sialfur nælgur þess
are síne Insetningu z Skickan/ z gie
fur mæi ásamt með Braude z Vínne
sitt sáttarlegt Mollu að eta/ z sitt sátt
arlegt Blod að dreicka/ epter Insetnin
g^u Orðanna hljóðan/ að vissu mín DND
Dittu Jesu/ þu ert Mærrans Mærra/ en
eg er Giesturen/ Sta/ hier kem eg au
mur Begfarande/ vð Gydemorku þess
ar^u orgu z illu Betalldar/ hladesi af
Gruide z Gyndum/ berande frast þú
þig

þig þyrst z hungrad z vepst Niart a/
en þo Riettruad. Misk Merra Jesu/
endurnar z lāfsga þu mig af þānu Bo
rde/z styrk mig med þīne Gædu/so ad
eg verde saddur z Saluholpefi.

Kom hier mīn Gæal/ z fyt þiet til
Auoldmæltīdard þāns DRottins/ so
þān Tru mætte styrkiast/z þitt Niart
a endurlāpgast/ Bert ecke Bantruud
heldur truud/þi fīa þu/DRottin þiff
Gud z Endurlausnare/gieþ þierhier
vāst Teikn Þant z Insigne/ad þu af
skiarre Rād z Mystun skaltverda
eigande/ z Erfinge ad ellu þui þ hā
þepur mī Gornfæringu sīns Molldo z
Blods vtuegad / sem er Fyrergerfning
allra þīka Synda/ z þ Riettlæte sem
þ Gude gillder/z eilāst Lāp. Ad ellu
þessu skaltu eigande verda so sārle
ga/eins z þu skaltfur þepder þad a Kr
offenum forþient z vtuegad. Ja ad
vāsu/hā vottar hier med/ad þu þyret
Gudo Auglite/þiert hās vegna so Rie
ttlæti/so Retti/so heilag: halden/so

þægur z þeckur Gude/so sæll z Sælu
holpest/eins z þitt Nerra Jesus Chri
stus er slápur.

Og ad aut ælls þessa/giefur hñ sig
nidur i þitt angrad Mærtæ/p Næilag
an Anda/ z vill verka med þier lifan
da Nuggun/ nytt Lios z nýtt Lífnað
ad eilífðu. Ad vassu min Nerra Jesu/
þaðen er eg i þier/z þu i mæi/Do so
er eg samteingdur vid þig/min Læusn
are/so þ lifande Límur vid lifanda Líf
Fama/So sem ein Brædur vid sin Br
ædguma/verande Moll af hñs Moll
de/Bein af hñs Beinum/Ja/eg er
samteingdur þier/eins z Bænkuistur
est er vid Bænstockin/z so þ Greinern
ar vid Aldertried / z so fæ eg ap þier
ad ødlast alla tñma Bøfuan z Krapt
Nuggun z Glede/nytt Líf z nýtt Líf
gan/z so samteingdur og bunden er eg
vid þig i Sælu og Læfe/ fyrer samna
Tru/z heilagan Anda/ad mig z þig
Læñ huorke nockur Næyd nie Dæude
ad skilla.

Joh.

17.

Cor. 7

Loðadur stertu **DRÖTTI**ni minn La
usnare/ ad þu hefur so fœdurlega for
sorgad mig/ z hefur sláð a Mæð^u með
tíð ept^r láted/ af hære eg ma þa z od
last heilnæma fœðu z heilsudryck þ
riett hungrad z þyrst Mæða/ z sœla
Huggun þyrer minna Eal/ so ad eg i
Truðe/ stöðugur z sterkur blæpe/ z st
aðfastur allit til enda/ Amen.

Þu hefur sagt minn **DRÖTTI**ni Je
su/ þad stulu þier gíora i minna Míð
ing/ Míð Gud/ huorsu líufleg z Eal
er þisse Míðing/ huorsu gleðelega fæst
þun ad hugga minna Eal? Ja minn
DRÖTTIni Jesu Chríste/ þegar eg
er z drect ap þínu Worde/ þa held
eg huortueggja/ sem er bæð huggun
ar Míðing/ z þacklætis Míðing þá
na heilaga Mæðs.

Þyrst held eg Huggunar Míðinge
na/ z held i Mæða z Hugstote minnu
allar dýrðlegar Mæðder Arðs/ þur
a um þína Velgiörninga / z hugga
mig við þa somu.

1. I Medtefningu þínar Kusldommal
tíðar/ heild eg gleðelega TolaMatíð/
þi þín N. Kusldommalstíð vottar z bet
vísne/ ad þu sáttarlega hefur a þig tek
ed mitt Hóld og Blod / og ert mýk
lu meir teingdur ordeñ vid mig/ en vid
heilaga eingla/ Þuiad þu hefur eðle
þeirra Mætturu/ heildur Mannafia
Hóld z Blod a þig teled.

2. Vid þitt Word heild eg þína Þín
ingar Matíð/ Þuiad þín Kusldommal
tíð vottar þ/ ad þu siert ordeñ su rielt
a Skulldaporn þ mánar Synder/ Za
Nier er eg þ rielta Þæskalamþ/ sñ er
þig sialfan Nerra Jesu/ huer ed fyrer
mig ert fornþærdur z Lífslæti.

3. Vid þitt Word heild eg z eirneñ gl
eðelega Þæskahættíð. Þuiad mð þui
eg er ordeñ hluttakande þíns heilaga
Hóllds z Blods / z er þín Eidur z Ei
mr/ þa er mán Tru z skadfasileg von
ad lifa eins þ þu ert vppriseñ af Da
uda/ z lifer eilíflega/ so mun eg þinn
Eidur z Eimur eðle i Grofne liggia
ad

ad eilífðu/ heildur ráfa vpp aftur / lífa
z verda dýrðarlegur.

4 Bid þitt Bord / nær eg geing til
þess þa heild eg so Nætt þínar Vpp
stigningar til Himna. Þuiad med þui
ad þu med Bergingu þíns Hóllds og
Blods vottar/ ad eg sie i þier/ z þu i
mier/ z sie Linn þíns Lífama/ þa mū
eg vissulega eitt síð mǫ mǫnnu Lífama Cor. 15.
vpp þora i Himneff / og ocndanlega
þar lífa/ z þu mǫ Drottinn z mitt
Hofud ert/ z lifer eilíflega.

5 Nær eg geing til þíns Bords/ þa
heild eg z so lífa þa dýrðarlegu Nuf
tasunu Nætt. Þui þín Hóllðmal
tíð vottar syrer mǫ/ ad þu buer i mǫ
nu Narta/ z ad eg þ heilagañ Anda
sie vid þig samteingdur z bundeff/ og
ad hañ sie mǫ Þantur z Infigle/vp
þa Himneffe z eilípa Arfleifd / sa ed
i mǫ vppvekur z kveifer/ Líf z hugg
un/ Frid z Fognud / z vottar þ mǫnnu
Anda/ ad eg er þín Broder/ z eilípur
Samarfe.

Joha.
24.

6 Þa eg geing til þíns Bords/hellð
eg z einn Nátíð N. Þrestingar/og
hugga mig þ^r vid/ad eg hiedan i fra
z alla tíma/mun vera MustereGuds
z ad su N. Þresting mune til mán fö
foma/z hica mier bwa. Ja/ad eg ept
er þetta Láp/mune þa z öblast eilífa
Samhialp/z sia mifi Gud z DR
Tífi Andlite til Andlitis ad eilífu

Joh.
6.

7 Vid þitt Bord hellð eg og einn
Nátíð allra Neilagra/z hugga mig
vid þa líuflegu Eining/z þ gledelega
Samhílag sem vier þín Börn/syrer
safia Tru eiga munu med þier minn
DR Tífi/z þ þig med Fodurnu z
N. Anda/epter þui s þu hepur sagt/
Nú er hñ etur mitt Nöld z dreekt mitt
Blod/sa skal vera med mier/z eg m3
hñ. Og en aptur/ Ad þeir síu aller

Joh.
18.

eitt/eins z þu Fader i mier/z eg i þi
er/ad þr síu so eitt i oss. Ja mifi DR
Tífi/ So s þ er eitt Braud/so eru
vier marger ein Lífame / þui vier eru
aller af einu Braude. Min DR
Tífi/

in/ Stora Glede hefur Eal minn af
foddan Himnestu Sielagskap / þu er
eg gladur vid þitt Bord z þína Ku
Udmalstyd/ vitande þ þvíst /ad eg afamt
med öllu þínum elstulegu heilogum/
mune erpa alla þína Sielsodu/ z þín
himnestu Audæpe / z ad þm eigande
verda eilíflega.

8 Minn Lausnare/so talar þin N. Þo ^{1. Cor. 11.}
stule/ So opt þ þier eted af þessu Br
auðe/ z drected af þessum Kaleik/ sku
lu þi Eufian giora Dauda Drottins
þangad til þí Kiems. Þar þ held eg
eirneñ vid þitt Bord/ Natqd þínar N
Þingadkomu a seinasta Deige/ z gled
mig vid þína Auglýsing / þegar þu
mút koma synelega/ ad taka af þíssa
þína KuUdmalstyd/ z giorualli Pre
dicator embætted/ z taka mig til þín/
so eg ste þar sem þu ert / þar þu hefur
mí ariad himnest z eilíft Bordalag
tilreidt z bved/ i Kíke þíns Fodurs/
hvar eg mun med Abraham/ Isaach
z Jacob z öllu heilogu þínum til Bo
S vi
eda

Apoc.
23.

eds verda sitjande/ z Br aud etan de ti
láplega. Um allt þetta er eg hugarde
so opt sem eg geing til þíns Bords/ z
anduarpa af öllu Niarta/ seigjande/
Drottin Jesu kom/ Ja kom snarlega
mín Laufnare/ z dúel eitlinge/ Am.

Framueigis mín Gud z Drottin/
þa held eg jafnsframt þessare þíste
Málstjóð/eina ríetta Þacklætis Míst
ng þíns N. Naps. Þutad med þui
ad þu hefur so rífuglega z. Þyrðlega
Endurnart z mettad mig/ þa ötte mi
tt Niarta þar aptur a moote ad verda
brenjande af ríettu Þacklæte/ þackan
de þier þ alla z sterhustia þína Vel
gjörninga/ þ þu mierz aumü Syndugü
maße alla mína Ensdaga veitt z aud
synt hefur/ til Ekks z Sölar.

Ja ad vísu / Eg held hier en nu
aptur ad nýu þína stærstu Málstjóð/ z
þacka þier af Niarta þ Stöpunena/
fyrer þína openberan/ fyrer þína No
adgan z hringadbud/ fyrer þína En
durlausn/ þ þátt Þrd/ z þán heilögu
Sac

Sacramenta/ fyrer saña Tru þu he-
fur miet giefed/ fyrer þín N. Unda/
huorn þu hefur sent i mitt Niarta/ z
þallar adrar líkamlegar z andlegar
Gæpur z Belgjorder. Míñ Gud og
DRÖTtiñ/ huornen Ean eg ad rei-
bna þ allit? Huornen Ean eg þ ad mæ-
la eda meta i þessu mǫnnu Nelliðe/ huad
mylla hlute þu hefur giefed og veitt
minne. Sælu?

DRÖTtiñ míñ Jesu/ míñ Endur-
lausnare/ Nialpa þu mi?/ so ad eg
oplar en staldnar gange til þíns Dor-
ds/ z halde mifing þína med Glede/
z Fognude/ Sia/ eg er þín Broder z
þín Samarfe/ Míñ Gud/ eg er þín
Skieyna/ en þu ert míñ Skapare/ Eg
er þitt Barn/ z heyre til þínu Ríste/
þu heit z hæper ad eg halde miet við
þitt Word/ Nialpa þu miet míñ End-
urlausnare/ ad eg jafnlega halde þar
þínnat Neilagar Natíðer / med allre
Gudræfne/ til Truarstyrkingar mínu
Niarta/ z ad þacka þier þyrer þína
S viij Bel

Belgiorninga/ z þiona þier so leinge
 sm eg life/so ad eg mætte epter þetta
 Gynðarfulla Líf/ eta Lífþfins Braud
 i þínu Ríste / med öllum þínum Bl
 uoldum/ Amen.

Ad sjádustu Sól mín/ þegar þu elz
 ap Braude DRÖttins/ z drectur af
 hñs Raleik/ þa gleym ecke þínnu sam
 thristnu Naunga/ sem þier sammenter
 Eg mækieñe ad hñ er þín Linnur/ þín
 Broder / Guds Barn og Efsinge so
 vel sem eg/ þar þyrer elsta eg hñ þín
 na vegna/ z er reidubwesi ad giora þo
 num gott sem sialfum mier.

Síyr þu mier z stiora mín DRÖT
 tiñ/ so ad eg alla tíma z ap Míarta el
 ste mín Samchristefi/ z slae aumur a
 þeim Boludu / z laete mier þra Meyd
 ganga til Míarta/ so ad eg ætíð giese
 þín Nungrada ad eta/ þín Þyrsta ad
 drecta/ hñse þín Framanda/ Elæde þín
 Rastia/ hugge þín Siufa/ z giora noc
 kud til goda öllum Fatæli z Nautst
 oddum. Míalpa þu mier ad eg alla tí
 ma

ma ste miðugur þess mæla Orðs/ & a
 seinasta deige mun framganga af þá
 num blessaða Muðe/ Sannlega seige Matth
 eg yður/ ad huad sem heilst þier hæfed ^{23.}
 giori mænū minstu Bræðrū/ þad gior
 du þier mier. Og þa en aptur/ Sann
 lega seige eg yður/ Huad þier hæfed
 ecke gisist einū af þeim minstu/ þ ha
 fe þier & ecke mier giori.

IIII Um daglegan Kross

og Morgang Guds Barna.

Þiordu Grein/ Kalltu Sæl minn læ
 ra ad brast vid daglegū Krosse/ hus
 en Guds Børn verda alla tisma ad be
 ra i þessum Eyndardal/ epter sijnum
 Lauarde & Laufnara. Þuiad so talar
 N. Unde/ ad sprer margar Narmfuar ^{Act. 17.}
 lingar hlíotum vici i si ad ganga i Gu
 ds Ríke.

Ad vassu minn Sæl/ Þesse Lærdomz
 um Krossen/ er efi af stærstu Eyndar
 domū/ i huorū mæileg Skynseme ve
 it sig ecke ad stícka/ alleina er þ i Gu
 ds

þo Orde openberad/ so þ allar hælseitz
 Himnestur Ecyndardomz/ z af Guds
 Orde hliotum vier þ ad læra. Þetta
 er Soken z Eþned/ mæn Sæl/ Quar
 þ vier so gongum nauduger vnder Kr
 osseft/ z eru htrædder vid hñ/ fordunst
 hñ/eins z Gud þfergiæse off med ollu
 eda vøre vor Dvinur z hatade off/ þe
 gar vier liggium vnder Krossenū/ Þet
 ta er off kient / z so þ til Dæmis og þ
 Gioner sett/a þeim tueimur Lærefuein
 um þ geingu þra Jerusalem til Ema
 us/a Þæstfadagen/hapande Nrygd z
 Motgang/huorū Dælitū byrreft
 i añarlegre Mynd/z þra Augu voru
 so hallden ad þr þecktu hñ ecke. Sia
 þar mæn Sæl/ þ er Mynd Krossens/
 hñ er so hættad/ad i Motgangenum
 giorer Nerran sig ofiendan/latz ei sia
 sig nie þeckia/so ad hñ opistis ovarf
 kiemur med sñ Kross / vppa sijn allra
 færuftu Børn. Eñ þta er hñs Eost/
 ad breyta so vid sñna Aftvine/z spila
 z leila vid þa a Zardareringluse/jæ
 ad

Luc.
 24.

prev. 3
 Esaiæ
 64.

ad vassu/hñ breyter stöðu so þinglega
 við þa/ ad þr meina opstíðis ad Gud
 hafa allre Gíðsku z Elsku til þeirra
 gleymt. En um síðer lætur hñ þekja
 sig/so ad þra Níortu verda full Fagn
 adar z Glede/ Þar þ lærdum mñn Gæl
 ad skicka þier ríttilega i þessum Ley
 ndardome/ z skaltu vel athuga z mer
 kja/ þessar sio Krossreglur/sñ hjer ep
 terfölgja/þa mun þín Kross ecke móg
 þungur/helldur líttþæt verda.

I Krossreglan.

Aller Rítttruader eru af Gude þar
 til skickader/ad þr bete Christi Kross Rom. 8
 Þu so talar G. Þóll/ Níortia Gud
 hefur aður þyrer hugað/þa hefr hafi
 til skickad/ad þr skule verda samlikt
 hñs Sonar mynd/so ad hafi sláfr síe
 sa Frumgietne a medal margra Bræð
 ra. Nier hefrer þu mñn Gæl/ad þad
 er so til skickad z asett/ecke alleinafta i
 Modurlífe/ helldr aðr en Berolldeñ
 v" stínduollud/ad þu skuler líða Kross

Ser Greiner

z Wolfgang/ vppa þad og til þess ad
 þu skuler verda lifkur þānum Lausna
 ra Jesu Christo. Ja minn Gæd/ þu
 ert Noll ad þā hās Nollde/ og Dein op
 hās Beinū/ Quar þ villtu þa ekki lif
 a med hām? Nā er Herran/ þu ert hās
 Lærefueirn/ Nā er Brudgumeñ/ en þu
 ert Brudureñ/ Nā er Nofuded/ þu ert
 Simurē. Villtu þa eiga betra en þā?
 Þu ætt ad hallda z alqta DRÖTTIN
 Jesu so s Hertuga Krossens/ sa s med
 sin Kross þepur geingid vndan sānum
 Lærefueirnū/ z sia þu huorsu aller þet
 lager þapa i Narmungunum z Kross
 burdenū hām epter fylgt. DRÖTTIN
 in þefur geinged vndan med sifi allra
 þyngsta Kross/ hām fylgia Riettruad
 epter/ z þer huor z eirn sifi DRÖTTIN
 oss/ med þre gledelegre Bon/ ad þyrst
 þeir verda hier lifker Herranum Jesu
 Christo/ i Krossburdenum z Narmun
 gunum/ þa mune þeir z so hōnum ve
 rda lifker i eilāpre Dyrd.

Drott

Chriſtelega Lipnadar.

DRÖTTIN Gud mið / þu ert sett og
skiptad þe fur þið Con til eins Kr
offberara / Gief þu mier skilning / so eg
mætte vnderstanda og skilia allt þitt
ðasamlegt Ræd z soddan Leyndardöf
so ad eg gange gleðelega vnder Kross
en / z eptersfolge mænum liupa Lausna
ra / z verðe hñi lækur / þier skundlega /
en ahiars Neims eilæflega / Amen.

II Krossregla.

Þad er Skipan / Bød z Bifalning
Herrans Jesu Christi / Ad aller Riet
truader skule bera sjna Krossa epter
hñi / þi so talar hñi / Taked mitt **DE** Matt.
vppa ydur. Og i vðrum stad / Hver 11.
Luc. 6
hñi vill fylgia mier epter / sa afneite sia
lpu sier / z take siñ Kross vppa sig dag
lega / z eptersfolge mier. Ja miñ Gæl
Þesse Skipan z Bifalning kienur ei
við þa Vantruudu / heldr alleina við
Neilaga z Riettruada. Þuiad Kross
DRÖTTIN er soddan edla Elexodiu /
ad hñi vill onguñ Tyrkia / eda vantru
Gif udmu

öðrum trúa þar til. Já Krossen er söð
 dan Skart/ad eðke vill Gud vñia þess
 ogudlegu. Nogleid þu Simon ap Ey
 rene/huilskur Heidur er hñ þ ad hñ
 bar Krossen epter Merran Christu.
 Og huad stóran heidur z Goma mñ
 hñ hafa þar ap a síðasta Deige.
M Já líupe Lausnare Jesu Ehrifte/
 þu z oss hefur skipad ad bera þín
 Kross/Gief mter hlæded Míarta/so eg
 gladlega gange vnder þitt D/ z vilju
 glega epterfylge þier/ i öllum Krossi
 z Motgange/Amen.

III Krossreglan.

1 Cor. 11. Merran Jesus hefur þriggia Nanda
 Mar. 7 Motgangs/eda Kross Kola. Sa fyrst
 psalm. 119 te er Tryptunar Skole/þegar hafi vil
 28. 28 iat sína. Btvaldra/ agar þa z tryptar
 6. 6 vegna þra Gynda z Misgiörda. Sa
 psalm. 44. aftar Skole kallast reinslu Skole þeg
 ar hñ þropar þeirra Tru og Bon so
 ad þr jðke sig i Bænaakalle z öðrum
 gud

gudlegum Dpgdū. Pridie kallast Þāf Rom. 8
 lar Skole/pegar hāf lætur sāna lāda
 Dpsofner z Dauda/Guds Nafns ve
 gna. Meyrdu þā mǫn Gāl/pu ert z
 so eirn Læresueirn/gangande; Netra
 ns Skola/ þar þ bregst þad ekle/hāf
 mun leida þig i þessa sāna Skola/cif
 af þm eða fleire. Ef hā strassar þig ^{psalm}
 vegna þinna Synða/so sem hā giorde ^{119.}
 þeim goda David / þa þacka þu þm ^{psal. 4}
 þ sāna Typtan/z seig þu sem David
 sagde/þæt godu vārd mīer þ DND
 Titi/ ad þu typtader mig. Nu ef hā
 setur þig i Meyrslu Skola/z hendlar
 furdanlega vid þig/ so sem hā giorde
 Joseph z Job/þa hura þu ad hā vill
 þar med reyna/auka z esla þāna Tru ^{2sa. 16.}
 z Bon/ z vppvekia þig til Bænaaka
 Nfins/ z hallda þier vid ossa DND
 ins/. Ef hā veiter þier þāf Meidr
 ad þu vegna hās Nafns fæst ad lāda
 Dpsofner eða Dauda/ þa vertu glāð
 ur af Niarta/ad þu ert verdugr þf ad ^{act. 3}
 lāda smā z vāheidr vegna hās nafns.

Herra Jesu Ehrifte / miñ liuse La
usnare / þu stamdest þijn ecke með
smán z vanheidre ad hanga a Kross
enú / Beittu miet þ z giep / ad eg stam
est miñ allðrei / ad standa vnder Kross
enú með þíne Modur. Ef þu villt
so dasamlega með mig þara / þa hial
þa þu ad eg og eirneñ þier dasamlega
þylge / z ste reidubwenñ mitt Ljþ ad la
ta þíña vegna / ef þ er þín Vilie.

III Krossreglan.

Apoc. 3
Joh.
16.
1 pet.
4.
Job. 12
Kross z Motgangur Riettruadra er
Teikn Guds Astar z Elfu / en ecke
hñs Reide. Þui so talar **DRÖT**
iñ / Quorn eg elfa / þañ hirt eg. Og
est aptz / Meimureñ mñ fagna z gledia
st / en þier munud syrgia. Domureñ
vppþyriast a Guds Nøse seiger **S.**
Petr / Meyr þu þla miñ **Saal** / Ja miñ
Saal / Sa hñ elskar Barn sitt hñ hirt
þ / z agar þ með Bendenú. Þuiad
huor er sa Fader ad ecke agar sitt Ba
m? En siertu an Nirtingar / hñia oll
Guds

Gudsborn smættad hafa / þa erstu hia
 Barn en eingest ríetti. Som. Sia þu
 þín Herra Jesú / eingietest son Guds /
 þvarsu þúgur Faderen var þín / z slo
 þín hardlega / vegna áttarlegra synda.
 Hjalpa miet Herra Jesu mín DX
 Dittí / ad eg giarnsálega / ljúde þitt
 Hirtíngar Hríso / z múnest við þ / so sm
 gíora god Børn / z ad eg alla Tíma
 þacke þier fyrer þ / z seige med Dauid
 Gott var miet þ DXDTÍ / ad þu
 ljútelættader z agader mig.

V Krossreglan.

Nun er þesse / þa er Gud næst / Bol
 ed geingur hæst / Þu so talar Gud í Psalm.
 Psalmenú / Eg er hia þonú í Meyd¹⁹.
 ene / eg vil þín þadan vtrýckia / z hafi
 veggamlegan gíora. Mínn Saml þa
 skilur eðe Hóld me Blod / z eðe tru
 er þ þuillíku. Þier meinum so alla tí
 ma / Þegar Sam z þungur Kross a oss
 liggir / ad Gud hope þa gleymt oss / þín
 G v hinde

hirde ecke um off/ hñ hafe fastad off
 fra sicc/ giefed off Andstotanū ; valld/
 til ad plaga off z þñna sem hñ vill/ en
 þer ecke so mñn Sæl / Þui þo Sat
 an sic þñ griffaste Hofud ovinur/ og
 leite epter Nott z Dag/ ad giera þier
 skada/ z koma þier ; Blucku/ þa kann
 hñ þo ecke eitt Nær ad snerta a þñnu
 Hofde þutan Guds Vilja z Lenpe/
 Ja mñn Sæl / Nuornen gietur Gud
 gleymt off? Nuornen fast sa ad liuga
 er Sannleikureñ sialfur? En þo hñ
 laute ecke sta sig um litla skund/ þa vill
 hñ þo mñ storre Myssun saman safna
 off. Þñ godu geingur vpp Lios ; My
 rkrornum/ fra þeim Næduga z Myss
 unfama Gude. Sic nu Gud med muer
 huor fast þa ad vera mote muer? Nu
 ad fast eg ad missa/ þegar mñ Gud er
 med muer?

Isai.
54.

psalm.
111.
Rom. 8

psalm
73.

ÞROTTiñ Gud mñ/ hafe eg þlg/
 þa hirde eg huorke um Nimen nie
 Jord / Og þo ad huortueggia/ Liff z
 Sæl vanmegnest/ þa ertu þo ÞRO
 ttiñ

Þú huggun mínar Niarta/ z mítt
Múskipte.

VI Krossreglan.

Motgangur z Kross Guds Barna
þienar þín allínd til hins besta/ en all
drei til hins vesta/ þú so tal" S. Páll. Rom. 8
Bíer vinnu að þín Gud elsta/ þienar all
er hluter til hins besta. Og en stendr
so skrifad/ Slag elstarans eru jafnan Prov.
god. Að vissu mín Gæl/ Krossen þien 27.
er margföldlega til hins Góða/ þú
að þú fíckir off að þekka vorar Syn
der/ so sem skrifad stendur/ Eg vil tipp Jer. 30
ta þig með hópe/ so þú heldur þig ei
saklausan. Nú rekur Mátt til Guds
Ords/ þú so er skrifad/ Kross og Mot
gangur fíckir að merkja Orded. Nú Isa. 28
er z vppvekt Truna/ so sem skrifad 1. Cor. 11
er/ Slag Normung hente off þar þú/ so
víst skuldum eef setia Traust vppa
off stálfa/ heldur a Gud/ sem þú Da
udu lápgar/ Nú fíck off ríttilega að
akalla Gud/ þú so lesu víst/ Þeg" No
rmungen er a ferdum/ þú leita Mátt

25a. þān/ z þegar þu reysar/ þa falla þeir
26. af Marta. Na liestur ad fordast Sy

Joh. 5 den Neilbrygdz/ syndga þu; ecke opt

so þig hende ecke ariad verra/ Krossfest
giorer þ/ ad off leidest þia Liff/ z verð
um af þssa Neims Liffdögð prentet/
z hñ vpp veður i off forleinging eilíf

geb. 12 þs Liffso/ so sem skrifad stendur/ Vær
hofum hiet ecke þa stadi/ sem vier ei
gum ad bliffa/ heldur leitū vier þss o
fonna. Ja ad vassu/ mæn Sæl/ Allir
hluter hliota ad þiona þm Rietruad
a til hins besta/ so s S. Augustinus
skrifar/ Ad iapnuel slalp Syndek ver
de hñ ad godu. Þuiad þyter Christū
foaum vier meitra z betra/ en vier spret
Syndena mist hofum.

M In Gud z Drottin/ Skripa þu
þessar agicelat hugganet i Mart
a mitt z varðueit þu mig / so ad eg or
uente mier ecke i nokkru Morgange/
Heldur ad eg alla tjama allt i Dauban
vone z vante mier alls gods ap þier.
þu

Huiad dasamlegt er ord þitt/ z dasam
lega breyter þu vid þína Neilaga.

VII Krossreglan.

Polenmæde/ Banaakalled z Bonen
giora allan Kross liettboeran/ so hñ ve
rdur aldrei oppugur. Þui so skrifar
Spæmadureñ Jeremias/ Þad er eifi ^{Sarma}
merkelegz Nlutur ad vera Polenmodz ^{grat. 3}
z ad vona vppa Giestu DRÖttins/
David seiger z eirnen/ Atalla þu mig ^{psa. 50}
a tñma þiñ" Normúgar (seiger Gud)
þa vil eg frelsa þig/ z þu skalt prysa
mig. Eska seiger Sprach so/ Ljsted a ^{Syr. 2}
dame þra Gæmlu/ z merked þau/ Nú
hefur nœkurn tñma orded til skammar
sa s vonad hefur a DRÖttin? Ja ad
vissu mæn Skal/ þia er ei olátt z þa ma
dur Skal bera Byrde/ eða eitthvad
þ s þungt er/ Take hñ riellelega By
rdena vpp/ z hafe hñ þa s hñ hial
pe z lipfe vnder med/ þa verður Byrd
eñ þess mun liettare. Þa sñ er Polen
mædeñ/ Bæneñ z Boneñ / eefe añad
G vñ eñ so

en so sem Hendur Mans eda Armleg
 g' / hvar med Riettruad Mans Niar
 ta tek: Byrdena oppa sig / z bet hana
 so lichtelega sm hñ vill / Puiad Polen
 mæden giorer allt liuplega / pui vèrdz
 heite eckert oppungt / z so s vort Mæl
 tæke hliodar / Bitten dregur halft M
 aff. Bænen tredur sier fram þ Gud /
 z fær viffelega aðaðhútt / ad Gud tekz
 i burt Krossen / eda giorer hñ lichtebar
 an z ladanlegan. En Bønen lætur
 ei til Skafnar verda / Nældur veit hun
 viffelega ad Gud er trúr / og lætur eng
 Rom. 8 uan so þunglega verda freistadan / ad
 1 Cor. 10. omögulegt sie ad bera / en Dpolenma
 1 pet. 2 den hun stygger Gud / hindrar Bøne
 na / z gior' allt þúgt z obærelegt. taf
 Dæne af þynú liupa Sauðnara Jesu
 Christo / z lærdu allt þetta af honú.
 Job. 29 Sia þu hñ scla Job / huorsu hñ var
 29 polenmodur / z lærdu i þínum Krosse z
 Motgange ad seigia s hñ sagde; En
 þo DRÖTTLIN take Enfed af mter /
 þa skal eg þo samt vona a hñ.

Jesu

Jesu Christe minn liupe Laufnare/
Gief mier z veit/ad eg sic alla sáma
a polennmodz z Bænæfesi/z ljáde minn
Kross med godu Giede/z vænte mier
hins besta af pier ad eilípu/ Amen.

V Æm Kallan og Embætt
te húsrs Christens Motts/huorn
en hñ eige i þui ad standa.

I sñitu Grein skaltu minn Esq. bl
ssa vid þitt Kall z Embætte/ til hús
rs Gud þesur þig kallad/ og standa i
þui sama mæ Tru z ðygd/ so ad þu af
öllu þánnu Giordü þuá' Reifningskap
ad standa/ þá Gude z Mæñum/ Þuiad
DROTTIN Gud vor vill ecke ad vier
Mæñ sñellu iðulauser i Neimenü/ þessu
ur þesr hñ erfide lagt vppa hñn z eiss
Mæñ/ epter sñnum þagelegu Bilia.
Gialf: Gud DROTTIN er ecke iðula
us/ þessu verkar hñ/ stírrer z stíorn'
z ber alla Mute/verndar/ vardueiter/ Job. 5
bleffar/ Bænheyrer/ z hialpar öllum
G viß ríett

Joh. 5. Heltchristnum Mókum/ epter þui sm
Christur seiger sialfur. Míni Fader
en/ Já mín Skál/ være Gud Drottinn
jdiulauðs um eitt Augabragd / þá for
geinge þíll Verölden.

Geb. 2 Eins er að tala um N. Eingla/ aller
saman eru þr þionustufamer Andar/
vissender að þiona þeim þi Skálhjálp
psalm. ena skulu erpa. Alíttu z eirnefi Sol
9. ena/ Tungled/ z allar Stjórnz/ hvor
su skiljanlega þær vardueita sitt M
aup z síð Gang/ /giora og vtrietta þ
Gud hefur þíni þipalad.

So skaltu nú mín Skál/ hþ eisi ma
dur sa hþi er heilbrigðz/ daglega vaft
a sitt Kall z Embætte / med Tru og
Dygd / z allre Aluoru. Skal so fi
eña/ Predika/ styra z stjórna/ straffa
vernda/ búa/ byggja z bidda/ hafa um
hyggju þi sjánu/ eins z hþi ætte æfenle
ga að lipa/ z alldrei að deyja. Og þá
er Vilie Guds z hñs Skipá/ z allt þi
a eigi vici að giora i Nýdne við Gud

z i æst z Elsku vid þa sm epter oss lo
ma. Þar med skal huer Mædi dagle
ga so lipa z trua/ z eina goda Samvi
sku geyma/ so ad hafi a hure siudu sie
vel stæðad: til chrisstelegrar burtþar.
Þu þessu Neime/ so hafi kune ad seigia
med S. Þæle/ Stund minnar burtþar
ar er nalæg/ Eg hepe vel barest/ z en
dad mitt hlaup/ Eg hefe halided Tru
sic. Og nu epter þetta er mier þotilud
Korona Riettlætesins/ huoria Drott
sa Riettlæte Domare mæ giefa a þm
Deige/ ecke ad eins mier/ heileur z oll
um þeim sem elsta hæs Tilkomu.

1. Tim
1. Tim

2. Tim
4.

Þar þu mæn Gæd / iastu vel vara a
þine fallan/ stunda þitt Embætte mæ
Tru z Dygd/ til huors þu ert af Gu
de kalladur/ so þu ganger þar iue/ so þu
þier bet z hæfer / med allre Þolenma
de z Neognærd. En sia þu til ad þu
blæper giarnan i langre Stiet/ þ er þi
er betra en allt þ Neimuren æstundar.
En ef DRÖG Iu vpphepur þig/
z setur þig hætt/ þa vert ecke stolltur/
Nell

1. Ephr.

2. Ephr.

Syr. 3

psalm.
133.

Nesdur þiss hætte þu ert / Þess meir þu
þig listelæter / þa mūd Rottin þa þi
hollr. þui hñ er eirñ Gud listelætesins
Dg husr er sláfur sem vor Gud / þú
sig hefr so hætt sett / en sier þo þ listil
motlegt er bæde a Himne z a Jorðu.

Syr. 3

Stunda þu ecke epter hætte Siet /
z hogg ecke yper þitt Regn / Nesdur /
huad Gud hefur boded þier / þ tað þu
þier jafnan til / Þuiad hñ staltu sta
nda Reifningskap. Dg huad ei til þñ
no Embættis heyrer / þar laattu þína
forvitne epter liggia / Þuiad allt til
reidu er þier meira bifalad / en þu ka
nt ad pullgjora.

Syr. 7

Þreyng þu þier ecke jnn i nockurt
Embætte (So sem nættr gegra) Dg

Syr.

laat þier ecke þittia ad þu siert þar vel
til þalleñ. Þuiad soddan siergiade he
fur margan suifed / z þeirra Metnadr
hefur þeim steppt / Þui þad batar þig
ecke / þo þu gaper epter þui sem þier
er ecke bifalad.

Syr. 10

Gior þu ecke allt epter þínu Nof
de /

Christelegs Liptadar

de/ i þānu Embætte/ z vert ecke rāte
latur þegar Meñ þurfa þān vid.

En ef þu ratar Kroff z Motgang/
þa vertu hughraust/ z forlæt þig vp
þa þitt Embætte/Þui hvar hann er
dugnadarlaus i sijnū Embætte/hvar
kaf honum ad hialpa?

Vertu i solum hluti A stundunargo prod 2
dur/z bið þu Drottin um sijnā Ble 10.
ssan/Þui hñs Blessan audgar þ vtan
mhyggiu. Margur latur siet mæted
vm verda/z stundar ad verda rātur/en
hñ hindrar þar med sialfan sig. Þ^r Syr. 12
a mote er sa margur s latur siet lāted
vm verda/sa vel þyrste hialpar mē/er
þar med vepur z Gofur/ A þa s lā
tur Gud med Nod/z hialpar hñ fra
Gymdesie/z kienur hñ til Neldurs/
so marger vndrast þ.

Þar þyr^r mæn Sæl/blāfa þa i þin
ne Kallan/z lāt þig þ ecke villa þo o
gudleger Meñ epter Audapum leite/
Treystu Gude z blāf i þinne Stiett/
Þui harla auduellt er Drottne þa

Tatæfa ríðan ad gíora.

Mín DRÖttin z mín Gud/eg ve
it það vel/ ad Máhíns verk eru eðle
i hñs Vallde/ Og ei er nokkurs Ma
ñs Magt/ huørneñ hñ skal ganga a
sñnū veige/ styr z stíorna þu míc/ mō
þánum N. Anda / so ad eg take vara
oppa mīnu Kalle z Embætte/ z stan
psalm. de frulega i þui sama. Leid þu mig a
119. þeim ríetta Veige/ ad eg skífe huør
te til hægri nie Binsire Nandar.
psalm. Greid þu mīna Gofu epter Orde þá
145 u/z látt eðert Ranglæse yfer míc or
ottna/stíorna þu míc alla tīma/so þi
er síe þægelegt/Þui þu ert mín Gud/
z þíñ godur Ande leide mig a ríettan
Beg. Eg veit vel mín Gud/ ad eg er
(mz oðrū)kalladur i þíñ Bāngard/ z
Matth i mīne Skírn hese eg lofad þier ad
20. þiona/ Eg bíð þig/gíef þu míc Neil
su z Neilbrygde/z styrk mig/so ad eg
fac bored þūga z Nísa mīns Embætt
is z Erfvís viliuglega/ z síe þier mī
nū Nerra alla tīma trur z hlyðen.
Bm

VI Um daglegt Bænaakall

Ad sjúdustu z í siotta Mæta mín
 Sæl/ þa gleymdu eðe Bænaakallinu
 til Guds/ Þui hjer a Jorðu er eðe nð
 Eit hlutur so aumr s þa Madr er ec
 Eit talar vid Gud sijn Skapara/mz da Job. 1
 glegu Bænaakalle. Sannarlega þa
 hefur eingenn Madr noðurn hlut af
 slápum sjer/ nema hñm verde hñ giefð Jac. 1
 af Nimmũ. Þui allar godar Sæfur z
 allar fullkomnar Sæfur þær koma of
 anad þra þodurnum Eioffens. Bæn
 en er (til ad jafna) so sem Sælarænar
 Nond eda gaupner / med hustru vier
 tofũ vid þui s Gud giefur oss/ Nun er
 z so lifka sñ Bassreña/ fyrer hustru
 Blessan Drottin rekur í vor Nws Syr. 25
 z Niortu/ þui so flendur skrifad/ Bæn
 hins Anna þreynger sjer í giegnum
 Skyn / z lætur eðe af/ sptt en hun fi
 emur þangad/ z lifer eðe þyrre en þa
 allra hæffe lifur þar til.

Za ad vssu mín Sæl/ Dagleg Bæn
 N ið er su

er su allra dyrdarlegasta z ægileasta
Guds þionustugjörð/ þuoria Gud vill
hafa af oss daglega/ þuors vegna þñ
ei alleinasta so opt z alvarlega omíñ
er oss z þifalar að þíðia opt z oafmt
anlega/ Nellið: giefur þñ oss allra sæt
ustu z líuflegustu Gyrrerheit/ að þñ vil
ie bænhæra oss/ z veita oss og gíefa þ
allt oss er þarflegt til Lífs z Gælar.

psalm.
60.

Nans skípan z Bípalsning hlýðer so/
Afalla þu mig a þáñú Mótgangs be
Matth 7 ige/ z eg skal þreisa þig/ enn þu skalt
þreisa mig. Og en aptnr/ Bídied/ þa
munud þíer meðtaka/ Leited/ þa mun
ud þíer fíña/ Klapped a/ þa mun þyr
er yður verða vpplæted.

Joh.
15.

Nans Gyrrerheit z Lofan hlýðer so/
Gafílega sakílega seige eg yður/ Nuo
rs heíft þíer bídied Góðureñ i míñnu
Nafne/ þ mun þñ gíefa yður. Og i
þóðrú stad seiger Gud so/ Það skal stíe
aður en þeir falla/ þa vil eg ansa þñ
z a meðan þeir eru að tala/ þa vil eg
bænhæra þa.

Isa. 6

Alst þu minn Eal/ Epterdame þā
 ns Endurlausnara/ hvarfu ad hā he
 þur i þessu efne vered þān Þyrermynd
 an/so þu skýlder brenta eptir hā/ Nu
 orfu opt z tādū/ rækelega z af Niarta
 hefur hā beded? Nuad opt hefur hā
 þared i Eptemorku/so hā inætte þar
 vithella sǫnum Bænum/ til sǫns Nim
 nestā Fodurs.

Nā hefur z ecke alleinasta beded/ þ
 sǫna Personu/ heildur hefur hā z so
 licent sǫnum Eæresueinum ad bidia/ z
 diættad þā þa Drottenlegu Bæn/ Matth 6
 der vor/ hvar med hā hefur sllū Gu
 ds Børnum / so sem Mæal i Mui la
 gt/ med hvarium Ordum þau eige ad
 Eoma frath fyrer Auglit Guds Nim
 nestā Fodurs.

Og so ad þu hafer ecke morg Ord/
 þa lieker hā þier/ hvarneñ þu ætt ad
 Eoma frath þ Gud / s er i minnu Maf Job.
 ne/ seiger hā. Ja/ i Næpne þāns Eal 9.
 usnara Jesu Christi/ Maltu vpphesia
 þānar Mendur z þitt Niarta/ med salf
 N nā re tru

te Tru z Njartans Trunadar traufte
til Guds/ ad so saðnarlega sem Christ
ur er þinn Endurlausnare / og situr til
Guds Nægre Nandar/ so viffelega sie
þinn Bæn veitt/ z allar þagnar Andua
rpaner bænheyrdar.

Ad auk alls þessa/ þa veistu z þad
vin huoriar. Giaser þu fluter Gud bi
dia/ z med huorin hætte eda mismum/
Þm lqðamlegar Giaser skaltu bidia
med noðru fororde/ So framt þad er
Guds vilie/ z þier sie þ gott z gagnle
gt/ Þui Gud veit giorst/ huad sinnum
Börnū er gagnlegt/ z þ bestu/ z huo
re þau med þurfa/ z hñ er so Giestu
rðkur/ ad hñ vill ecke giefu þm þ sem
er Skadsamlegt/ þo þau af sñmu Sk
ilningsleysse bidie hñ þar vin.

En andlegar Gæfur/ sem off þiena
til Samuhjalpar/ z hñ hefur lofad ad
giepa off/ vin þær eigum vier ad bidia
an alls Forords/ fullhugader/ eins og
Guds elskuleg Börn/ girnast þ z hei
mita/ so sñm være þad vort eigenlegt Ar
fa

fa gottz/tilreidt z off vtuegad af Chri
sto/s er þgiepning Syndana/Riesslae
ted/heilagur Ande/z cilst Lst.

Mijn Soul/ Quor vill ecke vera fws Matt. 7.
til ad bidia/mz þui ad allar vorar An

duarpaner eru vissulega Bænhærd?

Quor vill ecke leita þar hñ ma fña al

lt gott? Quor vill ecke klappa a þar

vissulega verdur vpplæted? Ja/þ sñ

hlepur i Ganged a Mañenñ? z off

verdur so sem i Riollu kastad? med ol

lu þui s off er gott z gagnlegt. / til Lst

fs z. Galar. Þar þyret mijn Soul/ Tess. 5

sktu bidia oastastanlega/so leinge þu

lifer/ Allla þu Drottin i öllu þñn

um verkñ z giordñ / leita þu Nialpar

z Ræda hia hñ i öllu þñnum alig

giande Raubsynium/ottastu Drott

in ræd algiordre Gudræne/vona þu

vppa hñ/trenstu hñ/z haf hafñ alla

Daga z tñma þier þ Augñ/ þa mun

tu þa z odlast Ræd z Myssun Lucku

z Blessan öila tñma. Þuiad alldrei Syr. z

þefur nokkur Madur orded til Skan

ar/sa sem Gude hefz trepft/z hñs Na
pn hefur málalad. Þui DRÖtinn er
nalægt/hia öllu þm s hñ málalla/öllu
um þm s málalla hñ ; Gafleika. Nñ
giorer huad þeir Gudhræddu girnast.

Þackit giore eg þier min Gud og
DRÖtinn /þ þessa þýna ovmrædeleg
a Belgiorninga/ad þu hefur bifalad
oss/ecke alleinasta ad iñsþa z falla til
þýns Nardarríka Nafns/i öllum vor
um Mañraunü z Mofgange/hellður
hefur þu bláðlega i liose læted þitt fo
durlega z mstríka Niarta/ad þu full
komlega bæntheyrer oss/z villt oss alla
týma veita z gjeþa i þæfelegastýma
huad þellst oss er gott z gagnlegt/til
Lífs z Salar/Eg þid þig min Gud

Zach.

12

othell þu yfer mig þýnü N. Anda/
Anda bænañia/so ad eg z alla tñm
a þape Lyst z Glend til ad þidia þig/

Eph. 3

daglega ad þenja min Niartans knie
þyr^o þier/allra elstulegaste Fader/þu
sem ríettur Fader ert allra þeirra min

Born

Børn nefnast / a Ninnu z a Toldu/
 Nialpa þu miet / að eg daglega fúke
 fram að Róma þ þig/med þullu Trun
 adar traufte/ oefadur/ i Napne mæns
 DRÖttins Jesu Christi/ þig bidian
 de/ þig aðallande/ i huorflýns Næyd z
 Motgange/ eins z elskuleg Børn bid Tim. 2
 ia sin Afskriftast Fædur. Gief z eitnē
 að eg alla tæma vpphefæ heilogar Ne
 ndur til þæn/æn Reide/æn Gefasend
 ar/ z true þui fastlega/að allar mæn
 Bæner/ Ja Anduarþaner allar þ gan
 ga wí að mænna Niarta/mune fastleg
 a verða heyrðar. Beit z gief miet þ/
 að eg bæde þinnar Nialpar /hæpe þol
 enmæde/setie þier huorke skamt nie til
 ma að hialpa/helldur bæde mæns Psalm 45
 ma/þui þier þoeknast þi sem þig otti
 ast/z vona til þinnar Mæstunar. Mið
 Gud/styr z stjórn þu miet/z lat þin
 N. Anda vppoekia mig / so að eg dag
 lega huxe vni mænna Dauda flund/og
 sie alla tæma reidubwæst/ og alla mænna
 að Niarta bidie þig vni seqlugð Enda
 dag/ Amē.

III Capítule

Seiger þra huørneñ Chríst
eñ Madureñ skal sier hegda z skýka
þeg Gud vítiar þæs m3 Sottu eða Siukdœ

Luzenen skal Chrísteñ Madureñ haga se
er þegar þañ verður siukur ?

SEkke veistu mín Sál/hús Gud
lætur þig verða siukan/ eða Fall
ar hñ þig burt bræðlega æn þu
Edoms/ þ þ hepe eg so optlega annunt
þig/ ad þu skuler ecke skiota a frest þi
ne jdranar yperbeot/ þāgad til þu vdr
siukz/ helldr daglega/ a m3an þu ert o
siukur/ fosta Kapps a ad þapa riella
Tru z goda Samsætu / z lanta allðrei
þa stund/ þ Augabragd pfer þig foma
ad þu siert vārþwesi vid Daudanū/ ef
Gud þig kallaz. Tak þier Dæme ap
þm heimsta/ drucena z rísta Rabal/
hús Drottin floo hñ skotlega i Mel/
glenm ei þm rísta Wile/ sa ei villde gi
epa þm Satæla auma Lazaro Braud
molaa/ s fiellu ap hñs Wordn/ huorsu
bræd

Sam.
25.

Luc.
25.

bræðlega hañs Líf hafde enda. En þær
 þær z so i Mug koma, þá rífa Agnir ^{Luc.}
 ndar hvals/ sa smi ad sagnade Býne z ^{12.}
 Bistú/ z hugdest ad lífa Langa Líf
 ma/ z hafa goda Daga/ en jafnsnari
 sagde Gud til hñs. Þu Máttu/ a þess
 are Mottu heimta þeir ad þær þína
 Sál/ Nuor sk hafa þ þu hefr saman
 dreiged? Set þær z Sál mín þyrer
 Sioner/ dagleg Epterdome þaug við
 bera/ húsru marg^r þeir eru s bræðle
 ga verda burt fallader/ ann Gott^r eda
 siuðdös/ z adz þr verda franker. Sann
 lega ertu Sál mín ecke betre en þr/
 z ei veistu þ huad Gud lætur þfer þig
 koma/ heildur en þeir vissu þ.

En þegar so ber til ad Gud viljar
 þín med Gottum z Siuðdome/ þa læ
 rdu ad stjeyka þær þar jñe / sem þær
 ber z hæper.

1 Medliendu z jata þu/ hús ad fle
 Got z efne til þínar Gottar z Siuð
 doms/ sem er Synnden.

2 Leita þu Sjrergriefning^r þína Syn
 nda

Gud Madur eige að gífra
nda hía Guðe/ z þorlifa þig við hñ.
3 Akalla þu Guð z bið hñ ad bæta
þier/ Eist z eirneð Samfunduna gíor
a Ban þyrer þier / eþ þu ert hēne so
nabagur/ þad verde gíort.

4 Síe Læknareñ þyrer Nende / þa
þoractia þu ecke Lækningena.

5 Vilie þier ecke batna / z Gosten
liggur samt a/ þa fordast ad vera oþo
lenmodur/ láð heildur með þolenmæde
huad heilst a vill ganga.

6 Næþ þu þa Tru z þ Traust i þñ
nu Míarta/ þuorfu veykur sem þu ert
z huad sem a geingur/ ad þu síst Gu
ðo æstsamlegt Barn.

7 Freiste þñn Andstotest i ein mæta
eda añañ/ þa stattu hñ i mote stadfa
stlega með Guðs Vilde z Truðe / og
mun hñ víska þra þier.

8 Síe þñn Slúd kómen/ þa gíeþ þig
þolenmodlega z líuslega þar til.

9 Eñ ef Guð DRÖttin bæter þier/
þa verstu hñ að Míarta þacklatur.

Dros

DRÖTín mín Jezu/geymdu mig þ
brændu z ovissu Dauda / z læt mig
eðle deyja i mánu Synda / gief þu ad
eg Dag z Nott hure vni mína Daud
astund / z sie a húsríll tjáma reidubuea
med safire jdran / sterkre Tru z stodug
re Bon / so ad eg mætte sofna i Fride /
þegar þ er þín Vilie. En þ þier lá
far / ad Effkams ostyrk / Gott z Síuf
dom skule eðle lífa / Sia þa er eg þier
Eg veit þu ert so godur z Siæsturð
ur / ad þu lætur eðle onnad yper mig
Toma / en þ mier er gagnlegt til Salsu
htalpar. Beit þu mier þ / ad eg hage
z stícke mier ríttilega / z sie þolenmo **Joh9d**
dur / so minn Síufdomur meige verða
þier til Dyrdar / Amen.

Gegeðu líofar þ mier þær nðu Greiner sm **11**
þu þræmsetter / so ad eg lære ríttilega hugen
z eg eige mier ad skíða / a míne Gott' sæng.

3

Dyrst þalltu Sál mín hura vel vni þ
ad láta so þ Dauden sialpur er Kaup
z Verfalaun Syndarellar / so eru og
N við allar

Guad Maduren eige ad gigre
 allar Gotter/ straff z Kessing Guds/
 huar mǝ hǝ vittar vor/ Syndakka veg
 na. Brest þu Scál mǝn ecke ept^r þǝ
 Bantruudu Neimsins Sonum/ þegar
 þr verda siuker/ þa er þra Nuxun/ ee
 þe aǝad eǝ vǝ siǝ Uviǝning z Giedrast
 Adrer huxa vǝ eitt z aǝad / huar af
 þeir hapa mǝst fǝ siǝ Siukdoma/ Ne

Jere. 1 Spǝmaduren seiger / Þǝn Zǝstǝ og
 Nreckunse hefur skulderna / ad þu ert
 so straffadur / z þǝn Dhlþone vellour
 þui ad þu ert so refftur/ so ad þu siǝer
 z reyner þad / huxoria Sorg z Neyd
 þad epter sig leider/ ad yfergiepa sinn
 Gud z **DRÖTIN** / z ottast hǝ ee
 þe/ seiger **DRÖTIN** Als heriat/

38. Eiaub Syrach seiger z so/ Quor hǝ syndgar
 þ Skapara sǝnum/ sa tiemur vnder
 Lǝfnarans Nendur.

Neyr þu þ mǝn Scál / z huxa vel vǝ
 ad þegar Gud vill giora nœkud/ z sǝ
 fia off heim/ þa þiena aller Muter og
 Ricta sier þar til/ s hǝ vill vera lanta
 so er

3 synnum Siukdome

so er z i þessu efne / Þegar vier Mætti
erner vilium ecke / eða kustum ecke ad
þeckia Siukdomi Salsna vorra / þa le
ggur Gud Siukdom vppa Lífamañ!
til þess / ad vier skulum hysa um Sæl
er vorar / z giora Idran z Yferboof.

Ja mæn Sæl / eins z Þorneñ forþi
ena Bonden / miz skjñu Þillstap z A
virðingum / so forþienñ vier Xepsinge
na z Siukdomenñ miz voru Syndum.

Eñ Drottinn / ef ad þu villder so opf
vitta vor / z repsa off s vier vilium til /
þa mundu vier ecke eina halpa Stund
heilbrygd vera / Eñ allt giorer þu til
þess / ad vier skulum ottast þitt Nafn.

Opisñis hirtur Gud þau saklausu
Born / so ad þm gomlu skule suðda /
og þat med til Idrañar vppuekñast.
So siet þu mæn Sæl / ad Gott z Si
ukdomur / er lifa s Sendebode Guds
til vor / z sem Amisñingar mabur / bið
aðe off ad laeta af Syndunñ / z giora
Idran / so vier skulum ecke forðiarfast
i vorum Syndum.

Guad Madur eige ad gígra

Ek gíet ad mín Eal/ hútsu at
hugalauser Meñ lipa / Neimenū/vel
flester/ ím önguafi Kross/önguafi Et
uðdom hapa / þeir hirda húke um Gu
ds Ord nie N. Sacramenta/ þr gley
ma Truñe a Jesu Christu/ z Bena
ökallenu. So ad þra Ealer eru stad
dar i storum Boda. Þu þess midur z
Faderen typtar Barning/ þess öhlydnar
a z öþlátsamara verðr þ. So geingz
þ til með oss/ Þess betre Neilsu z Vel
geingne Meñ hafa/ þess at hugalaus
are z hirdulausare verða þeir.

LUC. 21 **Þ**Öttin Jesu Christe/ þier ligg eg
i minn Siukdome/ vitande ad þ er
psa. 21 þin fódurlegur Vilie. Þu ef eg kafi
eðke ad missa eitt Nær af Nofde mien
can þans Vilia/ þa munde eg eðke ha
fa mist Neilsu z Neilbrygde/ ef þu he
fðer eðke viliað. Sia þu min Gud/ þu
psa. 39 hefur nu so tilreidt mig/ z þu villt ha
fa mig. Og so sem þu i þisse Kuml z
ps. 119 þánu / varst ad sia Madur enn eðke
Madz/ so hefur þu nu gíort mig þier

í þan

læst. DRÖTti / þegar þu tpytar
 Mætti sína Synða vegna / þa forta
 rest þíns Frýðleiks / so þ eren af Mól
 eda Motta. Eg þacka þier þína Ref
 singar hpyting / miñ Gud / eg er viss vþ
 þa þ þu müt lata mierz þta ad godu ve
 rda. þu DRÖTtiñ elskar Mættina pro. 27
 z Slog elskarás eru ætíð god z gagn Rom. 8
 leg / þar þ veit eg vüft / ad þesse minn
 Siuldomur mune mierz þ bestu verda / apo. 5
 Þuiad þuoria þu elskar / þa agar þu. psalm.
 þar þ er mierz þ gott / ad þu tpytader 119.
 mig z htrter / z lætelæctader mig / so ad
 eg lærde ad þeckia þñ Rietinde. Ni
 alpa þu mierz miñ Gud / ad so leinge þ
 eg life / þa læde mierz ecke vr misse þsse
 þinn Tpytanar Bøndur / so eg væcte Job. 5
 mig vid Synðene / vppa þad mig hen
 de ecke þad verra er / Amen.

2

I ariare Grein / mñn Sæl / Mz þu
 þu merker z lærer af þessu þñn Siul
 dome Enkamās / Quorsu ad þñn Sæl
 er siul i jdráarlepse / þa sia þu til z lei
 ta þar

Guad Maduren eige ad gígra
 ta þar við af öllu megne / ad hun mæt
 te heilbrygd verda. En Sælarenar
 heilbrygde / er ekki aðnæð en son Jðran
 z Yferbooi / med riecttre Tru a Jesum
 Christu / þ hvaria þu þær z edlast þ
 gicpning Syndana / z hefr Maduga
 Jodur a Nimmu / þt þ Truna forlæst
 Rom. 8 ast þu við Gud / z verdur þ hñs Augli
 te Riectleatur / z hñs so Frid z Fagn
 ud i þíne Samvisku. Og med þessu
 mote verdur þan Sæl heilbrygd / þu
 rsu veykur z siukur þ Lífamenn er.

GG jata z medlíene þ þier / mið DR
 DZ In Jesus / mð sundurknoðud
 u z sorgfullu Niarta / ad eg hefe þess
 an Siukdom med mynni Syndu þorpi
 ent z verðskuldad / Og þss iðrast eg nu
 af öllu Niarta / ad eg hefe stngt þitt
 guddomlega Velde / z komed mter sia
 lfum i slæka Neyd z Olucku. En eg
 treyste þar vppa / mið DRottin / þu
 muner ei forsma Sorgfullt z sundurt
 147 . eigned Niarta / Wið DRottin / Alíttu
 mig Aluman / z græd þu mitt sorgfullt
 Niar

Marta. Fírengief mér allar mínar sy
 nder/z hreinsa mig af öllu Misgjör
 ningü/nú huorü eg hefse þína Xeiðe
 vppuafed. Þóttu þín Endurlaus
 nare/þu ert so hugguansamlega talad
 til hins Limafalls stuka i Gudspialle March 9
 nu/huggadu so mínna Sál/z læt mit
 Marta heyra þetta huggunar Orð þi
 tt/Vertu hughraustur Sonr míni/þi
 er eru þáttar Synder þigiefnar. Þó
 Quorsu huggunarsöm og líusteg eru
 þau Orð i mínu Marta/Quorsu sæt
 lega endurlífsga þau Líf og Sál/og
 Bein z Merg? Já min Gud/Þære
 þitt heilaga Orð og þín Næðarþull
 Þyrerheit eefte mín huggun/þa fyrer
 þærest eg með öllu i minne Eymd. En
 nu true eg/z veit viffelega/ad fyr þig
 z i þínu Nafne Nerra Jesu fæ eg fy
 rengiefning allra mína Synða/z er i
 Sæte kómen við Gud/z verð Erfingi
 cilþratar Saluhjálpar.

Guad Madur eige ad gígra
tífi þífi Gud/ z bidia þá ad hialpa þí
er z gíora þí gheilan/ Putad so talar
Syr. 38 Syrach. Son mífi/ þegar þu verður
siukur/ forsoma þí ecke/ heilð: bíð þu
Drottífi/ og mun þá gíora þí gheil
an/ Lat Kríkusofnudefi bídia þí þíer
Matthí til Guds/ Þu so selger Drottífi/ Nu
18. ad þú tucir ap þúdur verða samtakande
a Jorðunne/ huad heilft þú þeir vílía bí
dia/ þú skal þeim veitt vera af mínum
Fodur a Himmí/ Þuad hvar tucir ed
a þírf eru saman komner í mínu Na
þne/ þar er eg midt a millu þeirra.

Rom. 8 Nu ef þu ert so vepkur/ ad þu gíetur
ei beded med Rúnenní/ Þa lat þána
Andvarpan vð ganga af truudu Níar
ta/ Þu hún er sterk z Kráptar míf
el/ z er ofeigianleg/ z lætur ei ap/ fyr
est Drottífi lætur þar til z hialpar.
Jesu Chríste mífi Endurlausnare/
Þífi Sendebode/ þesse Siukdomur
er til mán kómen/ z samfíer mig ad gí
ora Jðran. Gía/ mífi Gud z Drott
ífi/ Eg meðfíer þána Gíæstu/ er hly
ðenn

den/ z syn miet til þæn. Og lat koma
 arian Sendeboda til þæn aptur / s er
 minna fatafa Bæn/ og Anduarpan.
 Forsma þu esse minna Grætbeidne/ z
 lat minna Anduarpan koma þ þig. sic
 þ þagelegt þænu Nafne/ z ep þad er
 miet gagnsamlegt ad eg life/ þa reyo
 þu mig vpp/ z hialpa miet/ so eg fac
 Neilsu z Neilbrygde ad nru/ med Ch
 ristelegu Framperde/ allt til Dauda.
 En sic þier þagelegra/ ad eg skule nu
 enda minna Lijpdaga/ þa gicp þu miet
 saluga Burtfarar stund/ z kom snart
 min DRÖTti Jesus / z tak minna
 Sæl i þænar Nendur/ Amen.

4

I fiordu Grein/ min Sæl/ þa er þi
 er lopad ad leita til heyrelegra Lætnin
 ga/ Þui so skrifar sa vasse Madurefi/
 Lat þar næst Lætnarafi koma til þæ
 n/ Þui Gud hefur skapad Lætningen
 a/ z lat hæn esse fra þier/ a medan þu
 þarst hæs vid. En þ er þier þorboded
 min Sæl/ ad leita fyrru til Lætnaræs

Syr. 38

Guad Maduren eige ad gífra

1 par. 16. eñ til DRÖttins/ So giörde Israels
Kongur Alsa i sijnü Siukdome/ par þ
gap Gud engua Blessan til hñs Læf
ningar/ z hlaut hñ þui ad denia.

2. Leita z ecke þra Læfninga s þbodr
ar eru/ z leita ecke ræda hia Salldra
mönnun/ Afguda Þienurü/ eda þm s
fara med Rwner/ Ristingar/ Særing
ar/ eda adrar vanbrufaner Guds N.
1 Reg. 2. Ræfns/ Þui so giörde Israels Kong
ur Ahasia/ z leitade Ræda hia Afgu
de þeirra i Ekron/ sm hiet Belsebub/
Par þ liet DRÖttin seigia so til ha
ns/ Er þa eingest Gud i Israel/ ad
þu þorst ad letta Ræds hia Belsebub
i Ekron? Par sýrer skaltu ecke fara
ap þisse Sæng / a huorre þu liggur/
hellour skaltu Dauda Denia.

Þacker giöre eg þier min DRÖtt
in Jésu Christe/ þu besta Læknare Sa
lar minnar/ ad þu þesur þeñe hialpad
z hana þreinsad ap Syndönü/ z þes
ur endurnært og lifsgad mitt Martal/
mz Læfningu lifande Nuggüar. Eg
bid

bid þig Skapare allra Muta / gief þu
 Blessan til þessarar Læðningar / s þu
 hefr Skapad. Drottinn ef þu villt / þa
 kaff þun ad verda mior til Heilsuðstar
 Ef vilier þu eðke / þa skobar þu mig
 eðke þar. Mitt Gud / hier er eg / gisr
 vid mig so s þu villt / z huad þinnu Na
 sne er til Lofs z Dyrð en mior er ga
 gnlegt / til Enfs z Galar / Amen.

Matth
8.

5

I sifitu Grein / minn Galt / þa sia þu
 vel z vandlega til / ad þu haper Polen
 mæde i Siukdomenum / z ad þu bidier
 Gud ad þorda þier Opolenmæðene.
 Þad er merkelegt (seiger Spæmadur
 en) ad vera Polenmodur / z vona vppa
 Nialp Drottins / þi Mvstun ha
 ns er husn Morgun ny / z hñs Tru
 leike er mifell.

Polem
mæde er
ebla D
omst i
Siukdo
menū.

Garm.
3.

Nuxa um Lausnara þinn Jesu Chris
 tū / z fylg hñs Spierðæne / þa sier þu
 þínu Polenmodur hñ var / i allre sifit
 Þinn z Þinnu. Ja ad vñssu minn Galt /
 Giordu so stñ sinna Borneñ plaga ad

I v

gisra

Guad Madur eige ad gígra
gígra/þegar þú er í út í Nafde/þa fo
ma þau z klaga þ þ síne Modz/tafsta
siet í heftar Kíolltu/z bídía hana siet
Pfa. 33 ad hialpa. Eins lífta ber þier ad gí
ra/mínn Gál/klaga þína Neyd fyrer
Gude / z tafsta þíne þrepngiande Ma
udspn í hús Skaut/ z bít þolenmood
lega/epier hús Nialp z hiasfod.

Barastu vandlega ad vera opolen
modur / þt Opolenmæde spíller vllu/
stygger Gud/ hínðrar Bænaafalled/
z gíorer Gottena þu þyngre/ s hun
varet leingur. Polenmædeñ er eitt he
ilnæmt edla Blomstur/efi Opolenmæ
de er Ettur Níartans.

OXDittá Jესus/ Taf fra miet z af
ma þu z applana ap mínnu Níarta
alla Opolenmæde. Vardueit þu mig
alla tíma/z læt hana ei þa Makt z
Bald yper miet/so hun gíore míf Kr
off þyngra. Eñ planta þu þa agla
tu Polenmæde í mitt híarta/ so ad eg
Epterdæme þínu fylgie/læde allt þol
enmodur z þeigiande/z vænte z vone
þíff

þíkar Nialpar. Enu þu Stundargla
fenu/laet þína Nialparstúd koma/þe
þín stund er sa ríette tímeñ. Gief þu
ad eg hape oruggua Þon/ z vást **Tr: Cor: 3**
unadartraust a þier/Þu ert trær z me^{10.}
rður/ z lætur snguafi verða freistadañ
fram" en hñ er mögulegt ad láða. So
laettu nu **DRÖttin** Jesu miñ Kross/
miñ Siukdom fa þa enda/sem er bæ
relegur z láðanlegur/ Eg veit **DRÖ**
TTin þu lætur so stic/ Amen.

6

I siottu Grein miñ Sæl/ ef so fellz
til/ad þín Siukdomur varer leingur/
enn þu hefur meint/ þa hupa eðle ad
DRÖttin hape þ" þ gleyme þier/ Ne
ldur skaltu þ vita/ ad i midití Krosse
num z Siukdomenñ/ertu Guds Barn
elskulegt/z Erfinge eilíps Lífs. Þui
so sem þ er onasturlegt z omögulegt/ **Esal. 49.**
ad Modur gleyme sínu sífu Barni
so er þ omögulegt/ ad Nerran Jesus
gleyme þier/þe hñ hefur skripad þig
oppa Mendur sínar. Ja ad vástu miñ
I vj Sæl

Guad Madur eige ad gígra.

Jer. 31 Sál / þess siufara s Barned er / þess
meire z skarte er Modureñar æst z el
sta / z þess meire er hestlar æstúdan þu
ad þiona / z þu til goda ad gíora / Gi
no gíorer Drottinn Jesus við þig / hñ
gíepur þessa Nuggu i þitt Niarta / og
seiger / Erstu ecke min dýrdarlegi Son
ur? z mitt æstsamlegt Barn? Þar þ
kíste eg i Þríoste um þig / so eg verð
ad vera þier mystúsamur / seiger Drottinn /
Og en i öðrú stad seiger Gud so
Psalm. So s Þadereñ mystúnar sig yfer Ba
203. rnafeðurnar / so mystúnar Drottinn
iñ sig yfer þa hñ ottast.

Minn Drottinn / z Endurlausnare
godur / Eg klaga þ þier minna Me
yd / z þ min Siuldomur vill so leinge
vara / Eg bíð þig z grætbæne / þu eilíf
fa Orð Godursins / þu sáñ Gud z Ma
ðr / þu Nugguarsæ Raudhialpare / se
nd þína Nuggu i Niarta mitt / ad es
alla tíma / z i míne stærstu Nend z ba
udans Angist síe þitt Barn / i þínum
Nondu z þínu Þadme liggjande / Lat
þitt

þitt Myrkunar Andlit / einþ háfa Au
 ga a mier. Ad vassu míð Laufnate / þa
 þu hieckst a N. Krossi / leidst sára
 Þátt. z Þáttu / Sman z Spott / z va
 rst ap öllu Skiepnunum yfergiefen / þa
 varstu samt Elskulegur Sonur þíns
 Minnesta Fodurs. Þegar þa gode Jo
 seph laa i Myrkua skofu / z fornarni ei Gen. 45.
 nokkra máhlega htaly / þa varstu mæ
 þm / elskader hñ / z frelster hñ i riets
 an títma. Þegar Stephanus var wt
 leiddur / z Steinarnir þuku um Eyrú Act. 7.
 a hñ / þa hafder þu hñ samt fíeran /
 lieft hñ sía þig / so hñ med gladuæru
 Maria kallade vpp z sagde / Sía / eg
 síe Minnaa opna / z Mássins son stá
 dāda til Guds hægre Nādar. Þa Las Luc. 15.
 sarnus laa þ Dyrú hins Ríða Mans /
 z eingefi vllde gista hñ til goda / sa
 me voru þíner heilager Einglar i fri
 ngum hñ / toku Sál hñs / z báru ha
 na i Abrahams skaut z eilífa Para
 dís. Míð Gud z míð Noktíð / eg er
 fíð aumeðassarnus / hie ligg eg z flap
 I vñ þa a

Guad Madurek eige ad gíðra
 þa a þín^u Mýskū^u Dyr / mǫ míkíe bon
 z Anduarpan. Míog þung er nu Ne
 yð mǫn / z eðke er Gottín líettbær / Eð
 þa veit eg víssulega / z þar um hept
 eg Bíttnísburd hín^u N. Anda j Míar
 ta mǫnu / ad þu munir eðke pþergíepa
 mig. Mott z Dag eru þín Augu op
 en yfer miet / Eð er þitt Barn z Erf
 inge eilífs^u Líf^u / Þar þ vertu með mí
 er j þessare míkíe Neð^u / þu gíetur þrel
 sad mig / z láted mig til heidurs vða
 bæde þessa Neíns z afíars / Amen.

Psalm.
 91.

Treístei
 ng^u Sa
 tans.

7
 J síoundu Grein / Sál mǫn / þa vertu
 víðbwen / þt Satan forsomar síg eðke
 hañ mun með sǫnnū Þufundfollðū Bít
 elum z Brögðū / gíðra þier mǫr^u / z
 sœra Míarta þitt með sǫnnū eððlegum
 Skeptum. Míet eru eíngenn sǫr^u Næð
 eñ þau / ad þu gíeper þí^u eðke með þín
 um Orðū eða Nýxonum / j nockra Dít
 sputeran eða Orða fast víð hñ / þt hñ
 er þier pþerflokur / þu hefur eðke víð
 hñ mǫ þínū mætte eða Mægne. Nýg
 leid

leid þu huad stiede vora þyrstu Forð Gen. 3
dra Adam: z Evu/ þau vridu þ hñs sl
ægd aumlega z færlæga suikni/ þa þe
gar þau voru Syndalæus/ z hœpu al
la sǫna nœtturlega Krapta ospilla/
Huad mein þu þa ad eini fatæki synd
ugur Madz mæle magna hñi j mote z

En huxa þu vm þini Lausnara Jes
um Christu/ z hugga þig fyrst vid þ
ad hñ vard ap Satan Freistadr/ vafi
Sigur a hœnum z hñs Freistingum/
Þessiann Sigur hefur hñ þier gíped
so ad þo Diosfulli være myklu slæga
re z sterkare en hñ er/ þa mun hñ all
drei þig fella. Þar næst hugleid z haf
j Wíste Epterdæme þíns Lausnara/
huornei hñ mætte Diosfenum mæ Gr Math
einum gudlegs Ords/ so ad Satan va 4.
rd ad vǫflia. So skaltu z láfa gíora Ephe:
laf þier j Mendur Sverd Andans/ sñ Jacob
er Guds Ord. Þg slattu Diosfenum 4.
j mote/ skadfastur j Truie/ þa mû hñ
vǫflia þra þier.

z Nu ep hñ blæs þier j Þriost þessa
I viq te hug

Guad Maduren eige ad gígra
re Nuxan/ z seiger/ Þánnar Synder er
u meire/ en ad þier meige þær þgiefn
verda/ Þa sta þu hñ med Guds Orde
z seigdu so med hærre Raddu/ opt z o
stalldan/ Þu lygur Satan/ Þt so sten
dur skrifad / Hvar Synden er ordenn
meklug/ þar er Ræden Guds myllu
Ræftugre z yfergnæpanlegre.

Rom, 5

z Ef hñ seiger/ Christi Forþienan
fiemur ecke þar vid þig/ þu ert ecke af
tölu Btvaldra/ þa seigdu so/ z læt ei
ap/ Þu lygur Satan/ Þt so talar mist
Endurlausnare Jesus/ Romed all' til
mijn/ þier s erfided z erud þreytter og
þiæder/ eg skal endurljffga ydur. Os
i Cor. i sdrú stad skendur so/ So s aller eru
dauder i Adam/ so munu aller lifande
verda i Christo.

match
ii.

z Cor.
15.

3 Ef hñ setur þier þ Nugsstöts Au
gu Guds Reide/ huorsu þung z grífi
þun sie/ þa læt ecke af ad suata hñ a
þeñan þætt/ So elstade Gud Neimen
ad hñ gaf vt sín Son eingieten/ so ad
aller sem a hñ trua/ skule ecke fyrer
farast

Joh. 3

farast / heildur hapa eilíft Líf. Og Rom. 5
 en stendur skipað / þú prýðir Gud
 hán Ríðerleika til vor / að Christ: er da
 en þú off / þá vier vorum en nu syndug
 er. Og en seiger Christur / Fader þú Jch.
 elskar þá / so sem þú elskar mig. 10.

4 Syni Satan þier Heluðte oped /
 þá hapa Guds Ord sm ánan Skildd
 þú þier. Sonur Guds hefur þar þú birft 1 Joh.
 að hán nidur briote Dofulsins Verk. 1

Og i öðrum stad / Eg vil (seig' Gud)
 lesa þá vr Heluðte / z vr Daudanum Psal. 13
 skal eg prelsa þá (þá mig trúa) Dau
 de / eg skal vera þín Danc / Heluðte eg
 skal verða þier ein Plaga.

5 Ef hán setur fram veykleika Tru"
 þínar / þá suara hán so / DRÖG
 in mun eðle med öllu sundur bróta Psal.
 veykã Rer / z líft loganda Rucif mñ 42.
 hán eðle vístæka. Og i öðrum stad /
 Sorgpulle z audmíkt Niarta / mun
 Gud eðle þyrerlíta. Psal. 36

6 Ef Satan seiger þá en / þú gies
 ur eðle Gud beded / þá suara þú honn
 so / þá

Rom. 8
Quad Madur eige ad gista
so/ Pa lán eg ad anduarpa/ z eg velt
viffelega/ Ad mín Anduarpan er öm
rædeleg/ z þreynger sler i gignu Skp
enn.

Isaia
49.
7 Seigie hñ so/ þín Kross z Siufdo
mur er langvarande/ Gud hefur gley
mi þi/ þa seigdu so/ Ká Modureft ad
gleyma sñnu Barne/ so ad hñ síae eðe
aumi a Averte sñns Kuidar? Og þu
hun gleyme þui/ þa vil eg þu eðe þi
er gleyma/ seiger Gud. Sia/ A mín
ar Mendur hepe eg þig skrifad.

psalm.
17.
psalm
73.
8 Seige hñ/ þu ert Fatakur/ aumi
z vesæll/ z ap öllu yfergiepen z forsmi
madur/ þa suara þu so/ Fader z Moder
yfergæfu mig/ en þu Drottinn toltst
mig ad þier. Item/ Eþ ad eg hepe
mín Herra Jesum Christu/ þa hirde
eg huorke um Nimen nie Jord. Þu
Líf og Sæl vanmegnist/ þa erstu þu
Gud alla tíma mín Huggun z Slut
skipte míns Niarta.

xpoc.
14.
9 Eþ Satan seiger/ þu hlýtur ad de
þa/ þa suara þu/ Quad um þ/ Eæler
eru

tru Framlidner s; DRÖttne beyta.
 10 Seigie hñ/ þu vður fordæmðr/ þa
 suara þu diarflega/ þu lögur Satan
 þi skrifad er/ að aller s; trua a Nerran Act. 10
 Jesum Christu/ þr skulu ecke fordæm
 der verða/ heilðr hapa eikist Lif.

DRÖttin Nerra Jesu Christe/ þu
 völduge Yferuinare heluðtis/ z all
 rar Maktar Andskotans Ríkis/ styrk
 þu mín Bepfleitka/ með þánu N. An
 ða/ so að eg nae að i klæðast Nerklæðu Eph. 6
 Guds/ þegar su illa hærstasama stúð
 en klemur. Gief þu miet i mýnar Mía
 rtans Nendur/ Skiold Truareñar.
 Settu vppa mig/ Malm N. Bonar/
 z gief miet i mitt Míarta Suerð þáns
 Orðs/ z i mín Músi/ so að eg giete ri
 tta moðstöðu veitt Döfkenú/ z kúne
 að veflökua öll elldleg Skepte hins
 Prestuissa/ z vel vtrietta ölla Mlyte/ z
 na vñ sáðer Sigrenum/ Amen.

8. z 9.

I Attúdu z Minndu Grein/ þa skall
 þu Gæl mín hura vñ/ þuorn Enda
 R q þinn

Guad Madur eige ad gígra
 pífi Siufdomur vilie hápa. Siacr þu
 ad þínur Lápsdagar eige ad háfa ein
 enda/þa gíep þig Gude i Balld þol
 enmodlega/z þipala þána Sam a hu
 ortu Augabragde hím i Mendur/z seig
 þu með fullu Trunadar traust/ Ja
 anduarpá þu af öllu mætte/ **DRÖT**
 in Jesu/ medtak þu mín Anda. Þa
 ertu vissulega hialplegur/ z eilíflega
 Saluholpen.

Act. 7

En ep **DRÖT**in reiser þig vpp/z
 gíef þier þána Neilsu/þa vertu þak
 laatur alla Daga Láps þíns/mz Þid
 um z Berku/ z far ecke so þ þeir sem
 verre eru epter en madur/þa þeir háfa
 siuker vered / Nuxa heildur um þ Þid
 þ **DRÖT**in talade vid þá þ Karla
 gur hafde vered xxxviij. ár. Nu ertu
 orðefi heill/sia þu til þu syndger ei op
 tar/so ad þig hende ecke ariad verras/
 Fall a Knie z þid Gud optlega af Mi
 rta/seigiande.

Joh. 5

Þacker gíore eg þier Almattugur
 Gud/ad þu so fadurlega hefur vítiad
 mín

mín med þínni Tryptunar vende/ veg
na mína Synda. Já Drottinn/ slupst þu
er mierz þ/ z þ godu var mierz þ/ ad þu
lætelaðfader mig/ so ad eg lærde Ríett
inde þínn. Því hura eg a míne Gott
ar sceng / so s þínn Þienare Ezechias psalm.
119. Esa. 38
Rongur/ þa hñ sagde/ Nu eru máner
Dagar vte/ þa eg hugde þo leingz ad
lipa/ Nu mñ eg eðe lífta leingz. Með
ena/ z ei hñ þeim vera/ s sñna Xpe lí
fa wt/ þu sláttur mína Xfe/ so sñ þa
Þesur er nidur storeñ/ z endar minn
Dag cadur eñ lúðldar.

Eñ nu ste eg/ ad mín Gott hefur
eðe vered til Dauda/ heildur Gude til
Þyrdar/ ad þu mín Gud yrðer þar þ
þrífadur/ Þuiad þu hefur sled aumur
a mierz. Þu hefur gleyint mánum Gy
ndum/ z endurlápgad mig. Míog vel
hefur þu slípt vm vid mig/ og giefed
mierz Heilsu z Heilbrýgde/ þ Siufdomi
z vanheilsu/ hu þ eg þacka þier mín
Gud/ z eg þríf þig af öllu mána Ni
æða/ og losa þitt Nápn/ so leinge eg
lífe

Guad Maduren eige ad gístra
lífe/ ad þu hefur hrest mig við/ z gíef
ed mier Styrkleik/ so ad eg giet nu gí-
nged til þáns Næss/ z teked vara vppa
Satm. 1 Stylldu míns Embættis. Godgyrnd z
Gíæsta þá er þ Drottin/ ad eg er ef-
wtgiordi. So lengi eg lífe/ skal eg
mínast þíssarar Nirtingar/ oftast þína
teide/ z fordast ad syndga a mote þí.

Nialpa þu mier míñ Gud/ ad eg mæ
nyrie Neilsu/ verde einn nyr Madz og
take til ad hafa nýtt framferde. Gíef
psa. 34 ad eg alla tíma prísse þitt Nafn/ og
hæpe þína Lofgiord æfenlega i mínnu
Musíc. Styr z stíorna mier med N-
Anda þánnu/ ad eg so lífe/ ad þíer sle
Rom. 6 til Lofs z Dyrdar. Lættu mig allbrei-
lía mína Síme z Sídu Ranglætenu til
Nerstædda/ til ad þíona Syndkæ/ Ne-
ldur Ríettlætenu/ til ad þíona mínnu
Gude/ so ad eg synge þíer Lof/ so lein
psa. 38 ge eg lífe/ z prísse þig i þíne Samfun-
du/ Am.

V Cap.

61

Er ein Undervijsan / vñ all
ra handa Beralldelegar z Nolldelegar
Nuganer / sem einu eda öðru kñ i hug
ad falla / z sturla Masi opt og inðu
þegar þan vill stunda þar vppa / ad
deyia vel z Christelega .

En þegar Christen Maduren / ariadhugur a
sine Gottarsæng / eda endrarnar daglega / þa
hā hugar vñ sin Daudadag / þa skiedur þad
so / ad Masiins Siarta hrædest Daudan :

Dad er nattulegt / Sæl min / þo
Maduren hrædest Daudan / þt
vor Nattura var i vñdverdu ei Rom. 5
flopud til Daudas / heildz til Liffs / ad z 6.
þu skulde lipa eilifflega / en Dauden er
i Nemē kōen vegna Syndarefiar / z er
Syndarefiar Þionustu laim z refsing.
Ja ad vissu min Sæl / Liffa so s Da
uden er ein forspilling lifande Nattu
ru / so er lifande Natturan Dvinz Da
udans. Nu af þui ad lipande Nattu
rā Masiins elskar Liffed / þa eru eing
en vñdur / z ecke heildur nockur Synd
nie avstunat vert / þo Madz hrædest
Daud

Margra handa & uxance
udan z þordast hafi.

Alf slafu Lausnaranu Jesu Chris-
to/höfu vier merkelegt Epietdame/
huorsu ad hafi slafur hræddest z skilf-
dest vid Dauda/þi þo þúgar adrar fle-
ire Greiner til være hafs Angist"/N-
aðslu z skilfingar i Grasgardeni/þa
var þi ein Dröfot miz fleirum öðru/
ad hafi var saharlegur natturlegi Ma-
dur/z hafde alla Tegund manlegrar
Natturu vppa sig teked/Var þi þegar
Gud sem nepndest **OXDQD** z er
su öfurr Gudsdomsins Persona)a tām-
a z Stundu slækrar Daudans Angis-
tar/hugldest z samþykke söddan öm-
rædelega Nýðne/z liet söddan Plögu
Skilfing z Næðslu Daudans koma
yfer sin Enkama/ þa hefur þi þo sein-
ged til Syndalaust/z æn allrar Döf-
ekan"/ad hafs Nöld hafde ecke lyst til
ad deya. Og i öðru stad talar hafi so-
Luc. 12 Eg hlýst adur ad sata skíta mig ein-
re Skírn/Quorsu er mier þungi/ad-
ur en þi hun er frami komen?

Eg

Eg þacka þier mið liupe Laufnare
 Jesu Chrifte/ ad þu hefur ecke slapað
 mig til Daudans/ heildur til Lífins/ z
 hefur i Niartad. a miet/ ið þryckt gyt
 nd z elstu til Lífins. Eg bið þig ap
 Niartans Grufu/ þialpa miet ad mið
 ast/ z gleyma þui ecke/ ad Dauden dr
 ottnar yper miet/ Eyndasia vegna/ z
 tekur með þ seinasta Lífed ap miet/
 Gief miet þ þið N. Unda/ ad so opt
 sem Dauden stielser mig/ ad eg þa ve
 rde gramur Syndesse/ z hefiar Dvini/
 z hate hana z þordest/ so sem slapan
 Daudan/ þ yper mig er komest Eynd
 arefiar vegna/ z af Eyndessie. Og þi
 alpa þu miet/ so eg fyrer rietta z saña
 Tru/ verðe þier miðli Gude (sem er
 slasti Lífed) so samteingdur/ ad eg kyn
 ne ad þferuina alla Dgn og Næðslu
 Daudans/ z matte diarflaga z gleðele
 lega seigia/ Þo eg misse þetta Líf/ þa
 mun eg ecke deyia/ heildur lifa z þræsa
 mið Gud / Gief þu ad eg af Niarta psalm,
 stadfastlega true þui/ ad eg fyrer þig 119.

Margia Landa Lurane

Nesdingtan Eßßins/sic frelsadur fra
eilæfum Dauda/zimune fa z odlast ei
last Eßf og oendaniega Samuhialp/
Am.

2

Peir Meñ pihast sem hapa stora porleingins
epee Daudanum/Luad a ad hallda þr um?

Bast er það/ En hier er þ vel merkt
tanda/ ad tueggia handa Meñ eru þ
sem Daudans ofka. Bantruader Nei
dingi" z ogudleg Niortu/ofka sier Da
uda opistis/ en þ steds af Dpolenma
de/ z vegna storra Narmkæla/ þegar
Gud straffar þa vegna sína Syna z
Glæpa. Þuiad med þui þeir þeckia ee
te Gud/ z hafa ongua saka nie riella
Tru/ sika þeir eeke þar ap Krossens
Muttelningu z Leyndardome/hellbur
oruenta þeir/ Murra z mögla i mole
Gude/ z ofka sier eeke ad eins Dauda
hellbur taka sig opistis sialfa af Da
guin/so sñ gjorde Judas/ Saul/ Achi
tophel/ z fleire adrer/meinande ad þr
vilie þar med glora enda a síne Kust
z Angist// en þa ed fyrsta koma þeir
riell

riett i eilífða Þáfi z Kvoti/ Hvar þá
Gud Minnestur Fader off vernde og
varðveite/ Amen.

En Guds Börn/ þau ofta Daud
ans odrufðs/ z þótt adra Grein/ sem
er/ Ad þui meir sem þau þroast z var
a i Kyningu Guds/ i Trúfi z elstun
ne Christi/ þui meir leideft þeim þetta
auma Lífs/ anduarpa z þrenja eptir ei
lífú Lífe/ a hvortu Augabragde/ z se
igja mæ hinum N. Þæle/ Eg vil feig þú. z
en fara burt/ z vera hia Christo. Ad
væru/ Gud hefur þetta bifalad þm/ ad
bidia daglega z anduarpa/ seigiande/ Matth
6.
Eys off þá öllu jllu. Þui hiet með
þessu Þrofi/ bidia þeir eefte alleinafta
vm þ/ ad Gud vilie lensa þa z þreisa
þa fra öllu jllum hlutum skundlegum
til Lífs z Sælar/ heildur anduarpa
þeir þar vm/ z þa forleinger af Miat
ta eptir þre seinustu Endurlausn/ ad
Gud vilie gjöra enda a þessare dygðar
snaudre Þerollu/ edur z með Sælug
re Daudastundu/ koma z leida þa til
A vi eilíf

Margra Sanna Suxaner
eilífstar Nýgldar.

Nialpa þu mier DRÖTNA Jesús
ad eg ríttalega skillic heimuglegheit
z Leyndardö þíns goda Kross z þar vt
í stícke mier ríttalega/ z ad eg lære af
þi^r/ ad bera mitt DL. Þardueittu mig
so ad eg ecke ap opolenmæde ofke Da
udans/ eda sialfur tale af mier Lífed
þu þepr giefed mi^r. En þar vm bið
eg/ ad eg Dag fra Deige/ betur z betr
lære ad þeckia þig/ z ad styrkiast í Tr
uñe/ z Ást z elstu til þín/ meir z meir
so ad eg lære ad fyrerlætta alla Þard
nesta Nlute/ en ástunde ad eins þa
Nimnestu/ Amen.

Ma Madur með godre Samuiskur bíðia
Gud vm leingre Ljopdaga?

Nier vppa andsuatar S. Þall/ z
vill ad Chrístur skule alla tíma verða
af voru Lífsmá lopadur z dyrdædr/
huore þ skiedur þ Lífed eda þyr^r Da
ppil. 1 udan. Þuiad (seiger hn) Chrístus er
mitt Líf/ z ad dena/ þad er mier Ávi
singur. Þuiad í Nollenu ad lipa/ þi
enar

enar meir til að spna Aðort/so velt eg
 ecke huort eg skal kiosa/puiad huortu
 eggia sturlar mig storlega. Eg hepe
 girnd að vera hia Christo/huad eirn
 en er myklu betra/en hitt er myklu na
 uðsynlegra í Nollidenu að bláfa þ yd
 sakar. Þar vppa freystande/að eg mu
 ne bláfa hia ydur / z vera ydur ollum
 til framfærðar / og til Truarefnar
 Glede.

Nær heyrer þu minn Gæl/að huort
 lueggia hepr S. Þall í síne/há lan
 gar epter Nafndene/z siet að þ er það
 allra besta/en þar jafnþramt/siet há
 að þ er gott þó há leingur lífe. Nafn
 er z so í þre von/ að Gud mune leing
 la háls Lífðaga/so að há kúne Gude
 z Mönnum leingur að þiona. Enn í
 huortueggiu Mæle þessu leggur há
 það til/að Nafned Jesu Christi ver
 de þrífad/huort heildur þ sietur þyr
 er Lífed eða fyrer Daudan.

Eins gjorde Ezechias Kongur þa
 Spámadurefi háðe af Guds Alfur Esaia
 R vñ sagt

Phil. 2

sagt hñ/ ad hñ ætte ad denia/ þa græt
hñ/ z bad til DRÖStins/ z Gud lei
ngde hñs Ljfdaga vin 15. Aar. So
lesum vier z/ ad S. Það varð harla
mög glæð þar við / þegar Gud gaf
heilbrygde hñs Þienara Epaphrodi
to/ husr ed daudstufur hapde vered.

Soðdan Dæmum skaltu mñn Sæl
epterfylgia/ þa geingz þu ecke a villu
Beige. Ef þu tæst ad þiona Gude z
vera þñnū Samchristnū til gagns z
Nyssemdar/ þa mættu vel bjóða Gud
ad leingia Ljfdaga þñna/ z gíefa þi
er heilbrygdan Ljflama/ z stýra þier
z stjórna/ so þu mættir verða eitt þæg
elegt Guds bēþære/ en legg þig þo a
vælle vnder Guds náðar samlegan vil
ia/ z vert alla Daga reidubvēñ/ nær
sem hellst ad falled Kiemur.

Acto.
17.

Æmmitugz eilífur Gud/ þu ert mitt
Ljff/ z mñn skúð star i þíne Mende/
þi i þier lipū vier/ z erū vier/ z i þier
ættarū vier off. Eg þacka þier af öllu
þíni Mætti/ þ þ/ ad þu hepr allt til
þess

þessarar Stundar/ giefed mier Heilsu
 z heilbrygdan Lífama/ Vit z Skyn
 z hefut sett mig til slæfs Kalls z Em
 bættis/ i hvortu eg hepe mætt þiona
 Gud/ z mīnū Sāchrīstnū Naunga.
 Mīn Gud/ þu þeckir mitt Mārta/ þu
 sīer þ/ ad eg vil giarnan/ z er reidubw
 en ad ganga trulega fram i mīnu Kal
 le/ z ei hef eg sūt nie prette i mīnu hē
 arta. Eg bīd þig/ ef so er/ þ er þier til
 Lofs z Dyrðar/ z mīer sīalfū til Sal
 argagns z goda/ leingdu þa Līpsstūd
 er mīnar/ læt mig en nœtra stund lif
 a/ z læt þīn N. Anda leida mig/ sīpra
 z sīorna mīer/ so ad eg sīe þar i stad
 en þier til heidurs z Dyrðar/ og lære
 ad ortast þitt Nafn/ æ betur z betr/ z
 Naunganum med Tru z Dýgd ad þi
 ona/ z tilreide mitt Mārta æ betur og
 betur/ til sārīrar Þóranar. En sīe þ
 so/ þu vilīer mig i burt falla/ z þ er mī
 er þ betra/ sīa þa er eg hīer/ læt mig
 þara z koma til þīn mīn Gud/ Verði
 þīn Vilīe æpenlega/ Amen.

K viij

Quad

Suad helkt skal hugen Mañ oppveia/ad hñ
giarnan z godviljuglega ap legge þea Kap?

Þad þyður su Nýðne/huoria vier er
um skálduger Gude ad veita/ þt vort
Líf þopum vier af Gude / þui hefur
Gud Makt z valld z godan Riett til
ad heimta z taka þ ap off aptur / Ein
gen Kiemt eda setur sig slafs i þeñan
Neim/z ecke kañ heildur nock: ad ver
a hier leingur eñ Gud vill/ Nñ lætur

psalm
90.

Meñena deyia/z seiger / Komed aptur
Mañafia Syner/seiger Moyses.

Eñ þ skaltu varast mñn Earl/þes
ar þñn Stund Kiemur/z þu skalt i þu
rtu para/ad deyia ogiargan/eda naud
ugur/eda þu mögler a mote þññu Gu
de/z seigdu ecke/ Eg hlýt nu ad deya
huort eg vil eda ecke / So giora þeis
vantruudu/s ongua von hapa/ z ecke
huga añad eñ um þetta Líf/þm mun
ganga so sem DRÖTTLIN seiger i
Gudsþiallenu/ Quor hñ elskar sitt Líf
sa Glatar þui.

Joh. 12

Eñ þu mñn Earl/ læt fram koma
þpter

Syrer þið Gud eitt hlydugt Hiarta/ ad
 lifa so leinge hñ lifkar/ z denia þa hñ
 vill/ Eas eckert villa þig/ eckert hindra
 þig ap öllu þu ẽ er i Neimenū. Þu
 skalt z hallda þitt Líf einstis verdt/
 hia þre ommædelegre Dyrð/ ẽ vid þig
 mun fram koma/ þa mun þad skie sm
 þið DRottifi mæler/ Nust hafi hat
 ar sitt Líf hier i Neime/ hafi mñ gen Joh.
 ma þad til eilífs Lífis. 12.

DRÖTtiñ Nerra Jesu Ehrifte/ sm
 varst so vilugz z reidubvefi/ ad lif
 da Þánu z Dauda/ z varst hlyden þs phil. 2
 durnū allt i Daudan/ Ja/ allt til Kros
 sins Dauda/ seigiande/ Fader/ ecke ẽ
 eg vil/ helldz so ẽ þu villt/ Eg bid þig
 mñ Endurlausnare/ Gief miet alla
 líma hlyded Hiarta/ so ad þegar mñ
 stúd er komefi/ ad eg giece mig þa vil
 iuglega þrafi/ z denie med líufu vil
 ta. Þu DRotten veist z þeck^r huorsu
 blingur z hræddur eg er/ Þier er ecke
 ofufugt/ ad Moll z Blod megnar þ
 ecke. Læt mig vera hlyden þánum hei
 laga

laga Bilja/ z ganga eptir þánni Fot
 sporum/ z gíepe Líf og Eml í þánnar
 Hendur. Miñ Drottinn z miñ Gud/
 þu allra liupaste Lausnare/ þu ert Gud
 z allt huad þu vilt/ þ er allt gott/ off
 til besta/ gíorer þu þ allt saman/ z all
 dret hefur eñ nu nœkt orðed til flátt
 ar/ sa sem vonað hefur vppa þig. Ni
 er er eg miñ Drottinn/ í þánni Myr
 unar Hóndu/ Líf eg þa lífe eg þier/
 deyr eg þa deyr eg þier/ z huort eg er
 lífs eða Daudur/ þa er eg þítt/ z all
 rei að eilífu munu láta mig Torign
 ast/ það eru vísseleg Sættinde.

Rom.
 14.

Þo er hjer gott, í þessum Zeime / z þágu er
 Verölduð/ z heñar þráttir er skímtleget/
 Lúgt er sa hjer vill eðe leingur lípa?

Þ

Þessa Báu syngia all Beraðdara
 Børn. Eñ þu mæn Eml/ flótt eðe
 flítt þier eptir Neimsins Plagid.
 Setg þu eðe/ þ geingur so til í Neim
 enu/ þra et hæn vane/ heildur flóttu
 þura/ Ad þessa Neims Mlaup lendar í
 Tob. z Heluðte. Þu vlet eñ Børn Neilag
 ta/ z væntum eptir öðru Lúfe / huort

Rom.
 12.

Tob. z

Gud mun gífa þm þ þ Trúste eru fle
 rker z stadfaster hja hm. En heyrdu
 huad Ritningeñ salar um Mlaup Ne
 imo þessa/z hñs Alþæpe. All: Neim
 ureñ (seiger S. Jóhanns) liggur i Ne Job. 5
 eckurðene. Og en aptur / Elsted ecke
 Neimeñ / nie nockurn þaß Mlut þ i Ne
 imenum er. Ep nock: elstar Neimeñ
 i þeim er ecke elsta Fodursins / Þut al Job. 2.
 li huad i Neimenü er / sem er Fpsn Mo
 adsinz / z Eyst Augnasia / z Munadar
 samt Lifferne / þ er ecke ap Fodurnü /
 heildur af Neimenü / z Neimureñ for
 geingur z hñs Eyst. En hvar sñ giv
 rer Bilia Guds / sa blifur eilíflega.
 Og en skendur i öðrum stad / Ganged Matth. 9
 ja um þ þraungua Port / þuiad þ þo
 ri er vqdi / z sa Begur er breidur / sem
 liggur til Fjordæmingar / z þeir eru all
 marget sem hñ ganga / En þad Port
 er þraungt / z sa Begur mior / sem leid
 er til Lappsinz / z þeir eru smær sem hñ
 finna (eda ganga.)
 Þar heyrer þu minn Gæl huad Neim
E g
sins

Amistegar þuxaner

LUC. 1

sins Hlaup er/ z hvar hñ hleypur/ z
hvar hñ lendar/ z athuga hvarsu siar
lagt þ er Beigenum Eäpsins. Afalla
þu Gud/ z bid hafi/ ad hafi forde þier
fra Meimsins hlaupe/ z greide heilbur
þinnar Fætur a Weg Eäpsins.

Jesu Christe miß Gud z DRÖT
iñ/ Lat vpp miñ Augu/ z kief þu
Niarta miñnu/ ad eg hlyde siñtū trule
gū Amisñingū/ z leidriette mig þar ep
ter. Miñ Gud/ þu veist hūsu ad miñ
Niarta er fast vid þeñan Heim/ z hu
orsu audueðlega þ lætur leida sig og
villa/ fra þñ þraungua Beigenū s li
ggur til Eäpsins. Satan er eefe ið
iulus/ hñ blæs vpp Niartans Eystese
me/ giefz Orsof z tilefne ad breyta iñ
a epter odrū/ z sitz vm mig a allar sið
ur/ ad hñ suðke miñna Saml z slæte ha
na burt. Miñ Endurlausnare/ lys þu
vpp miñ Augu/ so ad eg fife þñ veg.
Styr þu mi' mæ þinnū N. Anda/ so eg
fare eefe villt/ styrk þu Niarta miñ/
mæ Trapte Truareñ/ so eg stæde fast
a þñ

a þm þraungua z mioda Beigenū/og
læte hūke satt nie swrt/Neud nie Da
uda/þoma mier þar i fra. Og þo eg a
þm veige Eifed misse/eda verde i hun
drad styeke hoggueñ/þa hialpa þu mi
er ad eg yferviñe z fac Sigureñ/ St
ef þu ad eg bertest Kallmañlega/ z þ
Daudan þreyngne mier jñ til þjñ.

Sic þetta sem verda vill/Æñ þ hlytur ad ve
ra þungt/þegar Maðz þefur Gotz z þenñ
ga/Makt z Metord/Glaum z Glede/z þef
ur goda Daga/z skal skilla vid og be
yia þar i þra.

Þjst vill þad verda þungt/z ganga
hart til hia þessa Neims Sonū/þeir
ed ecke stunda nema þessan Neim/z hi
er þapa sñ Æfgud z Mañon i forge
ingelegum z hiegomlegum Mlutum/
so sem Sprach seiger/þu Daude/hu
ad ertu þeystur þm ð þefur goda Da
ga/z alls nægder/z lifer Sorglaus/
z husr ed Belgeingne þefur i ðllum
Mlutum/z er eñ vel Matheill.

Æñ med Guds Bormum geingur
þ til a allan Naatt/z ødruvjz/z ecke
er so

Margra handa Lurane

er þ þo hart/þui þo þau hafa Blessa
Guds/Golz z Þeninga/hapande Ne
idur z Metord stor/z eru niðstande La
ndfins Siæda/med Glede z Føgnude/
þa giera þau fler snguan Niagud þ
ap/festa sitt Niarta þar ecke vid/hef
dur þacka Gude/ nepta.riettelega Ei
gna sifia og Audæsa/ vitande ad þ er
allt veraldlegt/z heyrer til þessu Nei
me/ek er einstis vert þ Gude/z hura
japnan om Herrans Christi Ord/þ
hñ seiger/Muad stodar þ Maken/þo
Mar.8 hñ ætte allan Neimen/ek lide Skada
a Sælu sifne?

So skaltu z giera mñn Sæl/falle
þier Rikdomur til/þa elsta hñ ecke/
legg hafi ecke a Niartad/ Setie Gud
þig i eitt huort heidarlegt Embætte/
þa vert ecke stor nie drambsamz/ Nap
er þu Glede z føgnud/þa vert ei athu
galaus: Siæt ad Dæmā þra heilogu
Abrahās/ Isaacs/ Jacobs/ Josephs
Dauids/ Daniels. z et. Ja hura om
Christu siapan/z fylg hans Dæme/
Naltu

Nalltu Gud DXÖstin þín þá allra
besta/ Hósta z agiatasta/ þugga þig
við hñis Nád z Gíæstu/ z haf þína
Glede af þui einu sem eilæfi er z efor
geingelegt/ Þa kattu vel z með godu
Giede að vimbæra z missa allt þ aðrad
sem er veraldlegt z skundlegt.

Hjalpa þu mierz míni Gud z DXÖ
stin Jesu Chríste/ að eg fare so miz
þíssa Heims Gots z Þeninga/ Heidur
z Retord/ so þ vegfarande Nadr/ sa
að a Morgun sk þ burt reisa/ Lat mierz
Narta alldrzi mierz gírnað eñ mierz da
glegt Braud/ z marna Aluifku. Gief
þu eg síe til fríðs/ z lante mí' nægia lá
ted/ Þar dueittu mierz/ so eg gíore mierz
ei nokurn Míon/ eða setie Traust
þþa nokurn hlut forgeingelegan/ so
að þ gíore mierz hindran a míne Dau
ðastundu. Eñ hialpa þu mierz minn
Gud/ z hneyg þu Narta mierz/ að eg
kunne að vrelta þ besta Mústípte sm
ertu mierz DXÖstin/ mierz Endurlauf
nare/ mierz Smúhialpare/ z hafa fog
E IIIJ nud

nud z Glede alleinafta i pier. Sattu
mig verda i minne Gælu z Trufie dyt
darlegan/veglegan z gladan i þi^s/þa
þeþ eg gnog/ bæde hier fundlega og
afiars Neims eilifflega/þa giet eg vel
þþergiefed þeñan Neim / z oforhind
radur ftileft hier vid.

vij En þ er fætt/þegar Ronan miffes. fñ Mañ
eda þa Mañureñ verður ad læta epter Ro
nu z Þörn/Syrerftonarlijtel z þorftgdu
laus/eda þalla þra i Wymb þe
irra og þatæte.

Goddan eru höldlegar vantruarful
lar Luxaner/huar mñ Salan opt flur
lar Mañfins Niarta/ so margur fær
þar af ftora Meyd/adur hñ giefur fig
til frids/z lætur Gud ræda. Meñ rey
na z þad/ ad marger eru lætt bette eñ
Neidingiar/mogla a mote Gude/eins
z gjorde hñ þñ orielt/i þui hñ lætur
þa deya i burt/þegar þeir hafa mar
gt z miffed ad giora/z flet z fñnum til
gagns ad vfrietta. Eins z gjorde eñ
edasþoreñ Romueriare Caius/þa hñ
þapde i o Neisur vered Þorgmeiftare
i Rom

í Rom/ z sístíge ara að Aldre/ mög-
 aðe hñ í mote Eufusie (þ er í mote sñ
 nñ Gude) z kuadst líða oríett/ að hñ
 skulde deyja/ andur en hñ hefde súlgt
 ort allt þ sem hñ ætlaðe síer að gíora
 En Ríetturud Guds Borm bera sig
 ecke so að/ þau víta að ecke eru þaug
 Gud/ z ecke kúfa þau síalf síer forþo
 rgun að veita/ þau eru ei aðað en Rar
 domenn/ setter til þess að forþorga fyrer
 sínum/ so leinge Gud vill.

Og með þui að þaug hafa daglegt
 Trunadar traust/ a Almáttugñ eilíf-
 um Gude z Gudur/ þa alísta þau hafi
 alleina/ þífala hñ alleina með þullu
 Trunadar trauste/ alla sína/ Og mæ
 þui hafi tekur nu af þeim alla Rads-
 menstu z Bmhyggju Bustaparlagst-
 ns/ z allrar aðrar fyrerþíonar/ þa mu-
 ne hñ þm s epter lífa/ betre þorþorga
 veita/ en þau hafa hafi. Já/ hafi mu-
 ne síalfur vera þra Gader z Gofíre/ so
 s hñ vada í Ríttíngusie nefn' sig G-
 dr Gudurleysíngiaña/ z hialpara Ece-
 naña

psalm
115.

nanna. Gífti vottar dagleg reynsla/
ad Gíftur hapa opt betre Lælu eptir
þ þær hapa mist iðna meñ. Børnest
þa opifistis betur forsorgud eptir For
elldranna afgang/ þi Gud lögð ei/ hafi
sepur hærte nie syfiar. Nā hefur vin
ston yfer þm öllu s hns Nāpn ætall
a. Nā alqstur þa Eistelmotlegu/ bæde
a Nimmie og Jorðu. Ja ad vssu mñn
Sal/ hā lætur fataðar Gíftur z So
duclaus Børn verda/ þar þ z til þess/
ad hā læte sja z merkia sñna molu
Gíftu/ z ad sñna silt fœdurlegt z Gí
æfargæt Níarta til vor. Þu sja eina
er vðalltur Grundvølle/ z Traust all
ra æumra Māna/ ad Gud vill þm ve
ita fulla forsorgan z alla Nialp/ ef þi
ad eins vilia hā hapa z hallda þ fœdr
so ei sk nockr þar vm þurfa ad klaga.
ÞU Eist miñ Gud/ þu s mig hær
ur kallad til þrrar Gífttar/ ad eg
skule hapa Bæfaparlag/ forsorga og
sja þ Børn z Midium/ z ødrum St
ulda hñum / þu veist ad eg m:ð þine
Nialp

Nialp z Niasfod hepe þ giort/ þo þad
 hape veyflega til geinged/ þo hepe eg
 giort þ trulega eptir Megne z Mac
 te/ eg hepe fordast alla Odygd/ z giort
 þ þu hepur mter i Míne Stiect bifal
 ad/ med godre Samuifku. En nuz þu
 ad eg giet eefe leingz hapt vmhyggju
 nie Forsorgan i þssare Stiect/ þar mæ
 er eg siukur z veyfur/ z ligg nu vnder
 þíne Nende/ þa vil eg nu **ADZ** tiff
 þa þier þad Embætte aptur/ þu setur
 þar aþan til þa þier lifkar.

Míni Gud skule eg leingur lipa/ þa
 læt mig lipa Chriftelega z gudlega/
 reistu mig vpp aptur/ gief mter þa he
 ilfu/ vit z flyn/ ad eg siac betz þ en eg
 hefe endz giort/ mænna ad ariast/ z þíni
 forsorg ad velta/ en skule þta vera mit
 híd sýðasta/ þa verde þíni Vilie/ z gief
 mter þa saluga Stúd/ Mter er eg **AD**
 ottin/ þier bipala eg/ þier treyfte eg til
 þier gief eg alla/ smá z flóra/ Unge
 z gamla Vertu Faderen/ vertu Mod
 uren/ vertu þa riette Forstandare þra
 z vj z pest

Psalm
50.

z Fostre. Þu Domare z Fader Ekk
naia/z Nialpare þra fodurlausu/sia
þu til z lýt a þra Reynd myslūsālega/
þr Fatæker setia þ til þjñ/ þu ert Ni
alpare z Fader Fodurlausra. Ja mitt
Gud/ aumer z Raustadde eru þr/z
þfergtiesner / En haf þu forsorgan þ
þm/eg vil ekki falla i þitt Embætte/
þuiad mitt Embætte er nu þ/ad eg a
hærrer stundu/ hærriu Augabragde/
sic reidubwæst ad skiliast hær vid/z þi
fala mjna Gæl þier i Mendur.

Jesu Christe Sonur Guds/ þu hef
ur þine elstulegre Modur/so s munad
arlausre Ekkia/ skilad z gieped þitt
N. Johaem Gudspiallaman/ hefe
ad vera til verndar z forsorgunar/ vp
vektu z eitneñ einhuoria Godhiartad
a Meñ/mitt sorgpullre Ekkia ad ve
ra til goda/z hana ad añaast.

Ja Nerra Jesu/so s þjñ Modur he
fur reynt huad þad er ad vera Fatæ
Ekkia / so hefur þu reynt huad þ er
ad vera Fodurlaus/ þi þitt Fosturfad
er Jo

er Joseph/ hefur ei leinge lipað. Eð
veistu nú hvað Eðinnar eru/ z God
urleysingiarnir/ Za/ hvað ei þ þyir
þi' er huleð/ þu Martína ransakari
O Herra Jesu Chríste/ sem ortið er
eitt Godurleysinge/ regna allra almra
Godurleysingia. Þið bítala eg) Ne
ndr eðlun Godurlaus Börn/ þu mu
nt síð þ þið besta til/ so að eg z þau g/
muntú a síðasta Deige/ z eilíflega þi'
þaða. Veit þm þína Blessan/ z gi
ef) þra Níortu/ sanna Gudhræðslu/ En
kemuntú gief þu heilsu z Neibrygðe
z að þau mættu hafa chrístelegt z ar
legt framferðe/ Veit z gief þm þ sem
þeim gagnlegt er/ til Ljós z Elnar/
z varðueit þau þ öllu Bondu.

Þu mætt seigia hvað þu villt/ þo er Ljós
eð þu mætt z eilíflegt/ z allir vilja
sem leingst þu hallda?

við

Það er sattu/ eg hese þar rífe a mose
þu hefur z þier rímsanna Underráða
seinged andur. Ljós er að sönu eilífu
legt/ og ein Dyrmat Guds Gæfa/ og
L vñ cing

eingeni Skiepna er so aum z iðtel/ ad
hū verie ecke sitt Lāp/ z spirne ecke vid
Daudanū. En þu mæn Sæl mætt ei
elsta meir Lāfed en Skaparān/ z ecke
frammar ækta Gafurnar/ en þā s þær
hefur giefed. Þu mætt ecke þui gley
ma/ ad Christz hefur vðvegad þier eitt
aunad betra Lāf/ þ sūna N. Bppstign
ing/ þ" þu stalt med Christo cilāflega
lifa/ Og þeg" Christur verðz openber
(a sūdasta Deige) þa muntu z eirnen
med hūm openber verda i Dyrðene/ þ
er þad Lāfed sem er mptlu betra.

En med þui þu skolar so fast vppa
þia Lāp/ z elskar þad sama offrecēt/
þa hlyt eg ad mæla þ vpp þ þier stutt
lega/ z sūna þier med godū Rōkū/ þu
ad þia skundlegt Lāp er/ eþ þie mætte
ad þier leiddest þ einhūn tūma/ so þis
mætte langa til þess cilāpa Lāfsins.
Nept þyrst huad sa gamle Forþad
Jacob tal" þar vm/ Tūme mīn" Þeg
þerdar (seiger hūn) er 130. Ar/ lāf
en z iðlur er tūme mīna Lāpdaga/ og
nær

nær efte **I** hma miða Forpæðra/á þe
nna Bæfærdar Dögum.

2 Quað talar þa velreynde Maðr **N. Job. 7.**
Job? Nlytur Maður efte i stríðe að
standa á Jörðe? Og hñs Dagar
eru laka so þ Dagleimans. Eins
laka so sem Eifidis Mannen lang
ar eftir Reckrenu/ z Berkamaken að
hñs Gruide fæe enda/ laka so hese eg
alla Mannde eifidab til forgiefens/
z hapt margar Bosbæðarnær. Ziffi
mæner Dagar hafa skyndelegar burt
fared/ en Bindan Bæfarans/ z eru so
lidner/ að þeim hær eingefi aptur þa
læd. Og en seiger hñ i öðrum skad/
Maðurefi af Rukufie fæddur / lifer **Job.**
stutta stund/er fukur Gymdar. **Nan¹⁴**
tefiur vpp þ aklad. Blomstur/ z fellr of
z lækur i burt sem aklar Eflugge/ z lþ
þpur efte.

3 Quað skrifar þa Eude Maðr **Mo^{psalm}**
ses hær um i Psalmenü? Borer **Esf. 19**
dagar vara um 70 Aar/ z nær það fæe
mst sem leingst/ þa nu það 80. Aar/
E við **eg**

z þa þad er best/þa er þad eðe neima
Nrygd z Armæda / þui þad lqdur sty
ndelega burt.

psalm
44.

4 Quad seiger sa Konglegi Spæma
dur David um þetta ? Quad er Mad
ureñ ariad eñ Niegome/ Nñs Æfe lqð
ur i burt sem ariar Skugge.

predik
11.

5 Quad skrifar Salomon ap þssu?
Nafi seiger/ þ er allt saman eðe ariad
eñ Niegome/ þ er allt saman fanytur
Niegome. Quad hefur Madureñ ari
ad ap allre siñe Armædu/sem hñ hef
ur vnder Soluñe ? Goddan Eymdar
Armædu hefur Gud lagt vppa Mafi
afla sonu/so þr skýldu plægast þ^m m.

6 Quad hafa þr godu z gomlu Lære
fedur N. Kyrkiu/skrifad hier um? So
skrifar S. Augustinus/ Mitt Eñf er
Eymdarfullt Eñf/eitt Eñf s alls þa
rf vid/þui elðra þ verdur/þui meir þ
minskar. Þess vqðar þ vill sig vspenia
þss nalægra er þ Daudanñ. Þad er
eitt venkt z þorgeingelegt Eñf/ z eðe
aflad enn Snorur Daudans. Þgi
vdrñ

adrum stad skipar hñ so / Aluð / DR
 Ditt / eg er þreyttur af þessu Líf / og
 þessare erfðissamre Pilagrimis reisu /
 Þui Líf þia er eitt eyndar Líf / fall
 uallt Líf / armædupullt Líf / sorgfullt
 forgeingelegt Líf / saurugt z Ohreint
 Líf / eitt Líf i huortu þeir Nreckuissu
 brottna z tákia / z þr Drambsomu ha
 fa Þferroden / Þad er Líf Nendar ey
 ndar z Narmungar / z ætse ætse mð ri
 eltu ad nefnast Líf / heildr Þaude / þ"
 þie vier so margfallðlega z a huortu
 Augabragde depum / med Sottu z Si
 uðdomum / z marguðlegum Krankða
 num / z allra handa Morgange z Ep
 mdum z Narmtvalum.

Merkt þia z hura þier eptir mæn
 Sal / huad þeir heilögu / z huad Gu
 ds Born hafa alla tákna / fyrr z síð /
 hallded af þessu Líf / z huorsu leiden
 legt þm hepur þad þott. Og mð þui
 þu heildur so mifed af þui / z elskar þ
 en nu so þrækt / þa er þar af augliost
 ad stilla / ad þu ert en nu jardlega stñ

Margra handa hvaranet

adur/og lætur spndsamlegar Girndes
drottina yper þier/þar þ er efi nu i þā
nu Niarta ecke mæled af riettre Kpā
ingu Guds/ei helldz af safire Tru me
Zoran. Þess vegna mæn Sæl/ hura
þig betur um/vert ei so holldelega sif
ud/haf æstidā a þui s þar er vppe/
efi ecke a þui s hier er a Zorduffe/ ste
rtu mæ Christo vppriseñ/ þa leita þif
stunda þ sem þar vppe er/Þar Ehti
stur situr til Guds hægre Mandar.

Herfra Jesu Chrifte/minn Gud og
mif Endurlausnare/eg medkieñi z
jata þui þ þier/z eg klaga yfer mifnu
fordiørpudu Nollde z Blode/ ad eg er
so opt jardlega sifladz/z elsta opmies
falluallt Framperde þessa Læfo/ Es
bid þig min Gud/ad þu vpplyser mifn
Augu/ so ad eg riettelega mæste þetta
Læf/z hure um/huorsu aumi z hiegs
legt/falluallt og fæmytt þad er. Mifn
Gud/gief þu mier styrk þ Krapt þāne
N. Anda/so ad eg þicæ z þuinge mif
Nollde z Blod/deyþe z nidurkiefic mif
nar

nar Girnder z Lysingar. Gief þu að
allur Niegome/ z þessa Neims Fagnu
dur þe mætt þessur z bitur. En þan
ta þu z lat vara i minnu Narta Gir
nd z astudan þra hluta/ þe eru oforget
ngeleg/ z lat mig þína nokurn smect
eilæfra Nimmestra gæda/ i minnu Narta
ta/ so mætt leideft þra auma Læf/ enn
fætt fullan vilia z girnd að deya/ so eg
þe i minnu Narta/ fullviss vppa eilæft
Læf/ z eilæfta Saluhialp/ Amen.

VI Capitul.

Er ein vnderuissan / þuorn
en einn Chresten Madur kunn þraust
lega z með godu Giede/ að gæpa sig i
Daudan/ z yferutina z sigra allan Be
istleik Daudans/ z þuornen þan skal
með stodugre Tru z sterkre von
blæpa/ z bida sjns Dauda.

Geig þu mætt þa/ Lætt með skal eg og þuast
með Lætt eg að stilla Otta z skilþing Da
udans/ so að eg þolenmoodlega og
Or þ med

Gudnen Maduren eige
med gladuæru Gerta gæpa mig
Gude j Valld:

I Ordū daga j Heidneſke/ þa var
þa Lærdom: þra s hygnast' at
tu ad heita/ Ad besta Ræd væri
ei til/ þeg' Daudastunden kæme/ en ad
þa hugþraustz/ hræðast ecke Daudā/
hura helldi affram/ þ være ei nema lā
til stūð/ z þa være þ vte/ Slāfi hieſt
du þr Heidnu þ mikla Speke z Kun
attu/ So s giorde sa heidne Kong: A
gag / þa hñ sœ ad Spæmadureſi Sa
muel ætllade ad hoggua hñ j sneyke/
gicet hñ hraustlega frā z sagde/ þallē
sk Daudans beistleit j burtu dræpa.

So læta en nu mæger a þssū Dei
ge heyra af stier (þo christner kallest)
þegar Daudans bður gieted/ þa hrot
a þeit stier vpp/ og seigta/ Þar heyrer
Nreyſte til/ þ er snart gior/ ecke sk o
konnū Deige Fugda/ z afiad soddan.

En þu skalt vita Samla mæn/ ad slā
tt er heimst z holdleg Nuxan/ z sodd
an Nreyſte er hiegomleg/ heft ongua
Nug

Nuggi/ongva Þon til þess eilípa Líf
 hins. Góðan Men háfa áttad hús
 er hræðlega Níartans skíling z An
 gist/ellegar þr huxa eðle par um Gud
 nie sína Samuhjálpi /denn so vt ap þ
 Skonlausar skípnir. Par þuert a mote
 háfa ríettuud Guds Børn/þa Lækn
 ing vid Daudanú z hás Dgn z Skí
 elþingu/ sem mytlu er betre/ z obrygd
 anlegre z vissare/ huor af Minni of
 an er kome n/sem er ríett Tru z Níar
 tans Trunapar traust/a Merranú Je
 su Christo/vorú Endurlausnara/Mu
 brá hñ hefur/z ster heldr fast vid hñ
 sa hefur ríetta og safna Læknung vid
 Daudanum/ z allum hñs beistleika.
 Ad vissu mín Sam / þui villu hræð
 ast Dauda? Beistu ei huors þu ert/z
 huad þu ert? Gaflega þu ert dyru ve
 rde Egypt/þui hrædest þu þa Dauda?
 Sia þu/Christi er þitt Líf/ þui ertu
 þa hrædd að denia? Þ er þier Abate
 Ep þu villt vita/ huort þu liemur/
 Sia/Christur er Begurefi/ z hafi es

Lugnen Maduren eige

Stjggen vpp i Nunnen/ Og med þu
þu hefur hñ hia þier/ þa kafi eingi
Daude þi' stada ad giora/ z ei kafilu
ad fortapast/ þo ad Ljþ z Sæl forga
nge/ Þu ad Christur er hia þier.

Mi Nerra Jesu Christe/ þu ert ad
vissu daen þ mig/ þu hefur komed
mier i sactt vid þin Fodur / þu hefur
bætt z bitalat þ allar minnar Synder/
þu hefur Daude hferuend z sigrad/
z vtuegad þ mig eiljst Ljst. Þessu er
ue eg ap Marta/ z vid þetta hells eg
mig stadfastlega/ þar þ hefe eg i M
arta minnu Frid z Glede/ Roo z Bn
adseind/ z acta Daude alls eckett/
Ja min Nerra Jesu / þ þig z i þinu
Nafne hef eg Fyrergieþning Syna
na/ er þ Gude hreia z Rictslatur/ hefi
hñ þ Mædugan z elstulegan Fodur/
z er hñs Barn/ z Erfinge Minnarst
is. Mi DRÖTlin Jesu/ eg er þin
eign / þu hefur kengt mig med þinu
dymata Blode/ z frelsad mig vr Hel
uhte. Ja/ þu ert min Broder/ z eg er
þinn

þín Samarsc / Þuiad allt huad þu he
 þur / þ er mitt. Ad vissu / eg er þín hia
 stanleg Brædur / þín Eyf z Glede /
 þín Dyrgripur / hún þu hefur dyrt te
 þpt z fóstad. Þar med er eg eitt Mus
 tere z Bæstadur þíns N. Ande / med
 huorium eg er jfsigladur / z fulluiss gi
 ordur i Truðe / vppa eilæpt Eist. Þa
 sa N. Ande þín hept so bunded z sam
 teingt mig við þig mitt Lausnare / ad
 eg er Wein ap þánum Weinli / z Nollu
 af þánu Nollde / og þyrr en þ eg verd
 skilest við þín Ríðrleika / þína Aft og
 Eist / þa skulu þyrr allar Skiepnur
 forganga. Nier þ Eist Dauden / eckers
 mein ad giora mier / z saklega ecke an
 ad en þ þan liemur mier til þín / Þu
 a medan vier lipum hier i Meime / þa
 erum vier siærlæger þier / en þa vier de
 þum / þa komum vier til þín. Þar þ
 ætta eg Daudan einstis / Þutad eg he
 se eilæpt Eist i mánu Niarta / z þura z
 mæle ecke anad en vin þ / þuiad Chri
 stur er mitt Eist / z ad deya þad er mitt

psal. 1
Job.
29.

Abate. Ja/ Eg syng z seigie med hi
nū soela Job/ Eg veit ad miñ Endur
lausnare lifer/ z hñ mun mig hier eft
er vpp vekia vr Jordufie/ z eg mun jfl
adast þessu mǫnnu Norunde/ z i mǫnnu
Hollde mū eg láta Gud/ þñ sama mū
eg flá/ z mǫnnu Augu munu floda hafi
z eingest aharleg.

Jesu Christe miñ Lausnare/ þu ve
ist ad eg true a þig/ z mǫ flákre tru
er eg fastlega samteingdur við þig/ os
smæða Ílm z stæleika þínar Huggu
ar/ z eg þíkest fílla i mǫnnu Niarta sa
tan Smeck eilǫps Láps/ þu ert i mi
z eg i þi/ Allt huad þitt er/ þ er z ein
nen mitt/ sñ er Láped/ Fridur z Þogn
udur/ eilǫf Gæla z Gæluhialp/ Nu
ad skente eg vñ þ þ er Sanytt z forge
ingelegt? Þeg^r eg hef þig/ þa hef eg
allt þ mig lani ad gledia/ bæde skundle
ga/ z aharar Neimo eilǫflega/ Burt bu
st mǫ allar stúðlegar Þellýstingar/ bu
st med alla Þyrd og Nerlegheit þessa
Láfo/ z alla þorgeingelega htute. þu
ert

ert mæn Bnadsmid/ mifi Fagnudz/ mæn
 Birnd z Glede/ mæn Dyrð z hrosan/
 mifi eilífur Ríksdomur. Míarkíarañ
 hefur eg þig DRÖTtiñ/ mifi styrkur/ psal. 18
 DRÖtitiñ mitt Hljóðarbiarg/ mitt or
 ugt Þýge/ mifi Frelsare/ minn Gud/
 mitt Traust a hvar eg true/ Míñ Hljóðar
 skilddur/ z Horn mæns Hjalpræ
 dis. Hæpe eg ad eins þig/ þa hirde eg psal. 71
 húke um Mínen nie Þord/ þo ad mæn
 Sam z mitt Líf varmegnest/ þa erfu
 Gud þo alla tíma mitt Míarkans tra
 ust/ z mitt Hlustkipic. Slíkt Tru z br
 efiande castar elska til þæn/ Merra Ze
 Jesu Chríste/ hefur fangad z hersef
 ed mitt Míarka/ z giort mig so styrkuð
 z hughraustan/ ad eg hrædest engua
 Neyð/ z ecke Daudan. Þui eg er full
 uiss þar vppa/ ad aller hluter/ láka sí
 lfur Dauden/ hlýtr ad þíena míc til
 hins besta. Sam þui DRÖtitiñ mína
 stúd tóma/ þegar þíer lákar/ eg veit z
 er viss þar vppa/ ad eg í þíer z þ þig
 hefe Lífed z eilífa Samlyktalp.

Luzneni Madur elge
Salllega ma stætt þugga Mafisins hug z st
arta/z giora þad lipanda/ ep eg kynnt
ad standa so stæðugur/ad mæn
Tru vilade eðe?

Par om hepur þu orugguan Þors
unar mañ/þiñ Lausnara Jesu Eñri
tū/þuiad so seiger hñ/ Allt huad miñ
Fader gicpur mier/þ Eiemur til mæn/
Job.6 z husr hñ Eiemur til mæn/þñ stal eg
eðe fra mier reka / Þui eg er af Nim
num komeñ/eðe til þess ad giora miñ
Bilta/helldur Þodursins s mig sende/
En þ er vilie Þodursins s mig sende/
ad eingeni glateft ap þeim öllu sñi hñ
hefur giefed mier/helldur ad eg vppve
te þa alla a sñðasta Deige / Þad er
vilie hans sem mig hepur sent/ ad hu
or s sñer Soneñ z truer a hñ/stule þa
þa eilæpt Luf/z eg mun vppuektia hñ
a sñðasta Deige.

Nier hepter þu Gæl mæn/Gafileit
sins Mufi/huad huggunar samleg eru
þesse Ord/ husrsu liuflega kuma þau
ad gledia Mærtað/z giora Mañ dia
esanz hughraustan. Nier vott þ þer
Drot

Granslega ad Deyu

DRÖttin / sa ecke Easi ad seigia ofatt
ad þān Tru skule ecke priota / þu skul
er ecke glatast / heldur stadpastur ver
da varducittur / til eilāfs Lāps.

Dg i odrū stad seiger DRÖttin / eg Lucas 2
hepe beded fyrer þier / so ad þān Tru
skule ecke priota. Dg en aptz / Māner
Gaud' hepra mīna Rodd / z eg þecke Job.
þa / z þr fylgia mīer / z eg gies þeim 10.
eilāft Lāf. Dg þeir skulu allðrei glas
ast / z ei skal nokkz slāta þa vr mānū
Nondū. Faderen sīn mīer gaf þa / þā
er øllum mīere / z eingēn Easi ad slāta
þa vr mīne Nende. Eg z Faderen er
um eitt. Item / Maria hefur vtualed Lucas 10.
þad best er / þad skal ecke fra hefir ve
rda teled.

Merk þā mīn Scal / huornea Easi
DRÖttin liustegre Ord ad tala / Mā
lopaz z tilseiger þier / ad þā vilie þ Kr
apt sīns Neilaga Anda / vera i borgā
ad þān Tru skule ecke bīla / eingēn sku
le þig slāta vr sīnū nie sīns Foduro
Nondum. Dg þad goda sem þu hepur
M vj i þān.

Lubenur Madur eige

i þínu Niarta skule ecke verda fra þi
er teked. Þui mattu mæn Sam fullviss
vera/ bæde um eilíft Líf/ z so um það
þu munir stöðugt standa z blífa/ allt
til enda. Nafi þpergiefur þig ecke/ og
ecke heildur missir þu hafi.

Þar fyrir vertu með godu Gæde/ z
hughraustur/ z seigdu með S. Pæle/
Eg veit á huorn eg true/ z er fullviss
þar oppa/ að þú mune það varðveita
z eg hefe þú til truad/ allt til þess Da
go. Og en setger hafi/ Eg veit full

Rom. 8 þomlega/ að hvarke Daudei nie Líf
ed/ ecke nokkur Eingeli/ ecke Maktar
uelli/ nie Dyríke/ ecke þ nálega nie
þ okomna/ ecke það hafi er nie lagi/
z ecke nokkur Skiepna / far stiled off
við Elsku Guds / sem er i Christo Je
su vorum Herri.

Herri Jesu Christe/ þu ert þ goda
z eilífa Mútípte / sem eg hefe vt
valed/ um huort eg er i míne Samusi
þu/ z mínu Niarta fulluðs/ að eingeli
míne þig fra míer taka. Blíft ma he
ila

lla Borgu? Hver vill hana eða? Þu
 Almættuge Níðer/hú vill slá mig
 þú þánum Nöndu? Þu æstrátt End
 urlausnare/þ ert sláfur Ríðerleifurek
 hver vill skila mig við þína æst z el
 stu? Þu ert mið/z eg er þítt/ þu lifes
 i mætt z eg i þítt. Þu hefur alla reidu
 oppfuekt i mínu Niarta / Sættleik
 Smei/ eilífur Níðerleifur Vnabse
 mbar/z lætted mig opstíttis hñ fítt z
 smætt. Að vafu mítt Laufnare/ Eg
 fítt Vítisburd hñ N. Anda i mínu
 Niarta/hver ed vottar þ mínu Anda
 að eg sic Guds Barn/z þítt Samarfi
 til eilífs Lífis.

Rom. 8

Þu ert Vánudartítted/ en eg er Ríð
 sturek þú a/ Þu ert Trítt Lífis/ þu
 orítt eg er jñplantadur/ fyrir mína líf
 ande Trú. Þu ert Bræðgumefi/ eg er
 þítt trúlopad Niarta/ bunded við þig/
 Samteingt við þig/ með einu eilífum
 ofeigianlegu Sættmála/ hñ eingefi
 Nýtt/ eingefi Dætt/ eingefi Dísfull
 eingi Ungist mætt skíttfing/ Lætt að slátt
 M vñ a eilíft

Eugenéfi Madurefi

la eilíflega / Míni Drottín / míni Gud
míni Styrkur / z mín Huggú / mín Lyf
z Blede / z Fagnudur Martta míns
huorsu er mitt Martta Dreifande of
mst z elstu þíne? Quærnefi giet eg tul
Psa. 24 lǫpgad niig med þier? Nær mun það
foma / ad eg meige sia z ljsta þitt hug
gunar þulla Andlit.

O þu allra frjðaste z fætaste / allra
liupaste z elstulegaste Jesus / þier li
pe eg / þier deo eg / þín er eg lífs z da
udur / z er fullkomlega i mínu Martta
öruggur z ofadur þar vm / ad eg er
eirn vtualefi erfinge eilíftrar Gæluhi
alpar. Blessadur sít Drottín míni
Gud / sem so vel hefur huggad mína
Gæl / Ám.

14. En það skal eirn Christín Madur gídra til
vid þí / sem eðe fán alla tuma ad þína) Gíar
ta sguu / soðdan Truarheyste z styrkleit / þess
dur er þá Truarveitur / hefur nóggra Mígíft
z Lhasemd / z fán vera su hugsum fómestun
dum / þúgt þí míne vera vtualefi eil ei

lyps Lups / eða eðe?

En so verður freistadur / þá skal i
aðan máta fordast ad gípa rwm soð
dan

þan Nuxonū/ heildur minast a þ þ
 Ottin seiger/ Himnaríke lǫdur Bald mætti
 z Wren taka þ til sín med Makt/ Nā 11.
 Skal z huga um Almíking S. Póls/
 þ hān seiger/ Eg æminne þig/ að þu z Tíma
 þpvektir þa Gæfu Guds sñ mǫ þier
 er. Nā skal hugga sig við Guds Þyrer
 þeit z Lopan/ þar hā seiger/ Laseñ Re 252
 þr mun hā eðle i sundur bríota/ z list 41.
 loganda Norðueit/ eðle vísleðua/ Nā
 Skal z styrkta sñna Eal med þm Ord
 um Eþristur mæltē/ Ottast þu eðle/
 tru þu að eins. Og til þins Tímapall Mat. 3
 sñuka/ Bertu hughraustur sonur/ þā Mat. 3
 n^o Synder eru þi^o þyrer giepnar. Dag 9.
 leg reynsla kiefier eð þad mǫn Eal/
 að þut meir Wadur heildr sig við Gu
 ds ord/ þss meire huggun sñr hā i sñn
 u Martā af þui/ sñrdeilis eð hān hug
 ar um þ heilaga Kall Nerrans Jesu/
 þa hān med minflegum Ordū mæltē
 so/ Komid hingad til mǫn aller/ aller Mat. 3
 þier s erud mædd^o z þuingader/ eg vil 11.
 lǫga z endurnara ydur/ Neðr þu hi
 W vin
 er mǫn

Lufnenen Maduren eige
 er minn Sæl/ hversu luflega/ ættule
 ga/ bliflega DRÖttin kallar a þig/
 loftar þig/ so þu Nænan Bnga sjna/ z
 so þu erwr Nider sjnar villtar z ræfa
 de Gauda kyndur. Mugleid þu ert ei
 en af þeim þu eru þrennter/ þiader z þu
 ingader/ vppa húa Orden DRÖtti
 ns hlyda. Þar þu ber þier ad ansa hñ
 med hlydugu Niarta/ ad þu vilier gla
 rnan trua/ z þæra DRÖTrie i Forn
 eitt audmiukt/ Eftelant z sundurknot
 ad Niarta/ þu verdur hñ þægelegt/ og
 hñ mñ þad ecke fperlyta/ epter þui hñ
 hefur mælt þu Ruff Spamañsins se
 igiande/ Eg elst þafi Alma/ z þafi
 sem hefur hamprungen Anda/ z hr
 ædest Ord min.

psalm
 51.

Psal
 66.

Beistu ecke Sæl min/ ad DRÖttin
 harm mætekur þa Þeyktrundu/ þi þu
 Truen þe venk/ þa er þu þu rielt Tru
 þegar þun þeldur þer vid Orded/ z þu
 þer ecke ad klappa z þeria a Drödar
 z Ruffunardyr DRÖttins. Þui so
 þerifar þa þyrðlege GudsMad: Eufhe
 sus

us / & þu Gud heilidur ecke sitt Eoford z
 sin Hyreheit / þa er vīgiorf om vora
 Saluhialp / En Gud heilidur trulega
 þ hā hefur lofad / z lpgur ecke. Þar þ
 þo vor Mjortu skeike / þa hōsum vier
 þo samt Althuarf hia hām s aldrei ke
 ifar / þe so talar hā / & g er DRÖTIN
 sem ecke Eafn ad liuga / z S. Þall seig
 er / Guds Gæfz z hāns Kallaner eru
 þesshættar ad hā jdrast þeirra ecke.

Mer þ minn Saml / z hallt þier sa
 ft vid Guds Ord / z esa þ ecke / þo M
 arta þitt seige Mei þar til / þa skaltu
 ecke þess vegna hræddur vera / Þuiad
 Gud er meire Mjarta voru / z hāns Ord Joh. 1
 eru myklu stadfastare en þitt Mjarta
 Eafn nokurn tíma ad vera.

En þu hlytur ad læra vāssu z vana
 DRÖTINS / Nañs Enst er ad vera Pro. 5
 hia Moñañña sonu / lofkar þa z leifz
 vid þa / eins z Foreldrar leifa vid sin
 ar eistuleg Barnakindz. Mā tekz fra
 þm stundū sīna Mōnd / z venur þaug
 vid / ecke þm til skada eða Sordjörpun

2 Cor. at/hellbur ad þau læte ad treysta ecke
 1. vppa sialfa sig/hellbur a Gud DXD
 ttifi / huor ed Dauda kafi ad Lippga/
 z en hellor ad styrkia þa Bentu.

Nā hefr ongua Lyst a Siergiarde/
 psal. 2 hellbur vill hā ad vier þionum sier mā
 Dita / z sieli glader med Næðstu. Og
 hūnen ganga mun til vñ þa Siergo
 du/s þiðiafi hrauster z styrkuer / þ þi
 efi er off Dame S. Peturs/sa ed treys
 te vppa styrk z Mætt siñ. Eingest
 þeck^r sig riettelega sialfr/en Gud þeck
 er off alla. Þar þ er Maudsyn alla tñ
 ma Gud ad bidia/ad hā myssunsamle
 ga styre þier z stiorne/so þu stodugt
 stander allt til Afeloka. Nafer þu nō
 cēurn tñma funded Nuggū/hun mun
 vissulega koma aptur/hope Gud nock
 urn tñma gladt Mætt þitt/þa mun
 hā viffelega gledia þ en meir/þa/þo
 so ste þu hāfer allðrei a Afē þiñe fu
 nded nockra Nuggū þier i Mætt/þa
 skaltu ecke ad hellor esast nie oruinf
 nast/Þu skalt bidia/trua/vona/z ha
 þa

Graustlega ad deya

þa Þolenmæde/ huggu Drottins msi
viffelega foma/ sierdeilis ad siðustu.
Naf þ þier Dæme Eanuerstu Quin ^{marck}
uñar/ Sia/ huorsu leikur Drottin ^{15.}
vid hana/ z apseiger heñe siñna Bon
i þriar resur. Þyrt þeiger hafi z vir
der hana ecke þess/ ad suara heñe einu
Þrde. I añan iñma lætur hñ af sier
heþra/ hafi ste heñe ecke til gagns og
Goda fomen/ þellor fatækum Sauda
Þyndum ap Israels Þwse. I þridia
siñe kallat hñ hana Þundisf/ huor ad
med ollu sið overðug siñar Þugguñar.
Eñ huor giorer hun? Þyrt setur hñ
fram þ hñ i hliode/ þeigtonde Þiarta
med Þolenmæde/ vonar z bñdur epter
einhuorre Þuggun/ þar næst þroñ set
ur hñ fyrer hñ truad Þiarta/ þ sið for
lætur vppa Þrdeð/ frenstonde vppa/ ad
hun mune þa z odlast nokkud gott/ ve
gna hñs Eofanar z Þyrt heita. Ad sið
dustu setur hun fram þonli i mote/ eitt
audmiuñt z lýtelsatt Þiarta/ þar hun
við giarnan nepnast Þundisf/ z ginn
N n est ad

est ad eins þ mundunum með ríetti til
 tiemur / sem eru Matarmolarner / þr
 ed af Bordini falla / það er / hun gírn
 est lila Nialp / z ecke nema einn Nugg
 unar mola / það mune sier nægia / z sifi
 z Dottur. Þui Ean Dkorti ecke lei
 ngur ad halda sier / stær Botnesi wr
 Satenu stíar Mpskun / z hialpar / læ
 tur hana fa nøglega Nuggu / z seiger
 þu Kuifia / mækel er þan Tru / Verde
 þier so sem þu villt.

Nu ma stie þu seiger so / Þesse Kon
 a var sterk i Tru / en eg er miog vey
 fur / þa skaltu vita ad Truen er alif
 þa so sm einn Glymmunadr / Glymu ma
 durefi er skundü efasamur / z ottast ad
 þu mune vera veyfur / z hafa ecke vid
 sknu Motstodumane / So giorer vor
 Tru / þegar hun a ad beriafi z gläma
 þa er jafnan vor Meining / ad hun sie
 veyf / z mune liggia vnder / Enn það
 stiedur ecke so / þui ad Truen vifur hu
 ornen sem þ geingur / þo hun sie veyf
 þa mun þu þo vin siðer Sigurefi ha
 fa / z þ Guds Kropt / vardveist verda

til Saluhialpar. Minstu a Glímu
 Forföðursins Jacobs/húrsu ad hafi
 Glímda við Gud/z villde ei vndast íast
 a/ekke sleppa hím/seigjande/ Eg læt Gen. 32
 þig eke lausast/nema þu aður gíper
 mæ Blesan/z þ skiede so.

ORÐIN Nerra Jesu Chríste/þu
 veist ad eg trú a þig/þo þ síe z ve
 þt Trú/samt set eg a þig allt mitt tra
 uð med þessare veyðe Trú/Þíttu ad
 mæ þína huggunar Nönd / z drag
 mig ad þíe. Míð Gud/ eg er Trúar
 veyður/auf þu mína trú/styrð þu mí
 na Þon/ Þertu mæ eke ognarlegur
 míð Níalpare/þt a þig set eg mitt trú
 nadartraust? Blas ad þíð Trúarnei
 sta/þ er í mínu Níarta/med þíðu N-
 Anda. Sí þu/Þílien er nöekur/veit
 z gíef þu ad/eg þ fullkomne. Já/Ne
 rra Jesu/Þu erst mitt Líf/míð Nugg
 un/míð Saluhíalp'/ þegar eg hepe
 þig þa hefe eg allt. Eg heild þíe ad
 vísu/ef þu mæ veyðu höðu/síe nu míð
 höð veyð/þa er þíð þu stíðare. Eða
 Níð
 flep

Guðnen Madur eige Graust.
Stæptu mier ecke vr þine Nende/so eg
missest ecke wr þannum Nondum.

ÐRÐ Tia Jesu/ lættu til min/
so þu leist a Petrum/ a Mariu Ma
gdalenam/ þa Canutstu Konuna/ rek
burt allt Morkur wr minnu Niarta/ z
laet þar vpp reia Reista þinar Nugg
unar. Mier er eg þin Nundiak/ z bnd
exter molum af Borde þinni. ÐRÐ
Tia/ þu badst fyrir S. Petre/ ad
hans Tru skyldo ecke bila. Þu situr
en nu til hægri Mandat þins Fodurs
z ert þar vor Arnadar Madur/ Fyr
erbonar Madur/ z Medalgangare.
Eg veit z true/ þu munet ecke laeta ve
ykast Reyr minns Niarta med öllu i su
ndur brofna/ z ecke heldur min lætlo
ganda Truar kveit vifloekna.

Eg ligg i stræde z storre Ruhl/
Seyk mig. Gud þion þin veyka/
Mad þin en hialpar allum vel/
Ei laet mig hra þer Keyka.
Sreiskareu gies ei valle eg/
Sreiskne þegar eg rata/ i einhugen maata/
Eiaer þu þun mig setie mig/
Sist muntu mig palla laeta.

Nesur

VII Capítule

Hefur þú ad hallda nöckrar
 sterlegar ægiatar Greiner / hvar af
 Riettruad Niarta þá huggu ad taka
 i giegnd hringelegre Afund & mynd Da
 uds Lífama / & Grímsleif þrar földu
 & diwpu Grapar / Ef sádur i giegnd vid
 biðanlegum Beykleifa & Siukdome
 Mássins i Andlátenu / hýnen Mad
 urstule endelega / sig med hugguarsam
 legu Læfningu af Guds Orde vardue
 lla / so ad þú kúfist vel ad vmbæra & lif
 da Doudas grímd & Beykleifa.

ættu er þú augliost / ad Madur hlýti ad
 deya / og missa Líf þitt?

Madurefi deyr ad sönnu / & missir
 þa Líf vegna Syndarið / ef
 þú þú hefir ster i Niarta sælleg
 ar Hugganer Jesu Christi / & gledur
 sig vid þe eilífa Líf / þa heildur Daud
 að ei aðad ef so sem Burtþor vr þessu
 Syndar dal / & eim skílnad vid þa er
 uidis sama / veyka & vesta Líf / & heim
 þor i þe eilífa Minnesta Gødurland /

Suggum i gíegn

vor allra. Þuiad Christur s þ Trun
a býr með Mafnenü/ hñ hefur þ hafñ
Daudan smættad/ z Daudans Mafñ
burttekted/ z hñs Meliarbrodd i sundur
broted/ so ad hñ gietur þeim Riettruz
da ecke til Meins giort/ z ei noekura
Mlut añan vñriett/ nema ad slñta i su
ndur Saelena z Lñkaman/ z suipta off
þssu forgeingelegu Lñke. En so sem
aller Mluter hliota ad þiona þm til go
da sem a Gud trua/so giorer z Daud
en hier/hñ skodar þa þar til/ad þr ve
rda leister z þrefjader þra öllu jllu/ z
koma til eilñfrar Sælu z hñsldar.

Slñkt vottar N. Rítning alluñda/

Spe. 2 Þui so stendur i Bof Spekenar/ Sam
ler Bualdra eru i Mende Guds/ z ei
ngeñ Þñna ktemur vid þær. Og stalf
ur Christur seiger so/ Eg vil koma
Joh. 14 apur/ z taka ydr til mñn/so þier stend
þar eg er. Meyrdu hier z lærdu mñn
Sagl/ huad þitt Andlat er/ þ er ecke
añad en skilnadur vid þetta Lñf/ z hu
risfor i eilñfa Sælu z Glede/ Ja Da
ubefñ

udefi er Ríetttrúndum Máne efi afiad
 efi þad Chrístur Ríemur aptur/ z let
 ur hann til sín.

Dottur Jesu Chríste/sem ert þad
 eilífa z safa Guddoms Lios/Þpp
 lya þu Míarta mítt/so ad eg s ríett en
 durfæddur Madur z nyr/máste Daud
 an med nýu Augum/z haude hñ efi
 ad vera mñna Jordíorsfun/heud: þíñ
 Sendeboda/þ huorn þu mig kallar vz
 þessu Gyrdardal/tíl eilífr" Sælu z
 hvaldar. Ena/so kom Merra Jesu Ch
 ríste/kö þa þu vísle/leys mig vpp/haf
 du mig heim/Læt þíñ þíon fara í frí
 de/þí til þíñar Múldar langar mig.

Þu er sarr z hryggelegt ad deyja so í burtu
 z Græpi er ígild z grímleg/í hugre vler
 hlíotum ad þvna z rotna z ver
 da ad Mólðu:

Þítt er þ satt/ efi alle þla er Straff
 z Kessing/ huoria Gud hefur lagt vp
 þa Enkaman Síndarekhar vegna/ Mñ
 hlýtur þessa Kessingar reide Guds
 ad bera/þuiad hñ hefr syndgad. En
 R v Ríett

Lugganer i gíegn

Níettrund Guds Børn hræðast þ ecke
huga ecke þ^r um þ/ huorsu hræðelega
z þreggelega Daudesi fer med þau/ z
leikur þau vt/ Þau lita af a meðan þ
a gengur/ z huga heildur um þ huad
epter Kiemur/ huorsu sagrer z sigder/
þraustur z þerleger/ z huorsu skærer
z þrdarsamleger þra Liskamer munu
Cor. 15. verða a þíni Deige/ þegar þtta Forge
ingelega/ i klæðest þui oforgeingelega
z þta Daudlega Hóld verður oðauð
legi. Þuiad þa mun þ framkoma sfi
Ose. 13. skripad skendur/ Daudesi er vppsuelgd
ur i Sigur. Dauder/ Quat er þíni Nel
iarbroddur/ Neluiste/ hvar er nu þinn
Sigur?

Job.
29.

Þið þetta huggar sig sa gode Job/
þa hfi sat i síne skarlegre Gýmd/ hláð
en Saurum/ Kaunū z Kyli/ þad all
þáfalade hfi Gude/ liet hfi reada/ sa
leingra fram i Beigei/ z sagde/ Es
veit ad min Endurlausnare liper/ og
þier epter (a síðasta Deige) mū hafi
vppuekta mig aptz vt Jorðuñe. Oho
min

minn Eal/Quorsu fagrer z Rærer/z
 þrjðelegger mīu vorer. Læfamer þa ver
 da/a þm Deige? Eingefi Starna a þvil. z
 Himmū/z ecke Sol me Tungl/munu
 skina so s vorer Læfamer/þegar D
 ortifi forklarar vora fafengelega Læ
 fæme/z giser þa laka sijnū forklaru
 dū dyrdar pullū Læfama. Ja/þeg^v vier
 verdū læfer/ecke ad eins Einglunū/
 heildur halsþū Guds Synne. Biet erū
 nu Nucitehorn vors Drottins/ hūiu
 hfi sæer nidur i sifi Guds Akur (Kyrk
 iugard kollū vier) en þegar þ lysteleg
 a Bor fæmur/z sa rietle Hitefi/þa su 1. Cor.
 saña Rietilæsis Solefi reñur vpp/þa 15.
 munū vier vara z vppspretta/ z bera
 rietā z eilāfan Avort. Þuiad nu ver
 dur þad nidur sæd þorgeingelegt No
 llo/en þa mun þod vppstanda oforge
 ingelegt. Nu verdur þui nidur sæd i
 Banceru/en þa mū þ vpprissa dyrdar
 samlegt. Nu er þui nidur sæd i Beyk
 leika/en þa mun þ vpprissa krostugt
 Nu sæest nidr natturlegz Læfame/en
 N vj pa

Lugganer i gíegni

þá mun vpprása andlegur Lífkame-
ÐRÖTTLÍÐ mítt Gud/ gíeg þu mí-
er styrk/ að eg hræðest ei þá hrugg
gelegu z skíessilegu Mynd Dauds Líf-
kama/z síe oflíelsdur/ þegar eg hugar
vm mítt Lífkama/ þá hafi er orðest Jó-
kallt Líf/ z hlýtur i Grofene að rotn-
a z fæna/ z að Mollu að verða/ Ni-
alpa míer hellsdur/ að eg mæ gladværu
Marta/ z godre Bon/ huxu vm þá Dy-
rd/ z Sælu/ z þátt Goma/ æ openber
sk verða/ z frátt koma/ ei að eins víð
mína Sam/ hellsdur z so víð Lífkaman
Læst mig þá fæ z hafa z sítt Míart
ans Glede z Fognud/ z þar vm Dag
lega meiga syngia z seigia.

Þóxt Þorned þinguan ber/
Vætt i Þjódu sætt.
Vm vort Gollu eins hættad er/
Hædur Sínnu Sælu nætt.
Hlýtur að verða aptur að Þjóð/
Og gollast síðan sanna Þjóð/
Hættad þíer eðle tætt.

Mu

Grímd Dandans

Þú er þad samr migg hryggelegt/ z sargra-
telegt ad þa z heyrar/ Eg tala eðe um ad rey-
na/ Daudan þalpañ/ Græfena/ ad deyja/ verða
Moldu ausen/ jardadur/ z verða and-
fryggelegur Mæða matur?

Ad slíkt er so hryggelegt z andfryg-
gelegt þ Hólde z Blode/ þ Eimur af
þui til/ ad Dauden er vor Dvinur/ og
vier erñ en nu daudleger/ z vor Daud
leg Mattura setur Daudan þer þ þion
er/ eins z vier hofum þaþ forþient/ i
Guds Lögmaale/ s er/ Ad vier mæ vor
um Grindū hofum forþienad/ eðe ad
eins þennan skundlega liskamlega Dau-
da/ Hæddz z eirnen þaþ eilífa/ So ad
med ríettu hofdū vier ætt ad verða gr-
afner i Grífu Heluþtis/ z yferausner
med heluþstū Eðde/ hofde vor Liusc
Lausnare Jesus Christus eðe komed
off eil Nialpar. Af þssu Eimæ nu slíkt
Stíelsfing/ Dgn z viðbiodur/ sem vier
hofum a Daudanum/ Og þetta vill
loda við off allt i Græfena/ þar verðe
eðe við giort nie við fied. Þuiad liska
sem sa Madur er til þíðis/ sm þr Dau-
N vñ dleg

Sugganter i gíegn

Dlegu Guds vöður einu síne þre
 lsadur / hñ hefur so síni Dgn z Rugða
 i Noldenu / þa hñ hugar þar um / Ei
 ns alíffa kúnder öll vor Mattura við /
 z öllum vorum Krotum opþyður / þe
 gar vier hugum um þa særgætelegu
 Gþind z Rend / i huotre vier astu ad
 fordíarfast eilíflega. Og þa vier lat
 um oss i Rug koma / huorfu ad vier en
 nu vegna vorra Sýnda / hitotum med
 heliar Spiote Daudans ad verða lag
 der / z Lífed ad missa / þa ognar oss / z
 þopþyðr mañlegre Mætturu. En hi
 i mote skulu Guds Börn venia sig til
 ad læra aðlad nott Tungumal / i hu
 tu myllu öðruvís verðr talad um Da
 udan en nu var sagt / Þui þad M. G
 vangelium nefner Daudan Ríettura
 dra Maña / Svepn / z þeirra Grafer
 Svefnhus. Þuiad med þui Chrístur
 hefur líbed forer oss straff z Ræpsing
 Daudans / z Þíff z Kuoler Heluðis
 og hefur þar ad auð fullnægiu gíort
 Guds Ríettlate þ oss / og vtuegad oss
 Líf

Læpæd/ þa hefur N. Ande i Evange-
 lio burt sefæd þau stieffelegu Nofn da-
 uidans/ z Graparefær/ og huggar oss
 Ehriftna riettruada/ mæ nýu Mæle/
 nýrre Tingu. Þui so talar Gud/ mitt
 Fole (mínær Riettruader) far þu i Eu-
 efnhæws þitt/ z læt aptur Dyrnar opt ^{26.}
 er þier/ Geim þig þær vm litla stund
 þangad til Reiden er vmliden. Og i ^{Dan.}
 odrú stad/ Þeir Morgu s vnder Jor ^{12.}
 þuffe liggia sofand' / mýu vppuafna.
 Og Ehriftr seig' sialfr/ Lassarus ^{Joh. 11}
 nur vor sefur/ z eg fer þangad ad vef ^{Matth}
 la hst vpp. Eter Stulka daud/ hælð ⁸
 ur sefr þú. Og i Þýningar historiune
 skendz so/ þ' skodu vpp Lækam' margra
 Neilagra s suapu/ z alluðda tal' Ritt-
 ingen i þessan meata vm þa frálidnu
 So lærdu nu mínæ Seal/ þta Nýia
 Tinguinal N. Evangelg/ z hura þi
 er vm med godre Gudræfne. Sia þu/
 DRÖNN hefur þ sst Dauda vmbæ
 opt þannu Dauda i safan Suepn/ og
 þæna Grop hefur hst giort ad hægre
 N við Næfð

Luggun / gíegn

Isa. 26

Huggdarsæng. So ad þegar þu deyr /
þa er þe ecke ariðad en þu sofnar / Þeg
ar þu verdur lagdur i þína Grof / þa
heitur þu ad fara i Sæng sína. Þeg
þu verdur Molldu yftra usefi / þa heit
er þu ad læta aftur Svefnhvæðir sí
nar. Þegar Lífkamefi rotnar z fwrn
þa kallast það ad huglast z geyma sig
vm litla stund / a meðan Reidefi geing
ur fram hia.

Geð Drottinn N. Unde / Taf þu
mitt Niarta ad þier / z vppfyll þu
med Huggdarsamre Mæd minns Lau
snara Jesu Christi / Ríef þu mier hi
er i ariðad síu / ad giora greinarmun a
mille Evngelíum síns z Evngelíu. Minn
a þu i mierðgn z skilfing Daudas / z
Ríef þu mier ad læra z skilja / húnafi
þitt huggdarsæa Evngelíu tal^u vm
Daudafi / Læt mig ei ad eins heyrta þu
med Eyrunu / helld: z ad mæla þar ef
ter med Múkenu / z ad eg af Niarta
mætte trúa þui ; z reyna það þegar
minn Daudastund fiemur / ad eg þa
eefe

eðle deñie heildur sopne/ Berde eðle i
 diwpa Gröp lagdur/ heildur i Suesn
 þwos z hæga Sæng/ fwrne ei nie rotne
 heildur ligge z hugle sig / þangad til
 þu vekur mig vpp aptur. So legg eg
 mig nu Nerra Jesu i þína Arma og
 Skaut/eins z þa Banned leggur sig i
 Ríoflu Modur síttar / z þýfala þice
 mánna Sæl / Sofna wtap z tek sata
 Nuðld i þínu Rafne.

Satt veit eg þetta er sem þu seiger/ En þo
 ma sta a þm sem vid Gudená berlast/hugsfu
 þe þunglega kuelast/apmyndast i Augum z
 Andlite/z verður mýgg maked vñ þa
 þeir skulu deyja?

Sa vást/ Slátt stíedur eðle alleinas
 ta þssa Neims Børn/s Jðranarlaus
 deyja/heildur þender þtta opisfittis þa
 Ríetttruudu. Þui þ Synðuga z dauð
 lega Nollu/ þ hlytr so ad sína Neliar
 Brodd Daudás/z so ad fca z mztala
 Synðareñar laun. En vñ Guds þo
 en er þ ad seigia/þo þau síne til Car
 enða i Daudans Kuel z Angist/ þa
 verður þm þ líettbært/vegna þess ad
 þm

Huggun þ gíegun

Þra Niortu hapa Huggun i Lausnar
anum Jesu Christo/sýrer Krapt hñs
Nædar z Mýstunat/so ad þo Kuol z
Nolldstno Þýna sic stríð z þung / þa
þfergnæfer þo su Huggun z sa Ealle
ike/þ Niartod hefur i sánum Lausna
ra/huor huggu ad i burtu dráfur ad
an Beisþleik Daudans/ z gíorer þad
ad midt i Daudanu sifkur sa Rietttru
ade nocturn Gælleiks Emeck/z Alm
eildfrar Gleda z Ealuhialpar.

ÞROTTIN/ Herro Jesu Christe/
þu sem smæckad hefur Beisþleika
Daudans þ mig/z hefur i þíne Dau
dans Þýst z Þýnu vered míná vegna
hryggur/titrande z skialfande/Þard
ueittu mig þ oppungre Daudans Þý
st z Þýnu / En þu Niarta mitt með
skodugre Tru/Þon og Huggu/so ad
eg hrædest ecke Daudan ofmíog / nie
hñs gríml egan z Gærafi Þrodd/ Þ
Jesu/ læt þitt sæta Nafn endurlásga
mína Sæl/ Amen.

Enu

Grímd Daubans

Þú þá eðe Ráð þar til/eda einhugst Lækn-
ning/ad Mæði þurpe eðe so þrekklega ad sm-
aða Þeyssleik Daubans/og þans
Geltar Broddi

Þisselega mæn Sam/Þuiad so mæ-
ler þín Endurlausnare/Scúlega sáð Joh. 8
lega setge eg yður/ Ef nokkur varðue-
iter mæn Þrd/hú skal eðe sta Daubā
ad eilífðu.

Þeyr þu þier Sam mæn þa Lækn-
ng/vin húia sialfo Lausnarans Músi
ur talar/zlærdur ad taka þana riettele-
ga til þán/ Þui hú sáð ad mykia og
minka Daubans Þeyssleik/ð er Þrd
ed þíns Lausnara Jesu Christi/ eðe
Moses Þrd/sem er Guds Logmal/
eðe Mañafna Þrd/eðe nokkur Sam-
dra eda Miatru" Þrd/helldur þíns liu-
þa Lausnara Jesu Christi Þrd/ð er su-
Mædarfulla z Gíæsturíka Þredikú/
þins heilaga Evangelið/þu þu þu
þodar/lofar z þheiter Mæd z Músi
Þyrergiefning Gyndafna / Riettelæted
sem þ Gude Gílder/ Muggun Heilar
Anda / og Gílast Líf ad gíefa þeim
Dí sem

Suggun i Glegn

sem a hann trua.

Þetta Drd z þssa himnesta Sætn
ning giefur Drottinn i Munk z Njart
ad a þm s Riettruader eru/so þr heyr
a þ/hallda þui z vardueita þad i þra
Godu Njarta/hallda sier vid þ forlat
ta sig vppa þad bæde i Ljfe z Dauda
Zm þeir hapa þad i Njartanu/z hall
da þui med stodugre z riettre Tru/z
smacka i Ordenu sialpan Christu og
hns sætu Nuggu/huor ed þad giorer
z verkar/ad þr smacka ecke Daudans
Beiskleika/vegna Sætleiks Drosins/
z Nugguar Jesu Christi. Þui Chri
stur er i Ordenu z med Ordenu/Huor
s vill hafa Christum/hn hafe Orded
i sinu Njarta/ z huor hn hefur Drd
ed z vardveiter þad/sa hefur sialpan
Gud/med öllu hns Sætleik/Nad og
Nuggun/z hn mun ecke sia Daudan/
þad er/Nn mun ecke sja Beiskleika
Daudas/z ecke verda var vid hn/ecke
smacka han/Þuiad so villeggur Nerr
an salfur þsse Drd/Saklega/sakleg
a seige

a seige eg yður/ Hér standa nöfner 3
 Daudan skulu ekki smækka/ þar til þr
 sta Mássins son/ Eomanda i sínu Ríki Matth
 23. Og en seiger hann/ Saflega seige²⁹.
 eg yður/ að nöfner eru að þm hier sta
 nda/ 3 ekki munu smækka Daudan/ þ
 til þr sta Guds Ríki. Það er/ þr tre Luc. 9
 ysta z forlenta sig vissulega vppa Gu
 ds Ord/ z i Ordenu smækka þr Christ
 um z hñs Nuggu/ z þíala sig Gude
 með Lífi z Sölu/ z eru hrauster og
 glader/ hapa Jesu Christi Nuggu/ i æ
 þeir vesia sig i Ordenu/ eins z þa Da
 uds Máns Líkame er sveipadr i Lífi
 blöxu/ z þa so z sðlast allt þ hvar ein
 Orded hlíðar / finnande i Míartanu
 Christu z hñs nmdarsamlega Nugg
 an/ z Smeck eilíps Lífs.

Þiög sæt z dýrðarleg er þíse Lækn
 ing/ z er viss z soñ/ z bregst ekki. Nu
 að villtu mín Söul hapa meira? Nu
 að girnest þu þekara? Tæ þu þessa
 Minneska Lækning i þitt Míarta/ nept
 hefiar/ z haf hana þíne Sölu til heil

Luggun i gíegun

subootar alla Daga z tíma. Sia þu
huorsu vænt þíker Beraðdar Borna
vin/es þeir gíeta feinged Lætning við
Augnaveik/ Koldasott/ Tanaveik/
Sára sott z sðrum Meinsendum/so
Mei vita allðrei huorsu mikkels þer
vert/ Nuad myklu meira skold* þu þa
hallda af þssare Minnestre/gudlegre
Lætningu þíns Endurlausnara/ þu
er ed burt tekur Daudan/ s er Root z
Þppspretta alla Siukdoms / z allra
aðara Meinsenda.

Spyr þu eðke þar ad Sæl man/
Nuort þad er reynt z vissulega satt/
Alíft ad eins Dæme þra Neilögu sem
þessa Lætning bræðad hafa. Um S
Stephan lesum vier/ huorsu hñ var
fullur Truar z Huggunar/ Jesu Chr
isti/ þar fyrer sofnade hñ særlega vtaf
þa hñ var i Hel gryttz/ z sagde DX
Ottin Jesu mztaktu min Anda. Þess
a Minnestka Lætning hafde S. Paul
siet i Miatka/ hu* þ hñ baud Daudan
tratz daglega/ z sagde/ Mig girner
ad

ad leyfa vpp / z vera þia Christo. philla

So hafa N. Guds Þýslaruottar gi-
ort / þeir ed vegna Jesu Christi z Sat-
leika hans Nafns / hafa med Glede
z Fagnude / lided grímlegar Þýslar z
ættad þar ad önguu / vegna þrar Nu-
ögunar / sem þeir hafi hafa i Niarta-
nu / af þessare Læningu.

Jesu Christe minn Euse Lausnare /
þu hefur Ord eilífu Lífis / ept^r þu
langar Sál minna / Nuor hñ heildur
þñn Ord / z treystr vppa þau / sa hef-
ur þa riettu Nimmestu Læning / vid
Neyd z Dauda / z öllu Nclunstaða Po-
rtu. O Herra Jesu / eg bid þu sedier
mitt hūgrad Niarta med þñnu Orde
z vppfyller það med þíne Nuggun /
Gia þu minn Gud / líka so s minn frasti
liden Lífame verður vafeni hūstre Líf-
Eblæiu / z verður i hefte vrboreñ / so sue-
ipa eg Sál minna i Orde þína Nugg-
unarsamlegra Fyrrheita. Þitt Ord
er Sakleikureñ / z varer ad eilífu / þ^r
fyrer mñ eg þ Truna a þítt Ord vern

Sugganer i gíegni grímd Daudans
dadur verda eilíflega/ Já mið Nerra
Jesu/ huor s truer þánu Orðe/ hñ tru
er a þig/ Quor sem geymer þánn Orð/
hñ geymer þig/ z huor heilist þig hef
ur/ sa hefur Lífed/ en huor hñ hefur
Lífed/ sa smækar eðle Daudan ad ei
líf þu/ Þuiad so hefur þu talad/ Eg er
Joh. 21
Þpprisan z Lífed / huor sem truer a
mig/ sa skal lifa/ þo hñ sic allareidu
daður/ z huor hñ líper z truer a mig
sa skal allðrei deþia. Truer þu þessu
Gmál mñn? Já Nerra Jesu/ þu veist
alla Mute/ þu veist ad eg true a þig/
z hefe þig i mñnu Míarta/ z hugga
mig við þitt Orð/ z eg þorlæt mig þ"
vppa/ z veit þad vísselega ad eg er ein
aþ þeim sem eðle munu sía Daudan/
z eðle smæka hans Þeiskleika/ z eðle
verda var við hñs Brodd/ þar til þia
þa þu mier mið DRÖGIn Jesu
Ehríste/ vegna þíns sanna z heilaga
Orðs/ Amen.

Þ huor

VIII Capít.

I þuorū ad framsettar ver
da margar Greiner heilagrar Ritnin
gar / z neðrar Gudræflegar Bæner
z en fleira þ þ Meñ skulu hafa þ þm
Stuka / So z hūnen þr þ nalæger eru
skule stycka sier z hegda þia þm
þ þ Daudanū liggia.

Rat mig þa ad þeyra neðrar Greiner L. Ri
tningar / so ad eg gigre micer þær fufugur / z
vite ad hugga mig við þær / z lypga Sæl
magna með þeim / þa aliggur?

I Þrft z þremst skal Madz chrif
t en vita / ad hugga sig mð greinū
chriftelegr "Truarjatning" i hū
m Greinū / Sumia / Mergz z i nēhalld
alls chriftelegs Lærdoms / z allrar hug
būar er i nē būded z fald / allra heilf
z einfū / sk þa stufe i duglega vm hura
z lesa þær þriar seinustu Greiner chri
ftelegrar Truarjatningar / þ eru þss"
Eg true Fyrergiefning Syndanna /
Þpprisu Mollfins / Og eilāft Lāp. en
samt sk þa stufe allar Truarfllar Gr
einer

Luggunar Greiner

einer leggja si^u til/eigna sier þær/z er
 ua þu stadfastlega/ ad þ er allt stíed
 hñ til Gagns z Góða/z ad hñ mæ
 þad allt verda til Luggunar z Nialp
 ar/eins z hñ være einsamall i Neime
 num/sa allt þia ætte ad hreppa/z þss
 niotande ad verda/sem þar stendur.

Og slíkre Tru til styrkingar/hefur
 Gud íssett þau heilögu Sacramen
 ta/so þ nokkur Næðarteikn z Tassigle
 z stadfesting/z hefur sett þau þ þess^u
 Truargreiner. Þar af kæn einn z sier
 þuor ad hugga sig vid sjna N. Ská
 rn/ad hñ i Skárnefse er ap Gude mæ
 tefen/til ad vera Guds Barn/z er so
 sem Afleidður til Nimmarskis/z eilí
 so Lífs/z hefur orkusaflegan Næð
 ar Samtímaala vid Gud gjort z bund
 ed/z er med Jesu Christi Blode þuei
 gekkog hreinsadur.

Þar næst skal hñ z líka hugga sig
 vid N. Kuslómáldið DRÖTlins/i
 þuorre Guds Sonur hefur hñ so sem
 Guds Barn/ láted vid sitt Bord verd
 o sádd

Syrer þa slufu

a saddan / mettadast z endurljfgadast
med sinu Nollde z Blode / So hast er
nu viss þat vppa / ad hast er Jesu Chri
sti Lidur z Linur i Sæl z Ljfkama /
z fullkomlegur Erfinge alls þess go
da sem Christur hefur med Fornfar
ingu sinns Nollis z Blods forþient z
vivegad. Vppa þetta skal þin Siuke
stalsur lesa eða læta lesa þyrti siers
allra handa huggunar Greiner / vs
N. Ritningu / so sem ad eru þessar.

Kuifnuðar Sæde skal i sundurmola Gen. 9
Noggormsins Nofud / en Dimurenn
mun bætta hast i Nælesi.

Þar til er Sonur Guds openber orðess. Job. 9
ad hast nidurbrjote Verf Diosulsins.

Þannet Framlidner skulu lifande ver
da / z med sinnum Ljfkommum vpp rissa / Ps. 116
Loped Gud þier sem i Jorðuðe liggð
luekter.

Far þu mitt Folk i þitt Svefnhús Ps. 29
z læt aptur Dyrnar eptir þier / z fel
þig þar um eina litla Stund / a med
an Reidefi geingur fram hla.

Dvj

Mat

Job. 1

Nafn þetta kom eg frá Modurlífi/ Na
fna mún eg í burt þara/ DRÖTtið gaf
það/ DRÖTtið tók það í burt/ sí
Nafn DRÖTtiðs blessað.

Job.
29.

Eg veit að minn Endurlausnare li
fer/ & hún mún mig hjer epter vppvefja
vr Jorðuðe/ & eg mún þessu mánu Nót
unde verða ísladdur / & eg mún í minnu
Nollde síá Gud/ þáð sama mun eg lí
ta/ & með minnu eigen Augum síá hún
en eðe anarlegum.

Ezec. 33

So sanlega sem eg lífe (seiger DR
öftrið) vil eg eðe Dauda hins ogudleg
a/ heldur að sa Ogudlegie snuc síer
frá sjánum Beige/ & lífe.

Isa. 13

Eg vil þá endurleysa vr Meluðe/ &
frelsa þá (sá mig trúa/ þá Daudan
um. Dauda/ eg skal vera þín. Bane/
Nesufte eg skal vera þín Blaga.

psalm
42.

So sá Niorten langar epter ferðu
Batne/ so langar minna Sál til þín
mín Gud. Minna Sál þyrstir epter
Gude/ þeim lifanda Gude/ Neer mun
þú koma að eg fac að láta Andlit Guds.
þú

Syrer þa sálu

Þú ertu hrægg minn Eal/ z þú stur
lar þu mig/ Bona þu vppa Drottinn Jecm.
Þú enn mún eg þacka þín/ þú þá er Níal
þare minns Andlitis/ z minn Gud.

Þegar eg ad einn hefse þig Drottinn psalm
inn/ þa hirde eg hvarfe um Himen me 73.
Þord/ þó ad Eiss z Eal vanmegnest/
þa ertu þó Gud alla tíma Nuggu mín
na Níarta/ z mitt Nutskeipte.

Sæler Ríttisáttira eru i Nende Gu Spek. 3
ðs/ z eingest Þína snertir þær. Syrer
þín Drottinn þau er ad sía/ so þ þú dene
z þra Afgangur verður þ Þísi reikn
adur/ z þeirra Burtfer þ Þordisfun
en þeir eru i Fride.

Þier erum Þörn Neilagra/ z vonu Tob. 2
epter öðru Lyfe/ hvarf Gud mun gief
a þeim/ sem sít vid hafi med Trúne
fastlega hallda.

Núor hafi blápur stadfastur allt til Matth 10.
Enda/ sa mun verða Saluhelpefi.

Komend aller til mín/ þier sem erind Matth 11.
ed/ z erud þunga þínder/ eg vil endur
lífga yður.

D vñ

Síga

Joh. 1. **Sia / Það er Lamb Guds sem burt
tekur Neimsins Spender.**

Joh. 3. **So hefur Gud elskad Neimeñ / að hñ
gaf vñ sñ eingietefñ Son / til þess / að
aller þeir s a hñ trua / skal ecke fæta
past / heldur hafa eilífð Líf.**

Joh. 5. **Sanlega sanlega seige eg yður / hñ
hñ heyrer mñn Ord / z truer þm sem
mig sende / sa hefur eilífð Líf / z ecke
fiemi hñ þ Dom / heldur þrengir hñ
sær vñ Daudanum jñ i Lífed.**

Joh. 6. **Eg er Braud Lífis / hñ sñ eie
mur til mñn / hñ skal ecke hungra / og
hñ sñ truer a mig / þa skal alldrei
þyrsta.**

Joh. 7. **Allt huad mñn Fader giefur mñer / þ
fiemur til mñn / z hñ sem fiemur til
mñn / hñ skal eg ecke vtrefa.**

**Það er Vilje Fodursins serra mig þe
þu sent / að eg glate ecke einum af þm
sem hñ gaf mñer / heldur að eg vppve
ke hñ a sñðasta Deige.**

Joh. 8. **Sanlega seige eg yður / Hñ a mig
truer / hñ hefur þ eilífð Líf.**

Syrer þa sluku

Eg er Eios Neimsins/ Nuor miler ept' Job. 8
þylger/ hñ mñ ecke ganga i Myrkren
u/ heildur mun hñ hafa Eios Læssins.

Safilega safilega seige eg þdur / Eþ Job. 10
noctur heildur mñn Ord/ hñ skal ecke
sia Daudan eilæflega.

Māner Sauder heyrta mñna Rødd Job. 11
z eg þeck þa / z þr þeckia mig / og þr
þylgia mier / z eg gief þeim eilæpt Læp
z alldrei skulu þeir þyrerfarast / z eing
en skal slita þa vt mñnum Nøndum.
Þadereñ sem mier gaf þa hñ er øllum
mette / z eingest fær þa slited vt mñns
Þodurs Nøndum / Eg z Þadereñ er
um eitt.

Eg er Þpprisast z Læped / Nuor z Job. 12
truer a mig sa skal lifa / þo hñ sie da
udur / Og huor sñi liper z truer a mig
sa skal alldrei Depia.

Eg er Begureñ / Sañleikureñ z Læ Job. 13
fed / Eingest licmur til Þodursins ne
ma alleina þyrer mig.

Þetta er þad eilæfa Læfed / ad þeir Job. 14
þeck þig ad vera alleina sañan Gud. 17.

z Jesum Ehtistū/ þa þu hefur sent.

Ibid. Fader/ eg vil ad hvar eg er/ þa siu þu hia mier/ sem þu gaffst mier/ so þu flae minna Dyrd/ huoria þu hefur mi er giefed/ Þuiad þu eistader mig/ adz en Neimureñ var grunduastadur.

Act. 4 Þar er ecke Saluhialp i nockru od ru Napne/ z ecke er nockurt Napn an ad Moñunū giefed/ i huoriu vier kunn um ad verda Saluholpner.

Act. 10 Þm þeñan (Nerran Jesu) bera all er Spæmēñ vitne/ ad fyrer hañs Napn sa aller Syndasta Þyrergiefning þeir sem trua a hañ.

Rom. 5 Quar hellst Synden yfergnæper þu yfergnæper Næden myflu meir.

Rom. 8 Ef Gud er med oss/ huor kañ þa ad vera i mote oss? Quor ecke hefr hlæpt sijnum eigeñ Gyne/ helldur giefed hañ vt fyrer oss alla/ Skyldu hañ þa ecke giesfa oss alla hlute mæ hmi? Quor vill ofafa Guds Brualda/ Gud er sa þa giorer Rietslarta/ huor vill þa forðæ ma? Christur er sa sm dæñ er/ Ja/ þ meira

Syret þa Sinfu

meira er/ Nn er sa sem vppvaktur er/
huor ad er til Guds hægre Nandar/
z bidur syrer off.

Eg er viss þar vppa / ad ecke Daud
en/ z ecke Ljfed/ ecke Einglarnar/ eda Ibid.
Nopdingiafrietternar/ ecke noekurt of
ljfe/ z ei þ na læga nie þ ofomna/ ei
Næd nie dnypt/ nie noekur vñur Skie
pna/ þær off skiled þra Guds Kiarleik
a/ huor ad er i DRÖTNE vorum
Jesu Christo.

Gud hefur alla jñeluekt vnder Syn Rom.
dene/ vppa þad hañ myskunade sig þf 11.
er alla.

Eingefi liper fier stalfum/ z eingefi Rom.
deyr fier stalpñ/ Ljpu vier/ þa lifu vier 14.
Drotne/ deyn vier/ þa deyn vier DR
vltne/ þar þ/ huort vier lifu eda deyn
þa erum vier DRÖTINS.

So sem þeir eru aller Dauder i 1 Col.
dam/ so verda þeir aller lifande giord 15.
er i Christo.

En vier vitum/ þegar vort Jardne 2 Cor.
þa Nwo þssar Byggingar verdr nid 5.
p ut

ur broted/þa höfuð vör. Bygging af
Gude vppbyggda/ Næst þu er með Næ-
ndu gjort/þu elskar er a Nimmum.

2 Cor. 10. Gud er trær/þa ekkar lætur þu verða
freistada/ frammar en þu er mögule-
gt að lifa/ Næst þu gírtur þu þad/ að
Freistingen fær þann enda/ so þu gírt
ted vel stæðst.

Phil. 1. Christur er mitt Lif/ og að deya er
mítt Abate. Eg hepe Girnd að skil-
last þu við/ og vera þu þu Christu/ þu
að myklu betra er.

Phil. 3. Þor umgeingne (þor Neimele) er a
Nimmum/ þuadan vör væntum Lausa-
rans Jesu Christi / þa vora farnir
Lífame mun forklara/ z gíra þa lif-
ka sínu forklarudum Lífama/ z dýr-
arlegum.

2 Tim. 1. Það eru vísseleg sannindir/ z dýrmæt
búgt Ord/ að Christus Jesus er lif-
en i Neimeu/ Synduga sæluholpna
að gíra/ mál þu er þu hefst.

2 Tim. 4. Lífame minnar Þu farar er nægum/
Eg hepe goda Þu minn bærst/ Eg
hepe

þepp mitt Hlaup fullendad / z Trunda
geymt / Nu hieda ; fra er miet tilreidd
Korona Riettsætesins / s Drottinn sa
Riettsæte Domare mun giesfa miet a
þm Deige / en ecke alleina miet / heldur
ollu þeim sem hns Tilkomu elsta.

Sia til þu beriest vel ; Truarekar
Barattu / Mondla so eilíft Líf til þu
er þu er kalladur.

Bloded Jesu Christi hreinsar oss af
allum voru Syndu / I þui þeppur birst
elstan Guds til Mañastia / ad Gud he
fur sent sinn Son ; Neimeñ / so vier sty
llou lisa þ hafi / I þui er Elstan kem
en / ecke þ vier hofu elst ad Gud / heldur
ad ha þepp elst ad oss / z sent sinn son
til forlæfunar þ vorar Synder.

Vier hopum hier ecke bláþanda
Samastad / heldur lestum vier / þess o
komeñ er.

Versu trur allit ; Daudan / þa mun
eg giesfa þier Koronu Læpsins.

Quoria eg elsta / þa aga eg z typta /
þeir hafa pperuñed ha þ Lambins

2 Tim

1 Joh

2 Joh 4

geb. 12

2 Apo. 2

2 Apo. 3

xpoc.
14.

Blod/z þ þrð hñs Binnisburdat/og
hafa ecke elskad sitt Líf allt i Daud
an / Sæler eru þeir Grafslidnu sem i
DAXE Ine deyia i afnsnart.

Þr þessum z øðrum þuiliðum Gre
inü/ þa skaltu Eml min vtelia þier
noekrar sierlegar vivaldar Greiner/ þ
þier þifia huggunarformlegar vera/z
lærdur þær vel/z gior þier þær. Lufug
ar fyrer vian/ so sem Fader vor/ Þu
ad so sem sumra Maña sidur er/ ad la
ta smjda og tilbwa þra Læf Listu eða
Legstein/ eða Lífblæu/ noekrum tjma
fyrre endur þeir andast/z vardueita þ
so þad sie til reidu/ þegar Læfamann
þarp ad grapa/ So skaltu vtuelia þi
er noekrar sierlegar Greiner z Malta
fe N. Ritningar / og lær vel ad skilia
þær/so ad þu a þiffe Eottarsang Luff
er ad styrkia z hugga þñna Eml. Þu
lad i mote Daudanü minskar Mañe
optast bæde Misked z Skilningurefi/
Þa er z ecke tjme til ad heyra lang
Predikoner/ eða margar Amñningar.
Efn Suggunar Grein/ og eist Guds

Syrer þa stútu

Orð/ sem framm er genged af Guds
Múne/ þ gledur z huggar láppgar og
endurnætur z sedur Niartad/ Lífed og
Sælana. En vilie Madur a Sottar
sæng síne/ þyrst taka til að læra þta/ þ
vill vera foruelli/ z klemur staldan til
gagns/ z er þa opseint.

Deu. 8
Matth
4.

Herra Jesu Christe / Þpplys þu
mitt Niarta/ með þánnu N. Anda/
so eg giarnsamlega heyre z lære god"
Greiner þáns N. Orðs/ hure epter þe
nn/ hase þær opilega þf° / z giore þær
mánu Niarta vel kufingar. Slep þu
að eg geyme z vardueite þitt Orð/ og
sle ecke so sem broten Þottur/ eða brak
að Rier/ sem Vatne Ean ecke að hall
da. Þpplys þu mitt Skilning/ styrk
þu mitt Múne/ z læt mig miðast a þá
nar Hugganar. Nialpa þu miet so eg
geyme Orð þitt i goodu z siðsomu Ni
arta/ z bere Avort i Þolenmæde til ei
láps Lífis/ Amen.

Kæn þu miet nðræar Bætur/ sem eg meige
bidja i minnu Stukdome/ miet til Huggunar
þ þar

Suggunat Greiner

þar eg mætte og eínen þapa þyrer gðeunt
Þeim sm Síuter eru.

Eg hepe allt þingad til lagt þ þig
margar godar gudrafalegar Bænir/
þ þu mætt lesa þier til gagns z goda.
Þo vil eg nu efi auða þar næftru við
þ Góðer z Gudþrædder Mennt þapa
díkíad/ z so a þessan þætt beded.

Su þellsta z sierlegasta Bæn/ er vor
drottinleg Bæn Fader vor/ þuoria Sa
usnarefi sialþi hepi kient off/ þuor eo
jñe þefur að þallða i skuttu Mæle al
l' vorar Naufsyniar/ z allt þuad vier
þurpū við i Lífse z Dauda. Þeg^{er} þi^{er}
vilied bidia (seiger Drottin) þa taled
þssū Þrðū. Fader vor þ ert a Nimmū.
Nefgest þitt Napn. Til fæc þitt. Nif
fe. Berde þiñ vilie/ so a Þorðu sem a
Nimmū. Gief off i Dag vorit daglegt
Braud. Og þgiep off vorar Skulld
er/ so sm vier þgiepū vorum Skulldu
Nautū. Og eige leid þu off i Freistne.
Næði frelsa off fra Þlu. Þuiad þitt
er Næf

Syrer þa Stútu
er Ráðed / Kráptureñ z Dyrðeñ/vm
Álðer z ad eilífðu Amen.

ii
DRÖttin/ Lat nu þín Þion fara i fr Luc. 2
ve/so þ þu hefr talad/ þt míñ Áugu
þapa stóð þín Endurlausnara.

iii
Fader i þínnar Nendur fel eg míñ Án Luc 23
da.

iiii
I þínnar Nendur þel eg míñ Ánda/ þu psal. 32
hefr mig endurleift DRÖttin Gud sátt
leiftsins.

v
DRÖttin Jesu/ málaktu míñ Ánda. Act. 7
vi

DRÖttin/vertu hta off/þuiad þuð Luc 14
da tekur/z a Dageñ er síðed.

vii
Eg hefe gtrnd ad stíla hi' víð/z þa ppil. z
hja Christo. viii

Má Gerra Jesus Mádur z Gud
Sem Máu þánu Spott z deyd/
Syrer mig þolðer z Kroffens Rágl
Og fúttader mig víð eilíft Bgl.

Syrer Rágl þána bíð eg nu/
Míer Áttum ad hláper þu/

Þ iiiij

Mæt

Suggunar Greifur

Var Daudans fiennur hin stryda Stúd/ stot
lega grinum a alla Lund.

Var Augun missa alla Sion/ Þyrnun fí
mur Leynat tion/ Tungan ei leingur máls
ma/ Mitt Liarta tekur ad þrotna þa.

Var allur mín Martur eydest so/ Ringar
Madur mier hialpa ma. O Herr Jesu þú
hialpen blyd/ Sugge mig þa i Daudans tóð.

Leid mig ap þessum Þymbardal/ Og þv
ttu mjna Daudans Rugl. Andskotans Re
ede þrels mig þra / Syrer þinn Andar og ve
rt mier hlar.

En þegar skilast Lyp og Ond/ O Gud
tak þana þíer i Gónd / Sugld Gollde ap þí
er eg þiggja vil/ Þar til Doms dag; tek: til.

Glada Vpprisu gíep þu mier/ Geym mig
þa Dagur Domsins er/ Mjnar Synder ei mi
nstu að/ Mílldur gíep mier Lyp eitþr þa.

Lýta sem þyrre lópaber þu/ legg eg a Orð
þíu mjna Tru. Samlega samlega seige eg þí
er/ Sa mín Orð heildur og treystir mier.

Ogn Daudans reynir sagnia þú/ Tilþan
Dauda ei smæða fán. Lykamlegt Andlát
eitt sit þar / Vid Andar Daudan ei verður
vat.

Vil eg með völdugre Gónd/ vást skilja þú
vid Daudans Þónd/ Arþ mjns Rýti o skal ei
gnast sa/ æpenlega mier slápum þia.

Og lípa i Salu z sánum þíð/ Sæmd þa
reittu off Mílldur Gud / Allar Synder off
þorlat þu/ Þolenmooder veir byðum nu.
me.

Syrer þa Siufu

Med hreifre ast z traustre Tru/
Til þess ad kiemur Stundenn su.
Og þringium þína Orða giætt
Allt þagad til vier soþnū sætt/Am.

18.

Þa lifir hier minn Lofans víð.
Og leider þu mig þra Geime/
Gíastod veittu mier Herru Chriß/
Og Gíalp þyn allðrei mier gleyme/
I skilnad myna aumt Ond/
Eg gíep og þel i þýna Gónd/
Ad medtæte og geyme.

Mig þýna þapnan Sekt z Synd/
Samvískunne þast æmæla.
Þær eru þleire enn Gíapar Sand/
Samt skal eg vñ Gíalp ei vñla.
Þu Drýressi Raude og Daude þínn
DRÖTTIN Jesús frelsare minn?
Er minn Lúggiss og Sæla.

Eg er þín eígeñ Linnur eírn/
Ap þu þæ eg Luggun goda/
Alðrei slatur mig ap þier neíen/
I Angist og Daðans Doda.
En þo eg Deye þa er eg med þier/
Kilpan Sögnud þaístu mier/
DRÖTTIN med þýnum Daða.

Lins sem ap Daða vppreis þu
I Gröþ mun eg ei blýpa/
Gínnapör þýn er Luggun Tru/
Grygd Daðans kann burtu drýpa.

P v

Gíedan

Suggun i glegn

Siedan þer eg með Sögnude
Sulluiss þia þter minn Lausnare
Hvæð þu sature mig lípa.

†

Hjalpa þu mitter herra Jesu Christ/
Seimeñ vel við að skilia.

Þegar Daðastúð mig þvingar mest

Pu munt mig þugga vilja/

I stræðe þui so eg stande vel

Orrar mig þallen áfars tel/

Þp þæn þænd ei þlyper mitter/

Hjalpande so að Rymdú þier.

Þo þigðe minna Synda sic

Sem sandr a þapstns Gruñe/

Þpa skal eg þo alldreie/

Að þo mitter hjalpa kunnar/

Þiñ dauda eg munest alltyð a

Micð Vndum þgnum líest mig þa/

Þilijpan Seid so Ondu minn

Avallt hlape Miskun þin.

Þepud mitter ertu eg Limur þinn

Þe gledur mig þa Gode/

Þp þier mig stjra einget þa

Ognarlaus er þui Daude/

Þign þæn eg er þo þalle eg þra

Svelfare mun þier verð eg þia/

Þijka sem þu loðað hefur/

Þip eilipt þer þuð so sepr.

Þep eg æ þar a vilfa Von/

Þirande þig risen að Dauda

Þp Græp miffe eg ganga mun/

Guds Velldi þa þui raða/

Syrr þa sluku

Endast þa Daudans Ögn z Rugl/
Önd minna 'eg þier i Gendur þel/
Daudann virde eg vörn Abala/
Sem vift og Salu hia þier þliosta.

xi

Min fæte Jesus sanne Gud/
Sla mig nu þier i epku neyd
Kins sm þa þyrr eg gieten var
Ög i Lype mig Moder bar/
Kinn varstu Gud minn gþlug þliip/
Ög alla stund mitt Lios og Lyp.

Þa mig i þyrstu Moder bar/
I mestu þrygd z Ruglun var/
Ap Lipe þennar leyster mig/
Litinsame Gud so beide eg þig
Öru stydie mig þinn Gialpar þend/
Sem þepur þu gjort a þeirre fund/
Min Gud varstu þra þyrsta dag/
Sæding minn var mest Rymdarlag/
Þa var eg lagdur þier i Staut/
Þegar eg skjön i þyrstu hlaut
Þa Miosk veitte mæz Modi brist/
Mig huggader og hia mæz stodst.

Þa Alþar hær eg orðen er/
Öngva biðrg künde vesta mæz/
Öpphellde Vernd og Gialpin minn/
Serra Jesus var Mýskun þinn
I Rugl minne so falla eg nu/
Christe a þig með þug og tru.

Sm veittr i þyrstu Sæding lid
Sullting þitt hallde mæz abra vid,

Övi

Stjörn

Suggunar Greiner

Syrer Kroff og Dauda verður su/
 Í þeirre Sæðingu þíðest eg þier/
 Þreyr Góld & Önd myn eptir þier.

¶.

Lipande DRÖTTIN lafna míer
 Lat mig klæð þína pinna/
 Ap þui mítt Traust er alle a þier/
 Wymdanna giætti mína/
 Synder gíðra míer Sorgarmood/
 Sælenn er tuist ap Lángre/
 Srelsa þu mig þyrer þitt Blood/
 Syena ap þínu Lángre/
 So linne strödu stränge.

Eg berst við Daudas bitra mætt
 Brætt verð nu hieðau hallða/
 Heimenn þorlæra þlyt eg brætt/
 Seled mig sæter fallða.

Ráðamen þeykur og lasenn er/
 Ráps krapr tekur ad þriota/
 Sælenn ap Dvöllum þlyta þer
 Síðst þui ei neitt til Bóta/
 Lat mig klæð þína þriota.

Lins geingur míer í Wymdū mæn
 Og þui Barne er þæðest/
 Gæmulegre í Grygd & þæn
 Gæfupraungingum mæðest.
 Sapande hugræke mætt nie Mægn/
 Málka Gialp sier ad veita/
 Utan Liosmoder liup & gicgn/
 Lundblýð með æstfemd þetta/
 Lidsemdar gíðre ad leita.

Ap þui kom Gud mín elsku tíer/

Syrer þa Gíslu

Vppa þig nu eg vale/
 Og hingad þínar Gendur þær/
 Gerra minn Jesu sale/
 Syrer þitt Rauda þessad Blood/
 Sordum sem vt ad' dunde/
 um Tric þíns Kroff þa Tíged þlod
 Taparlausu nidur þrunde/
 Ad nú er þinn Elska grúde.

Vid minne Sæl þinn hiespar Gúnd
 Syr sem Rísa Míoder take/
 Þa verður Lífans vid skild Ond/
 víst so ei vppa sale.
 I varnre lang þaus lúfins Blods
 læt þana Greinsan þanga/
 So þeipe þinn heli ar modo
 Linn fúne allðrei þanga/
 Um alla Elskud langa.

xiii

Gerra Jesu i Gendur þier/
 Giedan þa eg i burtu þer/
 Sel eg minna Nunu Ond/
 All so þirrest nlein z grúnd.

Sæduernu þana þærer þu/
 Sagud er z þreinsud su/
 Blods með Dreyra dýrstu þinn
 Dasþin er su Rígan mín.

Andast eg og vpp til þann/
 Ketla súptur Sorg z þinn/
 Giervíst Laps er létels verð
 Þo leingi dúelíest hiedáperð.

Stalpa micr ad þuxa stíft/

Luggunar Greinor
Halldest Næd þen vid mig ríft/
Gerra Gud eg trúu traust/
Þu tákst vid mæi epalaust.

xiii

Lambd Guds z Lausnaren/
Líps og dauður er eg þinn/
Mæð þíu Ásp læt eignast mig
Þat aller helger gleðia sig.

Skýlða eg eðe eignast líp
Eluþlegt og þordast Ásp/
Svar være Dauðe helgur þín?
Og heilst blóðríke Barðagen?
Svar til var þitt helga holl
Guleð og graped mædur i móllo/
Eþ þín Dauðe eðe mæi/
Eluþt glæpe lípþia þíu?

O Jesu vid mig verðu þú/
Díff og trúu/eg til þíu þly/
Þvergíeþ þu allðrei þann/
Sem Vnda þloð þíu þreinsa vást.

I Friðe læt mig sofa sætt/
So að við önguð verðe þætt/
Andlíte blýða og Hugum þíu
Opnlega síu til míu.

Srelsare mín að þæve og vreyð.
Syrer þín þíð eg Sarran Deíð/
Læt mig þeim öskú öllum nær/
Og ópenlega þíu Ropgíeð tíu.

xv

Ligg eg þíu sem Næð: i Móllo/
Mætt vill kólma vefka Gollo/
Sugræke Fot mæ hænd gíet þrætt
Gællður gígræst allt opætt.

Skrer þa Siuku

Dregst mitt Ljiped Dandan vid/
Daprann þinn eg Lim og Lid/
Sine z Ræna ríenar allt/
Ræder eðe Tügan súallt.

Geyrn eg Syn mier þuerpa vill/
Gollðenu þíker Gottin þíll
Sentast være ad þuísast bratt/
Og Geime ad biöda goda Kratt,
Stunda Jesu skött til mín/
Stamta ap Displa sorg z pijn
Þylur þans bríot þá berst vid mig/
Sá Þígrn z Ræon þrædeleg.

Ogn mie Greifne og Rymdar stís
Þí lættu skília mig vid þig/
Líft mig Þrælen lægsta þinn/
Líðande Jesu DRÖTTinn mín.
Tru/Ríettlate/Reskua Þon/
Rákur veit mier Mariu Son/
Syrer þítt rauda bleffad Blod/
Þíarga ap Synd z Þíctis glöð.
Þíngla þína aðstod blíð.

Þí ste víss a síðustu Tíð/
Ad þlíta mína Numu Önd/
Í þíns Söðurs Sædm z Sönd
So eg Þíngla Samlago Þíon
Singe Lop með þóarum Ton/
Þasamlegasta DRÖTTins míns
Í Þyrðar Ríjle Söðr þíns.

xxj

Gladur nu deya vil eg vást/Víð
Þauða síst/megna eg mier ad hlípa/
Þ

viñ

for

Suggunar Bætur

Fordisþun þingia eg þinna ma/
 Þo falle þra/Minn Sál hia Gude mū blápa/
 Þu þion er eg þísi/Þu Gerran minn.
 Hægd hia þier/eplauft eg er/
 Li kann mig neirn þra þier hýpa.

So leinge sem hie Lyped dreg/læra vil eg
 Gudlega; Drotne ad Deyia/
 Og bwaft til með bestre List/
 Blýðā vni Christ/þaþ Truarþang ad beyia/
 Mitt æðst Traust er þā/Und leysa vañ/
 Syrer slun Deyð/og þ reiste af Deyð/
 Gladur eg þu vil þreyia.

Af Mæð hepur Gud mætt veitt z skelft
 A kross vppheingt/Jesū Christ son sin fætra
 So þ mig lide far z deyð/ad suipra mig neyð
 þe þann þu Sæmð z Mæra.
 Oh huiltā Mæð/hepur Gud mætt tæð/
 Þa framfæ Und-minn/kallar til sijn/
 I Hiltæ Læ þun ad þæra.

Sætt mætt nu DROTTiñ glasku þe
 Glada burtþæ/pyrer Jesu dyran Dæda.
 Ad lipe z deyt eg i þier/Und minn og mætt/
 Þoott veit þyerer Blood hans Ræda/
 Minn Jesu Christ/mig hepur leyst/
 I þæna Gænd/ þel eg minna Und/
 Sæpna eg so æn Mæda.

xxij

Lædan i þurt með Sæde eg þer
 Sægen og Gladur i Gude.
 Suggad nu vel mætt Lættad er/
 Og hørþenn allur Ræde,

So

Luggunar Brættur

So sem Gud sialpur þ þier mter.

Gufloar Guþn min er Daude.

So þad z anduarpade ein Gudþrædde
godur Madz a sifre Sottarsæng.

Nu gled þig Sæl min/ þu sem þo
ert ei min/ heildur Nerrans Jesu Ch
risti / sem þig hefur mig sifnu Dyrma
tu Blode endurleift. Min Sæl/ vert
þu nu glöð i Gude þinnu Endurlauf
nara. Gæf vt af Sodoma med Loth
z lft ecke a Þat aptur. Flyttu þier i
giegnum þ Kauda Nas/ so þu komest
vt Nondum þra sem þig opfælia/ og
tomer jst i þ Landed sem flytur i M
olt z Nunange / Nap þig vpp i Lopt
ed/ z læt allt þara þad þier er nedra a
Jordunne.

Til Himnarækis ertu skopud / Til
Himnarækes ertu helgud/ til Himnaræ
kis ertu fyrerhugud/ Þitt Heimele er
a Himnu/ Þat hefur þu Borgarriekt
seinged/ þat er þier þ laungu dyrdlegt
Herberge fyrerbæd/ Læt þig langa
þang

Suggunar Greiner

ga þangad/legg fra þier viffelega þa
 ofreinu z þungu Þyrde daudlegs No
 Uds. Eattu Vinuna verda epter vnd
 er Trallenu DRottins/ en far þu vpp
 Nu verdur oped þ þier Skaut Abra
 hams/so sm soau Abrahams Sade.
 Nu mun Paradissar Port fyrer þier
 opnast/þu sem þ Truna ert innplont
 ud Herranum Christo/z ert fyrer ha
 ns Blod hreinsud.

Nu þo ad skilnadur Sælar z Læla
 ma sie beystur z sarr/þa halltu þo fyr
 ru fyrer/ Bertu stodugur z med godu
 Giede/ þ er ecke nema lætel stund/z so
 sem eitt Rugabragd/þa mun DROTT
 in leysa þig/ þar fyrer haf Volentmæ
 de. Betra er ad þu nu einustne leysir
 vpp/z bitaler Raatturuñe þa Skullo
 þ þu hlutur heñe ad gjallda/ heldr en
 ad þu skuler leingur i þessu Neime þa
 nast/plagast z veltiast/ Ecke muntu
 deyia/heldur lifa/ z seigia þra Bert
 um z Dasendum DRÖTTINS.

Enn þu min Jardnestur Lækame/
 Sprec

Sýrer þa Síufu

Sýrer þuorin eg hefe langa tíma þa
 ft Sorg z Mædu/ Ah þyggiu z ómað/
 z líðed margt illt/ til að þæða þig z kl
 æða/ nðra þig z lífska/ so eg hefe m
 rgú Deige þar til spíllt/ z hefe mátt
 vera mætt myflu gagnlegre. Þu tþa
 me s vered þepur Gælu míste ein þu
 ng Þyrde/ z þana þepur opt z óstall
 an hindrad z nðut þrykt/ so hli þeþe
 ecke gíetad með þry og þreffe stundad
 Minnestka hlute sm vera ætte/ Þier se
 íge eg/ með þui Gud þesur það æsett
 z stýttad/ að þu s ert komeft af Moll
 du/ þu stalt nu endalega leggja þig til
 Hvaldar. Gætt þú í þítt Guefnhwa
 tætt apte Þyrnar eptir þier/ genm þig
 þar um dalitla stund/ a meðan Keiden
 líður framþia. Þo þu swner z rotnet
 í Gropelle/ þa er þier þ ein Þurgatta
 z hreinsun/ so þu stalt mæg dyrdarfe
 gur vpp ríssa. Þu verdur nðut lagdur
 þorgeingelegur / en þu munt vpprísa
 oforgeingelegur/ þu verdur nðut sæd
 ur smáanarlegur/ en þu munt vpprísa
 D d með

Luggunar Breiðer.

med Dyrð. Og so sm þu hefur boret
Mynd hins Zardnesta/ so mütu þó
berande Mynd þess Nimnesta/ z þá
u Noðde mütu sta Gud/ so þu verðer
glad/ þegar þu vaknar vpp epter þa
na Mynd. Þu munt vissalega vpp ap
tur ríssa/ z þó þu yrðer ad Wíttu z du
pte/eda ad enguu/ þa müt Gud Drott
tífi þítt vppvektia þig/ hvaríu þu var
st jafplantad/ z hvar ad er Noðd af
þánu Noðde/ z Bein af þánu Beinú
Og þegar hñ fallar þig eptir/ þa kaff
eingest hlutur þig ad hindra/ heildur
hlutur þu jafnsnart ad koma frakk
þesse Drottis sem vppvakte Lassa
tú med einu Orde/ þa hñ tók til ad ro
ina z fœna/ hñ mun z eins láfa syn
a z beuðsa a þítt Krapt síns Almatt
is. Nu hlutur þu ad sína og lifda Ku
ól z Þánu/ en þ lífdur snart/ og er ecke
nema um litla Stund ad gíora/ epter
þad eru i burtu aller Verker/ allur su
ide og Siukdomur. Þær vitum epter
Orðum G. Dals/ ad alla Mættura
na z

na z allar Skiepnur forleinger/ z þær
 hapa Trega z Andvarpan/ z villia gi
 arnan verða lausar við þessa Neima
 Megoma/ Og þui villtu þa eðle gírn
 aft ad hafa Nafld? Þu Daude/ mást
 vel státa þad/ sem Eyndarefiar vegna
 verður sundur ad slást / Eðle mun
 tu afma mig/ heildr stoda mig til rolc
 grar Nunldar/ z vandanlegrar Glede/
 Feigensamlega vil eg aptz láta mána
 líkamleg Augu/ so ad eg slae þe eilífa
 Eios. Ad eins bid eg þig þu sonr Gu
 ds/ mið Endurlausnare z Saluhtal
 þare/ sem mig hefur slited vt Heluhte
 z endurleift þra eilífum Dauda. Na
 fer þu næturn láma skaded þia mics
 so veittu mics nu Nialp og Niaslod/ i
 þessare minne skjústu Nend. Til þán
 vpphef eg lwnar Nendur/ z mitt van
 máttugt z veyrt Niarla/ Til þán tal
 la eg/ til þán langar mig/ mið Kongr
 z minn Gud / þu sem gapst þig nidur
 i þetta Numa Nollid/ so ad eg þar i
 Sien/ styllde fæ og sdlast Þorg og

Suggunar Greiner

Dwöstad i Ninnargæ. Þu hefur á
 Krossenum vppgiæpt þín Anda/so að
 eg feinge eilíft Líf. Þvergief þu mig
 ecke minn gode Gud z Drottín/z vaf
 ecke fía mæi/þítt þíer að hialpa mi
 minn Gud z frelsare/læt þánn Ord ecke
 falla yr minnu Niarta / þa þu sagðer/
 Þetta er þ eilípa Líf/ad Men þecke
 þig saðan Gud/z þánn þu sent hefur
 Jesum/ad hñ síe Christur/það er Ro
 ngur z Kieðemadur allra Næstruadra
 Seig þu til minn so sem Næningians
 a Krossenum/ 3 Dag kalltu vera mð
 mæi i Paradís. Vert z gief Næd þí
 na/ad þa minn fatæka Wnd skilst við
 þeðan daudlega Lífama/ að hun síe
 þa þíne ofeigianlegre Næd z Wæstn
 a Nædur falest. Vertu með godu gie
 de minn Sæl/ þu Drottín hialp
 þíer/hñ hefr slited þig yr Daudanñ.
 Eg mñ ganga þ Drottne i Lande
 Lifande Mañia. Nu Dæde/þu himn
 mþle Leuitatan/gleyp þu Jonam þeg
 ar þu villt. Farðu vel Næimz/nog þef
 ur þu

Syrer þa Sinfu

ut þu feinged miet ad gista/leita nu
vpp ahan þa þu vilt/ **DX** Dúsk eg
þad epter þánu Nialpræde/ Rone þitt
Kæle/ þreisa þu off þra øllu þllu/ **Am.**

Afiars gods z Gudrækelegs **Mis**
þan z Anduarpan a Sottarsengese.

Jesu Chrifte sonr Guds/ mið En
durlausnare / þm vr Myrkrenu giores
Morgunæ / z vr Nottunne Dagen/ Ea
ttu mig epter vmlidek Myrkur þessa
auma Ljpps/ fæ ad þa gledelegan Dag
eiljpps Ljfs/ z epter þinna Nott þessa
auma Ljpps/ ad lita þan þiarta/ fagra
Dag okomefiar Dyrðar.

DX Nottin Jesu/ mið Ljfkame z mæn
Sæl verða nu ad skilia / enn þu z eg
müum eðe skilia/ Þu vilt erum mykl
u fastara samteingder en Sæl z Ljff/
Meitt Þiarta vill i sundr bresta/ z þan
eðe ad lifa leingur / En Nialp þinn z
þuggun brestur aldreit nie bilar.

Eg girneft ad leysa vpp/ z vera þia
þeim sem mig hefut endurleyst / eðe
mz Gulle eða Silfre/ þelldur mz sinu

Q iij

þyrma

Suggunat Grefnir

Dyrmaðu Blode/ Nán þú sjána Gæð he
pur fyrir mig vlgiefed/ til Gynda Fo
snar/ z mig hefur elst ad meir en sig si
alfan/ Eg er gladur i Gude/ eg hefe
forleinging/ z mig langar ad deyja/
Eg er af Marta gladur / ad eg fæ so
gott /ad eg ma eitt sið deyja.

Mín Gud z Drottinn/ Þo eg deye
nu/ þa veit eg vñst /ad mig hender eð
ert iðt/ heldur mun eg fa z odloft eitt
odaudlegt Líf. Þess þyrre sein eg dey
þess þyrre kien eg til eiláfrar Gæluhi
alpar/ Dh/Quad sæl eru þau vñstip
te/ Eg misse eðert /huort þeg life eða
dey/ ef ad eg life z dey i Christo/ Þa
i staden allrar Armaðu z Gyndar fa
eg fullkomna Gendurlausn/ fra sáu ið
lu/ z þar med Fagnud eiláfs Lífs.

O Nerra Jesu Christe/ kiendu mi
þa Kóft ad deyja christelega/ so ad eg
med hinu sæla Stephano/ mætte med
Truarekar Augu/ sia i giegnu Da
udans Sky/ i giegnu þia Zardnesta/
ið i þ Ninnesta/ þ Jesus Christ: sit
ur til

Syrer þa Siufu

ur til hægri Nandar Guds/so ad eg gi-
eyme þui öllu sem er stundlegt/ z giun-
est allerna þ sem eilæpt er.

DRÖTTIÐ Jesu/ Eg hugga mig við
þína gíegnú lagða sádu/ af hvarre v-
er rufed þ Blod sín mína Sál þvær
z hreinsar af öllum mínnu Syndum.
Þán Naglaporell a Nöndu z Forum
vil eg með Truarellar Nöndum sne-
ta/ Sölu minne til Heilsuþotar/ Þar
fæ eg Næd/ þar sít eg Nuggun fyrir
mína Fatafa Nrygdarpulla Sál/so
ad eg fyrir þínar Under/þín Sær/
þín Dauda/ vissalega yfervíle z sigre
Syndena z Dauda.

Du DRÖTTIÐ Sannleikfins/ þeg-
mín Fatafa Sál skal reisa þá lága
Beg til eilíps Lúfs/þa gief þu mér
þín son Jesum Christu/ til eins Beg
vísara/so ad eg Næskalaust komest i
gíegnú Daudans grypiu sít i Landed
Lifande Manna.

Mín Gud/ Míkel Nuggun er mér
það/ ad með þui þu hefur skapad mín

Q

Lúfa

Lífama af Mollu Jardar/ þa veit
eg fullkomlega/ að þu munir hafi eðle
lata i Jorðu liggja að eilífu/ heldur
munstu sanlega voppektia hafi/ z mæ ei
lífum Dyrðarlioma hafi þrjáda/ z þyl
la hafi með Nimmestú Sognude.

Nerra Jesu Christe/ eg veit þu hefur
mitt Ráfn vppskripað a Nimmum mæ
þínu Blode/ z eingest Dvinur/ eingest
Diosull Ráfi það að afplána/ eða af
mæ/ Það þætti eg þier/ z þess vegna
er eg að Niarta gladiur.

Almáttugur Gud/ með þui þu býr i
mínu Niarta/ fyrir þitt Dæd/ z þín N
Anda/ so hjálpa mæ/ að eg ept^r mæ
Dauða meige vera hia þier i Nimm
te/ so að eg sé þar þu ert/ z aldreit að
eilífu við þig lílie.

Mín Dættið Jesu/ kom þegar þu
vilt/ Eg er til reidu/ mænar Niartans
Dyr standa opnar/ þui þið eg að þu
læter vpp fyrir mæ. Dyr þínar Gíat
stu z Mæstunur/ z læt mig vð allre
Neyð/ öllu Gíatdome komast til þín/
med

Syner þa Siufu

med hægum Dauda z afgange.

Almættugur Gud/ Sælæna sem þu
gaffst mæ/ hana bið eg þu tæk til
þæn i mænu Andlate/ eg gicþ z bifala
hana i þænar Mæstunæ Almættis
Nendr/ vardueittu hana/ þænu N. Na
fne til Lofs z Dyrðar ad eilæfu.

Oh/ huad aumt z þanyst er þæ ve
ralldar Læp/ Þad er ecke ariad en Ne
yb z Normung/ ein hœrmunges tiem
ut epter adra/ Þar þ gærnest eg ad fa
ta i burt i eitt ariad Læp/ þar þuorke
er Gott nie Siukdom/ Nend eda Ns
timung/ eda nokkur Motgangur.

Nialpa mæ' Dættis Nerra Zesu
Ehriste/ ad eg alleina z alla tæma/ æ
stunde/ ad hafa þæna Næd med mæ
wi þssum Meime/ Eg gærnest ecke ari
ad/ þad næger mæ.

Eg veit Dættis/ þu lætur þa Sp
ndugu ecke drepsta/ þo þu hæfer þgie
fed þeim Syndernar/ þar þ Dættis
læ/ legg hier a mig þa Kessing z Þæn
nu sem þier lælar/ en ecke ariars Næ

Suggunar Brestner

me/ Egg a Þán sem lýst er þín/ og
lát ei adra gíalda mín.

Þegar eg kafi ekki leingur að tala/
þa bið eg Drottín mín/ lát þín N-
Anda tala fyrir mig í mínu Máta/
Kom þu Daude/ kom þa þu villt/ og
bræðst þig ekki/ þu ert ender allra m-
sta Gímda z Nörmunga.

O Nerra Gud/ kom snart/ z buel ei lei-
nge/ kom snart z tak mig burt vt þí-
u harmfælafullu Lífi/ já í þitt Rí-
ke/ so eg meige losa þig að eilífu.

Þú þáttar Nendur fel eg mín Anda/
þu hefur frelsað mig/ Gud Gæleiso-
fins/ Amen.

Guad, skulu þeir gíðra/ z hugnast eiga þe að
þigða stór/ sem eru hia hinu Gífta/ þegar þú
ert þráttstagen/ z hefur vored stadþátt/ þan
og afalle til Guds/ allt í Daudan
z er so vrap sopnadur?

Ad harma z græta er ekki þóðed
z ekki er það þyrir nöckrú/ þa vppá
þande/ þui það er Mátturlegt/ Ef þe
þessa Mána Nýgd z Narm/ Nroop
z Þí

Syrer þa Giutu

z Ytur/z ofþyckanleg lære stulu Men
fordast/ þu vier erñ Christner/z eig
um ad hugga off i Gude/ hafande viß
sa/fasta/epalausa z stoduga von/ ad
vorer Framlidner eru ei dauder/hellur
sofnader/Gefke tapader/hellur lepst
er z frelsader þra öllu jllu/z eru heim
komner til DRÖTins/z þo þñi væ
re i bode ad eignast alla Beralldareñ
ar Dyrd/z kom a aptz i þessan Gým
dar dal/þa mundu þeir þeðke vilia.

Myklu hellur ber off ad þacka Al
mættugū Gude/þ Salugan afgang/
z chriftelega burtfor hins Framlidna
z læta off slækt þa Amisning/ ad lipa
gudlega/z deya chriftelega/ so s skrif
ad stendr/þ off er boded ad athuga en
þa Dag z Uþgang heilagra/eda Ri
ettuadra/z eptersylgia þra Tru/Za
Men ættu ad falla a Knie / og bidia
Gud med þssū eda þuistkū Ordum.

Þacker gisrum vier þier DRÖTni
Nerra Jesu Christe/þu eilífse Lífans
Nopdinge/ ad þu hefur hállded þessu

Q vij

goda

Feb. 13

goda Maðne stadfostru; Christelegre
 Jöran/ z sáfræ stöðugre Tru/ z gief
 ed hñm christelega Dauda z afgang.
 Dh huorsu gledelega mun hñs Sæl
 nu boreñ vera; Minnatýkis sælu/ og
 Fagnud/ Þuiad so stendur skipad um
 Sæl Lassar/ þa hñ andadest þ. Þorri
 hins Kálka Maðis/ ad hñs Sæl hafi
 vered boreñ af heilögum Finglum;
 Staut Abrahamo. So true eg z veit
 fyrer vissan sáfræ/ þo eg hape eðle kunn
 ad ad sia þ med mñnũ holldlegũ daud
 legum dñmum Augũ/ þa hafa þeir N
 Finglar vered; Feringũ hñs Sæng/ z
 hafa teked vara oppa hñs Sælu/ hñ
 fer nu heim; þa himnesku eiláfu þa
 radiso/ Nñ hugler nu; sñns Nerra Je
 su Christi Staute/ z a hñs Armleggũ.
 Nu er; þu er oð Nrygd/ Swt z So
 rg/ Guide z verkur/ Nu mũ Þrottin
 þurka oð Trar af hñs Augũ/ z gief
 a hñm eilápan Fagnud/ Glede z Bnad
 semd eiláflega. Dh þu elskulega Sæl
 sæl erfu. Of Christs um sñna 28. þe
 droo

Syrer þa Stútu

droo/er nu framlíðeñ en líper þo.

Jesu Chrifte Sonur Guds/mýstu
na þig yper oss s nu epter lífú. Ge
ep oss huggun; þessum Eymdardal/
z læt oss með Þolinmæde lýða allann
Morgang þessa Áuna falluallra Lí
fs/allt til Dauda. Gief þu oss að við
er alífta s þíffe gode Máfi/mættu mæ
Þride z Þognude/s Lausnaranum Je
su Christo/burt fara z sofna.

IX Capítule

Skjirer fra Ddaudleik Gal
naka/epter þ þær eru stíldar við Lífta
máfi/z huod vm þær líde. Talar og
tirneñ vm Þpprisu Líftamans, Glede
z Þnadsemd eilífs Lífs/Dg vm
Þánu z Þáster eilíftar.
Syrerðæmingar.

Q vñ

Med

Om Oðaudleik

Med þúf ad Sælernar eru oðaudlegar/ Lu
get para þæt þa/ huad verður ap þeim/ huad
líður þeim / þegar þæt eru við
Lífaman skildar?

Dad seiger N. Ritning/ med m
rgum mgiættum og huggunarfa
mlegum Orðū/ so sem votta þe
ssar eptersplgiande Greiner.

Match 20. Hæðest ecke þa þ Lífaman deyða
en Sælerna gíeta þeir ecke deyð/ heð
dur hræðest þan þ Lífama og Sælu
kann ad kasta i Heluhte.

Wolfdin hlýtur ad fara aptur i 3o
rdena/ af hvarre þun er komeñ/ Enn
Anden klemur aptur til Guds sem hñ
giefed hefur.

phil. 1. Eg gyrnest ad fara i burt z vera
þia Christo/ huad myklu er betra.

Luc. 23 Kæningeñ a Krossenū/ þa hñ skóðe
gíefa vpp Wndena/ þa sagde hann til
Drottins/ Herra/ minstu a mig/ þa
þu klemur i Rofe þitt/ Og Jesus sag
de til hñs/ Safleaga seige eg þier/ 3
Dag skltu vera med mier i Paradiso.
Cap. 3 Smilet Ríttislastra eru i Nende Drot
tins

tena / z eingest Quol Eiemur vid þær.
 Syster þín skilningslausu er að sia so þ
 þeir dege / z þra Afgangur verðr reis
 nadur þ þínu / z þra Burtþor fyrer
 Jordiarpan/ en þær eru i Bride.

Þo að sa Krettlæte dege þ þímafi/ Sap. 4
 þa er hā þo i Nufld.

Það skiede/ að sa Fatæte andaðest/ Luc.
 z vord boreñ af Einglum i Abrahā 16.
 ms Skaut. Og en aptur/ Nu verður
 hā huggaðr/ en þu hlýtur að kueliaf.

Eg þer að þwa yðr til samastad/ en Job.
 eg vil koma aptur z taka yður til mín 14.
 so þier skud þar sem eg er.

En vier vitu/ þegar vort Jarðneftr z Cor.
 þws þssatar bygging verðr af broted 5.
 þa faum vier bygging af Gude vppþy
 gda/ eitt Nws þ eðte er med Nöndum
 giort/ heildur er eilæft a Minnum.

En vier erum med godu Nuga/ og Jbrd
 birnust heildr að vera þ vtan Enkama
 z vera heima þia Drottne. Þier sku Job.
 lud þa mig/ þi eg life/ z þier skulud ei 14.
 tneñ lifa/ Stunded vppa þ þín þar er Colo. 3

vppe/ En eðke vppa þad sem hier er a
Jordulle.

Ps. 10 Rustan gírer þu míc Beigeti til
Líffsins/ hia þier er nægd fagnadar/ z
gledelegt Líf/ z vera til þínar hægje
Nandar eilíplega.

Nær hier mán Sæl/ dasamlegar ha
leitlega huggunarsamar Greiner/ þ fr
am eru geingnar af sialfs Guds Mu
lle/vottande þ off ad Sælu Manna
fle odrufjs hættad en Lífsmunū/ þa
eru Unde eins z Einglarnir / z eru
oðaudlegar. Og þeg^r Sæler þra N
estruudu líða af sjnú Lífsmunū / þa ve
rða þær háðar til Guds/ z eiga heim
a hia Drottne/ hia Christo/ z lifa í
samre Sælu himnestrar Paradísar/
í ofeigianlegre Dyrð z glede/ hafa þu
hlid/ Frid z fagnud ovmædelegā/ líða
húke Kuol nie Þínu/ Nær nie Ung
ist/ Narm nie Nrygd/ eða nockud þ íll
er/ þt þeg^r Sælernar stílast við Líf
máfi/ þa eru þær frí/ fríalsar/ laus z
líðug^r z gíora betr þ þín betr/ hældur
enn

Sálmanna

efi aðr/a mjan þær voru í Lífamann-
um/Þui í þessu Líf er Lífamen Sá-
lufie til þyngsla z hindrúar. Í þessu
dauðlega lífe/Éaí Mánsins Sáal að
sofðu að lofa z prása Gud / z aðkalla
hjá z þjóna hjá / z í hjá að pagna z
glediafst/efi þa þær eru af Lífomanu/
þa kúna þær þíla myklu framar z bet-
ur að fremja og gjöra/ þui þær hafa
þa sngua synd/ sngua veyfleiða/þóða
þa huorke hindrad* af Hólde Heime-
nie Díoíe. Neprdu z hugleid þíla
mán Sáal/ sláti er mig ægíætlegt og
huggunarsamlegt/so að hjer þí skýlði
eingeí Chrístíen Mádur hræðast sinn
Dauða/eda þííia máléd að deyja.

Hjer þuerti a mote/Éoma Sáaler þra
Bántruudu z Ugudlegu íapnsnart í
Díofuls Báld z hendur/í þar fara
af Lífomunum/z verða dregnar í Ku-
ala stáde/so sem merkja z lora ma af
Dæme hins Rííka Máns. Þær verða
að láða Þáíler z kúaler/Dfríd z Ang-
ist/Neyp z Plægu/Ách/Beí/í Fylu

Vm Gbaurleik

z Myrkurum z Heluðstū Ellde / med o
aflatanlegu Dope z gniðstran Tana
allt til síðasta Dags / a hvarium þr
ra Þáslar z Plaugur hid fyrsta vppþy
riast rietsalega / z munu oafatanlega
vara ad eilífu.

psalme

Herra Jesu Christe / mín huggu z
mitt Traust hid obrygdanlega / þu
orfu langar mína Sál til þín z Ta
líka so s Njortek langar eptir ferðu
Watne / so girnest mín Sál ad koma
til þín. Mína Sál þorst til þín þu
lifande Gud / O nær mún eg koma z sí
þitt Andlit. Þreptir er eg leingir ad li
fa i þessu Nollde / z i þessu Gvmdardal
so ad eg ma vel seigia mæ hnum sala
Þale / Eg girnest ad skilia hier vid / z
vera hia Christo. Herra Jesu Chris
te / þu eilífa Bistá / þu veist mína stu
nd / mínar Dagar standa i þíne Nende
Lat mig fara Drottin þeg þu villt /
mitt Niarta langar til Húðbarettar /
Ta til eilífrar Húðdar / mig langar
vr þessu Myrkre til Eioffens / vr Narme
og

z Krygd / i Gledena / wr Opridnum til
 Fridarens / wr Eymdenne til Oprdarek
 ar / wr Besalldar veykleika / til fullkō
 legrar Sælu / Drottinn Jesu þu veist
 alla hlute / þu veist að minn Sæl villdi
 feigenn eirka þig af Niarta / z hana la
 ngar hiartanlega að sia þitt blinda bl
 essada Andlit / Sia þu allra Sælaste
 Endurlausnare / feigē villda eg að Xu
 gu minn vœre Lærabrunn / z að Læ
 rennastu rella opæpter minn Rinnv
 ngū / so að mitt Niarta verðe siukt af
 æst z Elsku þine / z þyste / anduarpe / ^{Matth}
 og hape Birnd z forleinging að vera ^{17.}
 hia þier / að hulla i þínu Skaute / þā
 num Nondū / Min Drottinn z minn
 Gud / huad sœll mū eg þa vera / þa mū
 min Sæl mē mēllū Fagnude feigia /
 Hier er gott að vera / hier er gott að þa
 Drottinn Jesu / minstu a mig i Ræke þā
 nu / z feigdu til Sælar minnar / 3 Dag
 skiltu vera með miet i Paradís / Amen.

Med þui að Sælernar víta / að þra Lifam
 er liggja i Jörðu / z eru þar þvætt z rotnet /

Om Gðaudleika

Áttu þær þa þapa Forleinging nðtra eptir
 snum Lyfnum/z mun þeim eðe þilia Ef
 men langur/ad byða eptir seinasta Dei
 ge/z Vpprisu Lyfamano?

Eg hlýt ad medleika/ ad opt kúfa
 sstkar Nuxaner ad koma i Mañsins
 Niarta. En þa mote skulñ vier hug
 leids z vita/ ad med þui Sæler vorar
 (epter skilnad Andar z Lífama) eru
 þia Christo; ovmædelegre Dyrð og
 Glede/ þa giefur Gud þm hæleita z
 noglega Bistu/ so ad þær vita vel ad
 þekka Guds Dastindar rietflættis Rad
 z Bilia/z ad þra Lífamer ljðde huer
 te Olucku nie Wætgang/ þo þeir huf
 le z ligge i Drupte z Wolldu Zardar/
 þær vita ad Almættugur Gud mune
 so vardueita alla þra Lidu z Lime/og
 sierhuort hid minsta þra Bein mune
 ei tynast/þar til ad Vpprisan Piemz.

I anare Stein eru Sæler Btuald
 ra i soddan Stad z skicðan/ z i sstkre
 Unadsemd z Glede/ad þær kúfa eðe
 ad sista til nockrar hryggelegrar For
 leinging eda unadan. Þuiad þo þær
 oastat

þaflatanlega hýre um sína Lífame/
 z ofte ad þa seinaste Domsins z endur
 gíalds Dagur kome/so sem þa z mer
 tia ma i Dopenberan Jóhannis/þa fyl Cap. 4
 ger þra Nýran z ofte eingest Nýgd ed
 a Þpognudur/helldur Glede z Fogn
 udur/ Gude Almattugum til Lofs og
 Dyrðar/huortu þar gíefa Þrifs z Æ
 ru/z láta skie alla hlute epter þui sm
 hñs Guddomlegur vilie er til/z hann
 hefur skickad.

Þetta sama gíora Guds Børn i þf
 su auma Lífes/ a medan þau est nu ga
 nga i Nollidenu/ þau langar epter síð
 ustu Endurlausn/z anduarpa ept^r til
 komu Christi/z husern s ecke forlein
 ger eda langar þar epter/þa same hef
 ur þñgua æft nie elstu a sínū Endur
 lausnara/ skuldu nu N. Sæler sem er
 u hia Christo ecke ofta/ad þ syndsam
 lega/ þessa Neims Athæfe fac enda/
 z su fullkomlega Endurlausn meige
 sem fyrst koma? Eft ad soddan Þor
 leinging/Þf og Girnd heilagra Sæ

Ina/múe gístra þm nöekra Nrygd eða
 Leida/þ fáni eeké ad skie/ þi þær eru
 hia Gude; hañs Minnestie Dyrd og
 Paradíssar Salu/þ eingeni tíme er/þ
 eingeni Mismunt Daga z íama; Eñ
 huar eingeni tíme er/þar er eingeni la
 ngsamleg Forleinging. Þui so stendur
 Skripad/Pusund ár eru þ þier so þ ein
 Dagur/ssa; Gíær vmlid/z þ ein Næ
 turvaka/z; i odrñ stad/ Eñt sie oduled
 þ ydur elstæanleger/ ad eirn Dagur er
 þ Drottne/ so sm Pusund ár/z þu
 sund ár so sem eirn Dagur.

Þar þyrt mñn Scal/ lant soddarn
 Nuxaner eeké skurla þig/helldur gief z
 þipala þig; Nendur Drottins/ þ er
 þiñ Skapare/þiñ Gud/þiñ Nuggu/
 þitt Traust/þitt Nýpðarsköl/bæde i
 þessu Læpe z okommu eilíæga.

þ Esu Chríste miñ Endurlausnare/
 þu siet z þu veist/ad eg elsta þína
 Tilkomu/bidiande þig af öllu Míarta
 ad þu viliet m; þiñe Dyrdarþullec hi
 ngadkomu/nidurbriota z enda gígra a
 öllu

psalm
 60

1 pet. 2

1 Tim.
 4.

Öllu syndsamlegu og uðlegu Alþæpe þf
 sa dygdarsnauda Neims/ z láta ríett
 afn z máklegan Dom ganga yfer Di
 epuleñ z alla vora Dvime/ z láta vpp
 byriast þa oendanlegu þagnadarríku
 Þarfællid Minnestkar Þarabassor/ þ"
 þu munst þa allt i öllu. Þa ad vísu/
 min Lausnare/ ep ad allar Skiepnur
 þafa Angist z forleinging ad meiga
 frelsast fra Niegomani / þuorü þar
 eru vndergiepnar/vppa von Endurla Rem. 8
 usnarekar/ette off þa þ eru Guds Bo
 m ette myðlu frammar ad láta off med
 Niarsans Girnd z Glæde/ langa epter
 þorre oendanlegre z fullkumme End
 urlausn? En sic þad þin Vilie Dñ
 Dittu Jesu / og hafer þu fyrerhugad
 ad eg skule lifa þin gleðeríka Tilfo
 mu Dag/þa verðe þin vilie min End
 urlausnare. Lat mig fagna z gleðast
 við hlíð þínar Basonu / en skelfast
 ette med þíni Bantruudu/ heildur vera
 reidubven ad stækna vpp i Lofted i
 mofs við þig. En lat' þu mig sopna
 fyrr

fyrre vtaþ/z taker mína Sál j Þar
aðsfar Glede z Fagnud/ Sia/þar er
eg til reidu/ Eg vil giarnan koma þa
þu Fallar/ en a medan falled kiemz ei
þa læt eg ecke af/med gledelegre And
uarpā/ad annísa þitt Nafn/z seigia/
Flyt þicr/kom þu snari/ja miñ Nerra
Jesu/kom ad dæma Lifendz z dauda.
Er þ þa þútt vísseleg Tru/ad þesse same Lj
fame/húðen mi beram víer/ skule vpp aptur
rýsa/z ærsamt med Sálunne eilýplega lípa?

Sakilega er þ mín Tru/ z þetta er
þ eg jata z medgeing j míne Postule
gre Truarjafningu/þar so stendur.
Eg true Vpprífu Noldfins/ z eitt ei
líft Ljþ. Þutad þegar vor Drottinn
Jesus kiemz aptz til Domsfins/þa mñ
þyrtet hñ samansafnað allar Þiodes
Lifendur z Dauder/jætt z goder/ þa
mñ Jorden gicpa fram þa Daudu/þ
j hefte eru / lífta eirneñ Sioreñ/og a
Augabragde mñu Sælern koma ap
tur j sína framslidna Ljfkame/z koma
so lípande fram þ DROTTiñ/z víer
sem

Matth

25.

Apoc.

20.

sem þa lifum z eru epter ordnet/mun: Testu-
 um vnder eins med hinu vera vppræft 40
 er i Eopted mots vid Drottin. Þ mli
 Drottin skilia i fundur. Ila z Goda/
 eins z Norder skilur Saude fra Nop ^{Matth}
 tu/z setia Saudena til hægre Mand ⁷³
 en Nafrania til Vinstre/þar epter ver-
 di Domurea vpp sagdi/z mli hñ mæ-
 la til þra sem eru til Nægre Mandar/
 Komed hingad þier. Blessader mñns
 Godurs / z erped þ Kæte þ ydur var þ
 Ewed fyrer Vpphaf Nemnsins. En
 til þenna a Vinstre Mond eru mli hñ
 reiduglega so mæla / Fared burt fra mi-
 er þier boluader i Eld eilípan/hu ed
 tilreiddur er Diosfenu z hans Eingl-
 um/z munu þeir þa fara i eilípar Þá-
 ster/en vtuvalder i eilípt Lúþ.

En ep þu villt mñn Sál/hafa fleiri
 Witnisburde N. Ritningar/vm þetta
 efne / þa merk þessar eptersölgiande
 Greiner.

Þeir Daudu munu verda lifande/z
 mli Lífomli fra mikoma / Batned vpp

Exo. 2 z synged Eof þier s̄ j Zorduke liggend.
 Næse þier ecke lesed vm Bpprisu þ
 afálidenā/þ þdur er sagt af Gude/þ
 hñ so talar/ Eg er Gud Abrahams/
 Gud Isaachs/ Gud Jacobs/ Eñ Gud
 er ecke Gud þeirra Daudu / þelldur
 þeirra sm̄ cru Lifande.

Ps. 12 Þeir morgu sm̄ liggia z sofa j Zor
 dufe munu vpp vakna/ Sumer til ei
 lifs Eñs/sumer til eilíprar Sneypu
 z Skammar.

Job. 19 Eg veit ad miñ Endurlausnare lif
 er/ z hier epter mun hann vppvefja
 mig vr Zordufe/ z hier epter mun eg
 j Elædast þessu mñnu Nórunde/ z j mñ
 nu Nólde mun eg lifa Gud/ þñ sama
 mun eg fja/ z mñn Augu munu flöda
 hñ/ eñ ecke añarleg.

Job. 5 Gaflega sannlega seige eg ydr/ Ga
 tñme flemur/ z er alla reidu / ad þeir
 Daudu mñu heyra Ródd Guds son̄/
 z þr s̄ hana heyra/ þeir munu lifa.

Job. 6 Þad er Vilie hñs sem mig hefz sent
 ad hvor sem siet Sonen z truct a hñ/
 hafz

hæfe eilæst Liff/ og eg mun vppvefja
hñ a sgoasta Deige.

Eg er Vpprisan z Læfed/ Quor þ Job. 12
truer a mig hñ skal lifa/ þo hñ deyð/
Og huor sem lifer z truer a mig / sa
skal allðrei deya.

Minn Sam/ hugleid þu þau Dæme
sem skied hæfa/ þa sier þu huorsu aud
uellt þ er Almætingu Gude/ þa Fram
lidnu vpp ad vefia/ Þui alla tîma þe
fur hñ þad ecke kostad nema eitt Ord.
Þegar hñ vppvakte Son Gefiunna Luc. 7
i Naim/ þa mællte hñ so/ Þngmeñe/
eg setge þier/ rijs þu vpp/ z iafnsnart
reiste sa Dæude sig vpp/ z vard lifan
de. I sama mæta vppvakte hñ med ei
nu Orde Skoolahofdingians Dotter
i Capernaum/ seigiande/ Stulka/ eg
setge þier/ rijs vpp. Eins skiede z þe
gar hñ vppvakte Eassarum Betha Joh. 11
nia/ sa siora Daga hæfde i Grofene
leiged/ þa kallade hñ z sagde/ Eassare
Kom þu vt/ z iafnsnart Kom hñ lifan
de wt Grofene.

Luc. 2 Ja minn Sál/ þetta synest að söfðu
omögulegt fyrir Manlegum Augum
ne vorum er ekkert omögulegt. Ljka
so-ð ein Moder veit vel/ i hvariu Nw
se eda i hvarre Sæng/ hun hefur lagt
Barnkind sína til Suepns / þangad
kiemur hū að Morgne/ vekur þ vpp/
tekur þ til sín/ eins ljka veit Drottinn
af huors Mans Ljkaama/ z hvar þr
sofa sem hjer i Heime hafa vered hñ
Mustere z Bwstadir/ z mytlu audue
Adara mun hñ vera að glera aptur li
fande vora dauda/ i skallda/ fwna og
fundurrotna Ljkaame/ heildur en Mod
urene er að vppvekia sitt sofanda Ba
rn i Boggufie.

2 Cor. 51. Ad auk þessa hofu vier vorn Ljufa
Laufnara Jesu Christu/ s er Nopud
stíkar christelegrar Rofu/ ecke allein
asta til Gyrdæmis / heildur er hafi
Gyrdæmare/ Gyrdæfare/ sa vndast off
Rom. 4 þepur geinged/ Ja að vssu/ sa s er he
lsta Drottinn vorrar Bpprisu. Þvi hñ
er dæ

er dæsi vegna vorra Eynda/ z jafdad
 ur/ En a þridia Deige er hñ med Gl
 ede z Fegnude vpp aptur ríseñ / off til ^{Joh^a}
 Xíttlætíngar / kallar og seiger so til ^{14.}
 vor allra/ Eg life / z þíer skulud z eir
 nen lífa.

Ja míñ Lausnare Jesús/ Med þu
 þu líper / þa munum víer z eirneñ víss
 ulega lífa / þu íad þu ert Hofuded/ enu
 víer eru Límerer þíns Líkama/ Og
 þyrst þad þu ert vppríseñ / þa munum
 víer z so víssulega vppríssa/ Og þyrst
 þu líper/ sem ert vort Nopud/ þa mun
 um víer z so sannlega verda lífande.
 Þar þ Þóttíñ Jesu/ þad eg z vante
 eptir þíñe huggunar samlegu Níngad
 komu / z anduarpa jafnan med þessu
 Orðum.

Rom Nerra Jesu/ kom snarlega/ z
 glór enda a þessare vondre Betóldu/
 z heñar Ogudlegu Athæpe/ Tak off
 ad þíer/ þítt Nínnestka Ríke/ hñt þu
 hefur styrerbued off/ þyrst en Nímmureñ
 var glordur/ so víer mæltum vera hia

K víð

þíer

pier / sia þāna Dyrð / z eilíflega þig
lofa z dyrka með N. Englum / z Bi
völdum þínum / Amen.

iii

Sállega mun þá eilýpt Lúþ vera miðg dyrd
legt Lúþ / z þrámi yfer allan manlegan manta
z Skilning gleðelegt / z vn aðarsamlegt?

Ríest talar þu mín Sál / frámi yfer
manlegan Manta / Já / þrámi yfer all
þ sem nockur Madur kafi að trua þu
ra eða skilia. Þui so talar N. Ríning

2 Cor.

Eckert Auga hefur síð / z eckert Ey
ra hefur heyrð / z ecke er þ komd i no
ckurs Mans Míarta / sem Gud hefur
bædd til handa þm sem þā eilfa.

2sa.
64.

O eilýpur Gud / þuilláfur Fagnudr
þuilláfr Vnadsfemd / Gleð / Dyrð z Sæ
la mál þar vera? Já mín Sál / Nú

Psalm
26.

er sa þar vill ecke vmþuga daglega?
Nú vill ecke feigean þeyra þar vm tal
að? Þar vm sagt z sunged? Nuor vill
ecke myklu heildur vera þar / z eignast
soddan Minnesta Sælu? Eñ þú vill
þeyra off þar þra? Og þuat faum vi
þ heyrð / so vor Míortu gleðieft / og að
þau

þau máttu frá Girnd og forleinging
þar eptir.

Mín Söul/ef þú ad þú mýtle Spæ
madur Esaias/sömuleidis þa N. Þos
tule S. Þæll drepe ad eins a þta/og
giete þar i önguaf mæta frá stýrt/ö
ædur var um talad/ samt þa eru mat
gar ægiætatar godar Greiner i N. Ritn
ingu/ i huorium N. Ande tal" um Sö
gnud z Farsæld eilíps Líps/ z hald
a ad þ gange yfer Megn máflegar
Mælstu z stýnsfendar/ þar um ad tal
a/ þa standa þó i N. Ritningu marg
ar ægiætlegar Mælsgreiner/ i huor
ium N. Ande gíepur noglega til Kyf
ingar/ Quorneñ þaffad er eilíflegre
Nimnaríktis Glede z Farsæld. Sem
eru þessar.

Máner elstanleger/ Þier erum nú
Guds Börn/ef þú er ef ei auglöst hu- Jop.
ad vier munum verða/ Ef vier vitum 3
þegar Jesus Christus auglöstest/ þa
munum vier verða hönu lífer/ þutad
vier munum sta hñ/so sem hafi er.

Job. 19 Eg mun skoda Gud í mínu Hólde.
 Matth 13. Þá munu Ríttlæter lioma so sem
 Solæi í þeirra Foduro Rífe.

Matth 12. Þeir öðrum kenna goð / munu stjarna
 so sem Liome Nimensins / Og þeir eð
 mægum vassa til Leidriðtingar / so sm
 Snornur æt ad eilípu.

1 Cor. 13. Gud mun vera allt í allum.

1 Tess. 4. Þið munum vera hia **DRÖG**
 ne/alla tíma.

Phil. 3. Drötteið mii dyrdarlegan gista vo
 en fangtast Lífama / æt laða þi verða
 líftast sínum dyrdarsamlega Lífama.

Matth 25. Í Öpprifusie munu þeir eðe fuong
 ast nie giptast / heldur vera lífta eins
 sem Finglar Guds a Nimmum.

Apoc. 21. Og eg Jóhannes so þá heilogu Wo
 rg / þá nýru Jerusalem / komande ofan
 af Nimmii fra Gude / tilbwna lífta so
 þ prýdda Brædur sínum Maste. Og
 eg heyrde mykla Raust a Stolum þ
 sagde / Sia þar Traldbwd Guds mð
 Mroðum / æt Gud mun bwa hia þi æt
 þi mliu þá hia Golt / æt sialft Gud mð
 þeim

þessi/mi vera þra Gud. Og Gud mi
 appurka Tæren af allra þra Augu
 z Dauden mun ecke vera leingur/eige
 Motgangur/nic harmz nic þina/þui
 þ fyrsta er vmlided / Og sa sem sat a
 Stólnu sagde/sia eg giore þ alls myt.
 Og ecke fær eg nockurt Mustere þar
 i þui. Drottin Almattugur er þra
 Mustere/z Lambid/Og Stadz sa þa
 rþ ecke vid Solar nic. Tunglo/ ad ly
 sa þeim/þuiad Dyrd Guds vpplyser
 þa/z þra Lios er Lambid/z þr Heid
 inglar sfi Saluholpner verda munu
 ganga i þui sama Liofe. Og Kongar
 ner a Jorðunne munu flytia sfi þa Dy
 rd þar i/z þfi Stadardyr munu ecke
 aptur lætnar verda a Dagefi/þui þar
 verdur eingefi Rott.

Stoll Guds z Lambfins mun vera
 þar i þe/z þfis Þrenatar munu þiona
 þonum / z læta þafis Andlit/z þans
 Nafn mun i þeirra Eñum vera/ z ei
 ngef Rott mun þar vera/ z ecke mun
 þar þurfa vid nockurar Epsingar/ eða

Solarlios/ Þuiad Gud Drottinn mál
 sta! þá lýsa þá / z þeir munu rísta um
 alldar z ad eilífu.

Fær eru þessir Ord / mál / en full
 eru þau umræðelegar Gleði / Sæle
 lís z Bnadsendar. Þuiad þó N. Rit
 ning hefur margt z mál þar um skr
 iðað / þá eru vor önnur Mörku / so ve
 þ / z vor Skilningsleysi er so mál þar
 ad vier kunnur ekki þ ad stíla nít sty
 nia. Þar sýtur lætur N. Ande up þ
 off / med þessum föm Ordum / so z Gl
 ugga láteñ / til ad hofa þar í / so ad
 vier skulum vita / huad vier eigu ad tru
 a z vona / z hvar vid vier eigum ad gl
 ediaf / En þegar vier erum þar komn
 er / z vier erum eigande ordner ad þísa
 re Minneskre Sælu / þá munu vier seig
 ta þú vid añañ / eins z su gamla Eli
 sabet mælti vid Tompru Mariu / seig
 iande / Sæl ertu sem trudei.

G. Augustinus.

Þó þad eilífa Eilí / Þó dyrdarlegt
 Eilí / þad lifanda Eilí / i hvoru ad er
 eilífu

eilífur Sognadur an Hrygdar/ eilíf
 Húsd an Eruidis/ eilíf Dyrð an Ot
 ta/ eilífr: Ríksdomr an Stada/ jafnleg
 Heilbrygde an alls Siuldoms. Þ þier
 er allt þ þ Mañsins Niarta En ad ha
 fa Lyst a/ z þar vantar eðert. Þ þu
 eilípa Jerusalem/ þu heilaga Borg
 Guds/ þu elstulegasta Brædur mñns
 Drottins Jesu Christi/ eg elsta þig
 i mñnu Niarta/ z i mñnu Hugstote fo
 rleinger mig eptir þíne Segurd/ Þ þu
 hversu fogur/ þu hversu dyrdarleg z pr
 ydeleg ertu z þu ert allt fegre z dyrd
 legre/ z þu hefur vngua Gleðan. Þe Gal. 4
 gar eg hura um þig Jerusalem/ z ert
 þar vppe / þa langar mitt Niarta til
 þñn/ Þa til þñn Jerusalem z ert mñn
 Moder þin satasta/ z mitt Minnesta
 Fædurland/ Mig langar z til þñn Je
 su Christe/ þu sem i þeire Minnestre
 Jerusalem ert Hofuded/ Liofed/ Hett
 an z eilífur Níðer.

Þ þu hversu dyrdarlegt/ gleðlegt z
 lystlegt Líf mun það vera z Gud he

Om Gboudleik

fur bænd til handa þeim smi hñ elstað
 Það ma heita lipanda Líf/ tolegt og
 Þrifsamt Líf/ i huortu að er eingenn
 Dæde/ eingenn Synd/ ecke Ruol Þátt
 nie Þána nöckur/ eingenn Hrygd nie
 Hæðla/ ei Besöld nie Þeykleike/ þ
 Líf er fullt Þyrðar z Þryde/ Sælu z
 Sæmdar/ Þar er ecke Dóme að hr
 æðast/ þ^r er eingenn syndsamleg Girnd
 nie Tpsn/ þ^r er fullkomlegz Kærleike/
 Þar er eilífur Dagur/ eim Ande i ol
 lū/ þar sja Menn sialfann Gud Auglite
 til Auglitis/ þar verður huors Mðs
 Niarta yferflotanlega sadt z mettad
 med Lífins Fædu. Mig lystir z lan
 gar til að sja þa Þyrd/ z mitt Niarta
 hefur stóra Girnd til þínar Sælu/
 Þess meir sem eg hysa þar vin/ þess fr
 ankare verd eg af æst z Elfu þerre
 sem eg hese a þier.

O huorsu sæl ertu minn Sæl/ þegar
 þu stílur við þénar dæðlega jardnest
 a Lífania þín/ z fer i Nimerðke/ þar
 ertu vel komeð/ þar fagna þier Guds
 Biua

Stualder / þar þarptu eðle ad ottast
 Dauda nie Diefu / þar verdur þu al, Tessa
 la sáma hia DRÖttine Gude þánum 4
 Endurlausnara / z fædar þás Andlit
 oastatanlega / sem er sa allra Frýðaste
 a medal Masianna Sona.

So s Niortureñ fállar epter fersku ps. 43
 Batne / so fáll min Sæl til þín min
 Gud / minna Sæl þyrster epter minn
 Gude / epter þín lifanda Gude / Nær
 mun þar koma / so eg meige fæ ad síu
 þitt blýða Blessada Andlit ? Oh þu
 Bruñur Ljpsins / þu Bruñur allrar
 Nuggunar / alls Fagnadar / nær mun
 eg dresta op lifæde Batne þínar Nugg
 unar / Nær mun eg komast vr þessum
 Gýmdar dal / z síu og fæda þína Dy
 rd ? Min Gud z min DRÖttin / af
 Niarta langar minna Sæl til þín / ha
 na þyrster epter þier / Oh / Sent mig kó
 ma z síu þitt blýða blessada Andlit.

Kom Nerra Jesu Chrifte / kom z du 2sa
 el eðle leinge / kom þu min Endurlaus 35.
 nare / kom þu Nuggun allra þíoda /
 Eitt kom

Kom þu mitt Lios / lýstu Sælu minne yr
 Myrkvaastöpu þessa auma Ljfs / so að
 eg kome og þræse þitt heilaga Nafn
 eilíflega.

Þó / þu eilífst oforgeingelegt Kj
 le Minnasta / i þier er það eilífa Lios
 z Fridur. Guds sa ædre er öllum Skil
 ninge / i þier hafa Sæler Neilagra
 hæga Röo z Njald / eilífur Fögmudr
 Psalm. er yfer þeirra Nöfðum. **DRÖT**
 142. ið mitt Gud / Njald dyrdarlegt er þitt
 Nimerðke / i hvariu aller Neilager Dr
 ottna og rúka með þier / Elædder Sol
 arþyrftu z Lioma / hafandi Gullegar
 Koronur sier a Nöfðum / þeir ljsta þig
 Andlite til Andlitis / z þu gledur þa
 með Sælu z Sæluhialp.

Þar er eilíff Sæla en eingenn Njgd /
 eilíff Glede z Fögmudr / en eingenn Þj
 na. Belferd an Sorgar / eilíff Lios
 an Myrkra / þar er eilíff Ljþ en ein
 gen Daude / þar er eilíff Ræsta þ vtan
 alla Elle / eilíff Neilbrygde / fyrer vtan
 allan Siukdom / þar er Rætleike þyr
 er vð

er vitan allt Natúr/ þar er eilípur Fögnudur z vandanleg Glede / Og scæler eru þeir ad eilípu/sem þrælsader z leystir eru frá Anaudum z Eymdum þessa auma Lífs/ z kommet eru i Fögnud þíns Ríkis.

En huad verdur af þíni fwlju jlla lýektande Noprum/þeim ogudlegu til vinsire Nandar/huort þara þræ Þeir fara með Lífi z Sömlu i eilípar Þýstir. Ja ad vissu mín Sæl/Lífa so stí Glede z Sæla Btvaldra/er ovrædeleg/z vin hana verdur ecke talad so þu er/so kafi z einstis Mafis Luga ad styra frá þeim hrædelegu hryggelegu Kvölü z Þýstü/ þ þeir ogudlegu z Fordæmdu verda ad lifa. Þo hafa þeir Sömlu bunded það saman i þam Ordum/seigiande.

Fyrst munu Þýstir z Qualer Fordæmdra i Heluþte vera so margþáldar og mþflar/ad þær kafi emgeni Madr ad seigia nie telia. Þutad so talar N-Ritning/ þíni mun kaffad verda i þinu Sv

Matth 20. þessu Myrkur/ hvar ed vera mun Þu þ
 Luc 26. Tannagnystan. Þeir eru i Heluðe z
 ps. 11. Kuslunū. DRÖtun mun laeta rigna
 þess 11. þper þa Dgudlegu/ Eldingū/ Eldde
 Brestesteine/ Storm mun hafi giesfa
 þm i Laun/ Þeirra Drmur mū allðrei
 denia/ z þra Eldz mun allðrei viflœt
 na/ z þeir munu verda Andstygð öllu
 Ma. 13. Nollde. Skiesþing/ Angist og Þana
 mun toma þfer þa/ þeir munu Nugsfu
 þer verda/ lifka þ su ed fæda skal/ Nu
 st þra mun hræðast aþian/ þra And
 Es. 41 lit mūu verda so raud sm Eldz. Møl
 urest mun vera þeirra Underdyna og
 Madkarnet þeirra Abreida.

Sia þu hier Gæl mæn/ med þessu
 z þuilgðū hræðelegum Þeittungū/ vof
 tar heilög Ritning/ þ þeim Dgudlegu
 huad þeir eiga þyrer Nøndum/ og ad
 allur Kross z Moigangur/ allar Þást
 er z Plægur/ Særende/ Siukdomar
 Daudeñ/ huorsu sær z grimlegur sem
 hñ kafi mest ad vera/ z allr huad huf
 af eda nefnast kafi/ þad mun þar ad
 fplg

ad fylglast/ z aller Nelsuſſer Andar
z Arar munu þa Fordæmdu híd ge
ifflegast þína z Euclicia ad cilípu/ z
vera þra Bodlar.

Þar næst háfa þir Gómlu so talad.
Þær maiguſſlegu Nelsuſſu Kualet
z Þíſſer munu verda so hrædelegar/
þungar z beistar/ ad þeim Fordæmdu
munu þær vera olíðanleg obærelegar
en þo samt verda þeir z þíora þr þær xvi. 9
ad líða z þola vm alla Eilípu. Þe
ir munu af ſtorre Angiſt leita Daud
ans z fíla hann eſke/ þeir munu gírn
aſt ad deyja en Daudeñ mun flýja þra
þeim.

Ad viðsu mæn Eal/ þad ma helſa
ad þ ſic huorke Líf/ ei heldur Daude
heldur munu þeir Fordæmdu velkíast
z vellíast i mille Lífis z Dauda/ i ovn
rædelegum Þíſſum z Plægum/ ealſ
þa so ſem gloande Zarnþnoſtur i log
ande Smídiu Alſe/ so munu þeir For
dæmdu verda gagnþeiter/ z i þm Nel
viſka ellde þardner/ ſlegner/ leimſtrader

ann enda að eilífu.

Matth 25. 3. Þeirdu Grein hafa þeir Samli
 so stríðad. Slíkar margþalldar z
 barelegar Kvaler/Þýsler z Plöngur/
 munu eðke þámaastund vara/ eðke um
 langan tíma/ þúad það langt er / þ
 er eðke eilíft / heildur seiger Gud so/
 minn Skal / þo þeirra Þýsler mættu
 vara um þusund ár/ tíu/sex tíu/ eða
 hundrad þusund ár/ þa feinge þær en
 da um síðer/ Ef þ skiedur eðke/ þ eilí
 ft er hefur önguast enda. Landed þra
 (Fordæmdu) mun verða að brennande
 Bítu / það husríke Nott nie Dag wt
 slöcknar/ z Kexfur þeirra Kvala mun
 þpp stíga / fra Eilíft til Eilíftar/
 og eðke munu þeir hafa Núið Nott
 nie Dag.

Nugleid þu með þier minn Skal/ Ef
 nockur Madr ætte að liggja eilíflega
 a miuðre Sæng/ neyta besta Matar/
 z drecta þorkostulega Drycke/ z være
 bunden vid þa Sæng/ so hafi Eicamest
 all dret

alldrei lifande þan/ sállega máðe sa
 Madur ei ofta sít langra Lífðaga.
 En; Helušte vellast þr Jorðæmdu
 eðe; Kræsingli nie vellystingli/ hæld
 ur; i oendanlegu heluðstú Eðde/; eilí
 fre Angist/; Jölu z Frosti/ z þreyfa
 legum Myrkru/ so ad alldrei sa þr no
 ðra Nuggu völuan eða Vatadropa/
 eða nokkra Nugsualan ad eilífðu.

Þier aum z blind Heimstins Börn/
 Meyre þier þra/ læted yður slæfi gang
 a til Niarta. Þier sem elsked þessan
 Heim/ z Hóldstins Girnder/ z seiged/
 Þier er gott ad vera/ þier er gott ad ve
 ra. En sia þu/ sa títme mun koma/ z
 er eðe langt til/ ad þu með þíni Ráða
 forðæmða Mátti/ munt kalla/ klaga
 z seigia/ Eg kuelst; i þessu Laga. Já
 þu munt klaga z kalla/ Þier er ei go
 tt/ þier er ei gott/ z hlýtur þu samt þ
 ad vera eilíflega/ þu hlýtur það ad lí
 da/ z þ
 eilíflega ad kuelast z þínast
 en deyja alldrei/; oræðelegu z oláðanli
 gum Kuslu z Þástu an alls Enda.

Herra Jesu Christe / Sonr Eupari
 da Guds / Giep þu oss Gynu so vær
 mæltum þeyra z hlyda þānū Sendebo
 dū z þienurum / so eg giore Þoran / og
 sic alla tǣma frastileñ Morkraña bo
 rnum / Nialpa þu mier / so eg hegde z
 brente ecke epter Framferde z Athœfi
 þessa Neims / vppa þad eg miz hñ ecke
 verde Fastadur i Melustis Kualer og
 Þástler / Styr þu mier / lieñ þu mier /
 leid þu mig med þānum N. Andā / so
 eg daglega lære ad lipa sparlega / riell
 ferduglega / z gudlega / z deþia sǣðan
 Christelega / so eg kome ecke i Kuala
 skade Melusttra Þástla / helloue ad es
 med þier miz Laufnare z Stelsare / z
 med þānum Neilsgū / mætte fœr z øðl
 ast þad gledelega eilǣfa Eiss Nim
 nestrar Þordar og Farsœ
 Udar / A M E N.

Ender.

